

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ

POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Sieradzu w II Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący – SSO Marcin Rudnik

Protokolant – staż. Monika Ryska, staż. Monika Szukalska

w obecności Prokuratorów Prokuratury Rejonowej w Sieradzu Alicji Lach i Roberta Tkaczyńskiego, po rozpoznaniu w dniach: 13.05., 24.05., 11.07., 25.07., 20.09., 21.11. i 20.12. 2013r. w Sieradzu sprawy;

1.K. K. (1) z domu J., córki S. i J. z domu B., urodzonej w dniu (...) w J. G.,

oskarżonej o to, że:

w dniach 19 i 20 maja 2008 roku w W., woj. (...)działając systematycznie i w podobny sposób z góry powziętym zamiarem, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo (...)z/s w W.ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), T. D.i K. D.w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela firmy (...)co do zamiaru spłaty rat leasingowych jak i faktycznej własności maszyny (...)4/16-R, nr (...), której rzekomo była właścicielką wskazując przedstawicielowi firmy (...), podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy, iż znajdująca się na terenie Gospodarstwa (...)maszyna (...)typ (...), nr fabryczny (...), rok produkcji 2001 stanowi własność firmy (...)K. D.i podając, i że jest ona aktualnie testowana, chociaż faktycznie urządzenie to należało do K. K. (2)i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...)K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła je na rzecz firmy (...) Sp. z o. o., po czym tego samego dnia wymieniona firma (...)zawarła umowę leasingu na rzecz K. K. (1), nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z przedmiotowej umowy leasingu z dnia 20 maja 2008 roku nr (...), doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości S.(...)w kwocie 366.000 złotych, posługując się poświadczającą nieprawdę fakturą VAT nr (...)z dnia 19 maja 2008 roku wystawioną przez (...)W.K. K. (1)na rzecz (...)K. D., czym działała na szkodę (...) Sp. z o. o./ s w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i z art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

2.K. K. (2), syna R.i E.z domu M., urodzonego (...)w Ł.,

oskarżonego o to, że:

W dniach 19 i 20 maja 2008 roku w W.działając systematycznie i w podobny sposób z góry powziętym zamiarem, działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1)prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo (...)z/s w W.ul (...)oraz z K. D.i T. D., a także działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o.o.w kwocie 366.000 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd firmy (...)co do faktycznej własności maszyny (...)(...), nr (...), wiedząc o tym, że przedmiotowa maszyna wskazana przedstawicielowi firmy (...)podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy leasingu, na terenie Gospodarstwa (...), stanowi własność firmy (...)K. D.i podając, że jest ona aktualnie testowana, chociaż faktycznie urządzenie to należało do niego i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę

nieuprawnioną firmie (...)K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła przedmiotową maszynę na rzecz firmy (...), po czym tego samego dnia wymieniona firma zawarła umowę leasingową nr (...)na rzecz K. K. (1), poręczając weksel in blanco zabezpieczający w/ wym. umowę oraz podpisując deklarację wekslową, mając świadomość tego, że K. K. (1)nie ma zamiaru ani możliwości spłaty rat leasingowych, a celem zawarcia umowy było pozyskanie pieniędzy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o. o.z/ s w W.,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

3.T. D., syna J. i K. z domu M., urodzonego (...) w K.,

oskarżonego o to, że:

W dniu 19 i 20 maja 2008 roku w miejscowości C., działając systematycznie i w podobny sposób, z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej, jako pełnomocnik w firmy (...)K. D.z/s w C.działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), K. K. (1)prowadząc Gospodarstwo (...)z/s w W.oraz K. D.właścicielką firmy (...)K. D.z/s w C., działając w zamiarze osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd firmy (...)co do faktycznej własności maszyny (...)(...), nr (...)jak i co do zamiaru uiszczenia rat leasingu przez małżeństwo K., wynikających z umowy leasingowej z dnia 20 maja 2008 roku, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o. o.w kwocie 366 000 złotych, w ten sposób, że jako osoba prowadząca dodatkową działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie finansowym i będącą osobiście zaangażowana, w załatwianie formalności związanych z umową leasingową z (...) Sp. z o.o.na rzecz Gospodarstwa (...)dotyczącą wyleasingowania sortownicy do (...)(...), nr (...), rok produkcji 2001, uczestnicząc w czynnościach sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy, wskazał przedstawicielowi S.(...), że znajdująca się na terenie Gospodarstwa (...)maszyna (...)(...), nr (...)należąca do firmy (...)K. D., jest aktualnie testowana, wiedząc że urządzenie to należało do K. K. (2)i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...)K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła je na rzecz firmy (...) Sp. z o. o.po czym tego samego dnia wymieniona firma zawarła umowę leasingu nr (...)na rzecz K. K. (1)wiedząc, że nie miała ona zamiaru ani możliwości wywiązania się z przedmiotowej umowy leasingu oraz wiedząc o tym, że firma (...)K. D.nie posiada maszyny (...)(...), nr (...)nakłaniając K. D.do wystawienia poświadczającej nieprawdę faktury VAT nr (...)z dnia 20 maja 2008 roku, dokumentującej sprzedaż przedmiotu leasingu dla (...) Sp. z o.o.oraz podpisania poświadczającej nieprawdę faktury VAT z dnia 19 maja 2008 roku nr (...)dotyczącej nabycia maszyny (...)od osoby nieuprawnionej, tj. K. K. (1), po czym firma (...)K. D.przyjęła za rzekomą sprzedaż tego urządzenia pieniądze na swój rachunek bankowy, które następnie po potrąceniu kwoty 30.000 złotych przelała w kwocie 237.900 złotych na rachunek bankowy Gospodarstwa (...),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

4. K. D., z domu I., córkę C. i Z. z domu P., urodzonej (...) w S.,

oskarżonej o to, że:

W dniach 19 i 20 maja 2008 roku w miejscowości C., działając systematycznie i w podobny sposób, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel firmy (...)K. D.działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), K. K. (1)prowadząc Gospodarstwo (...)z/s w W.oraz swoim pełnomocnikiem w firmie (...)K. D., T. D.prowadzącym dodatkowo działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie finansowym i będącym osobiście zaangażowanym, w załatwianiu formalności związanych z umową leasingową z (...) Sp. z o.o.na rzecz Gospodarstwa (...)dotyczącą wyleasingowania sortownicy do (...)(...), nr (...), rok produkcji 2001, wprowadziła w błąd S.(...)co do faktycznej własności przedmiotowej maszyny (...), jak i co do zamiaru spłaty rat leasingowych wiedząc o tym, że przedmiotowa maszyna wskazana przedstawicielowi firmy (...)podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy leasingu na terenie Gospodarstwa (...)w których uczestniczył jej pełnomocnik T. D., nie jest w tym gospodarstwie testowana a faktycznie w dniu 19 maja 2008 roku na skutek umowy zawartej z osobą nieuprawnioną została przez nią nabyta, podpisując na tą okoliczność poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...)wystawioną

przez (...)W.K. K. (1), po czym w dniu 20 maja 2008 roku zbyła maszynę (...) (...), nr (...)firmie (...)i posługując się poświadczającą nieprawdę faktura VAT (...)przyjmując z tego tytułu na rachunek firmy (...)nienależne jej pieniądze, które po potrąceniu kwoty 30.000 złotych przelała w kwocie 237.900 złotych na rachunek bankowy Gospodarstwa (...), a następnie w dniu 20 maja 2008 roku ta sama maszyna (...)stała się przedmiotem umowy leasingowej nr (...)zawartej z Gospodarstwem (...), doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o.o.w kwocie 366.000 złotych,

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk i z art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk,

1. oskarżonych **K. K. (1)** i **K. K. (2)** w miejsce zarzucanych im czynów uznaje za winnych tego, że w maju i czerwcu 2008 roku w W., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela firmy (...) Spółka z o.o.z siedzibą w W.– J. K. (1), w ten sposób, iż podczas jego wizyty w dniu 20 maja 2008r. w Gospodarstwie (...)w W.przy ul. (...)prowadzonym przez K. K. (1)nie ujawnili, iż przed 19 maja 2008r. właścicielem maszyny do sortowania owoców (...) (...), nr (...), rok produkcji 2001, był K. K. (2) prowadzący działalność gospodarczą również pod nazwą Gospodarstwo (...), który nabył ją w dniu 29 listopada 2007r. od K.- J.K.uzyskując z Agencji (...)dopłatę na jej zakup pochodzącą ze środków uzyskanych z Unii Europejskiej, a w związku z tym nie ujawnili, że firma (...)K. D.nabywając tę maszynę w dniu 19 maja 2008r. od K. K. (1)zakupiła ją od osoby nie będącej jej właścicielem, w następstwie czego w dniu 20 maja 2008r. firma (...)K. D.dokonała sprzedaży tego urządzenia na rzecz (...) Spółka z o.o.z siedzibą w W.oraz doszło do zawarcia pomiędzy (...) Spółka z o.o.a K. K. (1)umowy leasingu nr (...)dotyczącej tej właśnie maszyny, a K. K. (2)poręczył weksel in blanco zabezpieczający tę umowę oraz podpisał deklarację wekslową, przy czym nie doszłoby do zakupu tej maszyny przez (...) Spółka z o.o.i zawarcia umowy leasingu, gdyby J. K. (1)wiedział, iż K. D.prowadząca firmę (...)nabyła tę maszynę od osoby nie będącej jej właścicielem, a czynności te będące efektem wprowadzenia w błąd J. K. (1)skutkowały doprowadzeniem (...) Spółka z o.o.z siedzibą w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości polegającego na przelaniu w dniu 16 czerwca 2008r. na konto bankowe firmy (...)kwoty 274.500 złotych jako ceny zakupu w/w maszyny, z której to sumy na konto bankowe K. K. (1)została w dniu 17 czerwca 2008r. przelana kwota 237.900 zł, tj. uznaje oskarżonych **K. K. (1)** i **K. K. (2)** za winnych dokonania czynu wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294§ 1 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie 294§1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierza im kary **po 2 (dwa) lata pozbawienia wolności** oraz **kary grzywny w ilości po 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwoty po 15 (piętnaście) złotych,**

2. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonych wobec **K. K. (1)** i **K. K. (2)** w punkcie 1 kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okresy próby **po 5 (pięć) lat,**

3. oskarżonych **T. D.** i **K. D. uniewinnia** od dokonania zarzucanych im czynów, a kosztami postępowania w tym zakresie obciąża Skarb Państwa,

4. na podstawie art. 230§2 kpk nakazuje zwrócić K. K. (1)dokumenty w postaci: wypowiedzenia z dnia 23 sierpnia 2011 roku nr (...), porozumienia z 23 marca 2011 roku, aneksu nr (...)z 23 marca 2011 roku, wezwania do zapłaty z (...), pisma do (...)z 25 listopada 2010 roku oraz ogólnych warunków umowy leasingu (...), przechowywane na kartach 73 – 83, po uprzednim sporządzeniu kopii tych dokumentów i ich załączeniu do akt sprawy,

5. zasądza od oskarżonych K. K. (1) i K. K. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 900 (dziewięćset) złotych tytułem opłaty oraz kwoty po 396 (trzysta dziewięćdziesiąt sześć) złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z postępowaniem.

Sygn. akt II K 60/12

UZASADNIENIE

R. K. (1) był założycielem Gospodarstwa (...) w W.. Od 2005r. formalnym właścicielem gospodarstwa został syn R. K. (2) K. prowadzący działalność pod nazwą Gospodarstwo (...), który w tym samym roku wydzierżawił to gospodarstwo swojej żonie – oskarżonej K. K. (1), prowadzącej działalność pod nazwą Gospodarstwo (...).

(dowód: wyjaśnienia K. K. (1) – k. 2048, 2331 odwrót,

zaświadczenie REGON – k. 193,

umowa dzierżawy z aneksem – k. 164 – 168, 228 – 232)

W roku 2004 K. K. (2) złożył w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (...) Oddział (...) wniosek o dofinansowanie projektu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego: „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006”. We wniosku tym K. K. (2) poprosił o dofinansowanie kwotą 300.00 złotych zakupu i montażu zasłon cieniująco – termoizolacyjnych, zakupu używanego kotła wodnego (...) oraz zakupu używanej sortownicy P., którą dostarczy firma (...).

(dowód: pismo z ARiMR wraz z załącznikami – k. 1863 – 1968 w tym kopią wniosku o dofinansowanie – k. 1865 – 1892,

wyjaśnienia K. K. (2) – k. 2058, 2175 odwrót,

zeznania H. D. – k. 2182 – 2183, 2015 odwrót)

W dniu 28 stycznia 2005r. została zawarta pomiędzy ARiMR a K. K. (2) umowa nr (...) o dofinansowanie projektu, w której określono wysokość pomocy na kwotę 300.000 złotych, a w jednym z punktów zostało zawarte zobowiązanie do nieprzenoszenia przez beneficjenta własności nabytych dóbr, na których zakup otrzyma dofinansowanie, w ciągu 5 lat od daty dokonania przez ARiMR ostatniej płatności w ramach pomocy pod rygorem żądania zwrotu udzielonej pomocy.

(dowód: pismo z ARiMR wraz z załącznikami – k. 1863 – 1968 w tym umową o dofinansowanie projektu z załącznikami – k. 1893 – 1917,

zeznania H. D. – k. 2182 – 2183, 2015 odwrót)

K. K. (1) prowadząca Gospodarstwo (...) w W. przy ulicy (...) dokonała w dniu 14 listopada 2006r. zakupu maszyny do sortowania owoców sortownicy (...) (...) od belgijskiej firmy (...) (...). Na tę okoliczność została wystawiona faktura, w której jako cenę zakupu tego urządzenia wpisano 52.000 euro. K. K. (1) na poczet należności związanych z zakupem sortownicy (...) przekazała następujące kwoty: w dniu 10 stycznia 2007r. - 3100 euro, w dniu 12 marca 2007r. - 3300 euro, w dniu 07 kwietnia 2007r. - 3600 euro, w dniu 28 kwietnia 2007r. - 3650 euro, w dniu 10 maja 2007r. - 3570 euro, w dniu 5 czerwca 2007r. - 3420 euro, w dniu 17 września 2007r. - 4400 euro, a także sumę 3340 euro. Po przywiezieniu tej sortownicy do Polski została ona zainstalowana w Gospodarstwie (...) i była w nim cały czas użytkowana, zaś w gospodarstwie tym znajduje się do chwili obecnej.

(dowód: wyjaśnienia K. K. (1) – k. 2048 – 2049, 2331 odwrót,

pismo z ARiMR wraz z załącznikami – k. 1863 – 1968 w tym kopią faktury – k.

1958 oraz kopiami oświadczeń o przyjęciu wpłat w gotówce od K. K. (1) – k. 1959 – 1966,

zeznania H. D. – k. 2182 – 2183, 2015 odwrót)

W dniu 29 listopada 2007r. doszło do sprzedaży przez Gospodarstwo (...) maszyny sortującej A (...), nr ser. (...). Nabywcą tego urządzenia za kwotę brutto 154.940 złotych było Gospodarstwo (...) ul.

(...), (...)-(...) W.. Na okoliczność tej transakcji została wystawiona faktura VAT nr (...)na kwotę 154.940 złotych, na której jako sprzedawca złożyła swój podpis K. K. (1), a jako nabywca K. K. (2). Płatność należności wynikającej z tej faktury nastąpiła w formie przelewów następujących kwot i w następujących dniach: 40.000 złotych 10 grudnia 2007r., 40.000 złotych 13 grudnia 2007r., 41.000 złotych w dniu 17 grudnia 2007r., 33.940 w dniu 24 grudnia 2007r.. W dniu 22 grudnia 2007r. w ARiMR (...)Oddziale Regionalnym wystawione zostało zlecenie wypłaty beneficjentowi K. K. (2)kwoty 300.000 złotych w związku z zawartą przez ARiMR (...)Oddział Regionalny z K. K. (2)umową nr (...)o udzieleniu dofinansowania w kwocie 300.000 złotych w ramach programu: „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006”. Z kwoty tej suma 138.480 złotych miała pochodzić ze środków z budżetu państwa a kwota 161.520 złotych ze środków UE. W maju 2008r. K. K. (2)zlecił rzeczoznawcy W. W.sporządzenie opinii o wartości rynkowej maszyny do sortowania pomidorów (...)zainstalowanej w obiekcie szklarniowym zlokalizowanym w miejscowości W., którą rzeczoznawca sporządził w dniu 23 czerwca 2008r. oceniając wartość rynkową tej maszyny na dzień sporządzenia opinii na kwotę 160.000 złotych. Faktura VAT nr (...)wraz z poleceniami przelewów została w dniu 25 czerwca 2008r. przedstawiona do refundacji w ARiMR (...)Oddział Regionalny Oddział w Ł.w ramach sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006”. W dniu 30 czerwca 2008r. zostały złożone w ARiMR (...)dwa oświadczenia podpisane przez K. K. (1)a noszące datę 25 czerwca 2008r. W pierwszym z tych oświadczeń podpisanych przez K. K. (1)znalazło się stwierdzenie, że otrzymała ona od K. K. (2)płatności tytułem faktury (...)wystawionej w dniu 29 listopada 2007r.: przelew w wys. 40.000 zł wystawiony w dniu 10.12.2007r., przelew w wys. 40.000 zł wystawiony w dniu 13.12.2007r., przelew w wys. 41.000 zł wystawiony w dniu 17.12. 29007r. i przelew w wys.. 33.940 złotych wystawiony w dniu 24.12.2007r. W drugim z tych oświadczeń znalazło się stwierdzenie, iż sortownica A.tym KG 4/16 – R została zakupiona w Holandii w kwietniu 2006r. i że w okresie 7 lat poprzedzających dzień transakcji sortownicy, w ramach której jej nabywcą został K. K. (2)urządzenie to nie zostało nabyte ze środków pomocy krajowej i wspólnotowej.

(dowód: wyjaśnienia K. K. (1) – k. 2048, 2331 odwrot,

wyjaśnienia K. K. (2) – k. 2058, 2175 odwrot,

pismo z (...) wraz z załącznikami – k. 1863 – 1968 w tym kopią faktury VAT z 29.11.2007r. - k. 1944, kopiami potwierdzeń przelewów - k. 1945 – 1948, kopiami oświadczeń podpisanych przez K. K. (1) – k. 1949, 1950 oraz kopią opinii rzeczoznawcy – k. 1951 – 1956,

zeznania H. D. – k. 2182 – 2183, 2015 odwrot)

W dniu 14 sierpnia 2008r. do ARiMR (...)Oddziału Regionalnego wpłynął podpisany przez K. K. (2)wniosek o płatność kwoty 300.000 złotych zgodnie z umową z 28.01.2005r. wraz z załącznikami w postaci zestawienia rzeczowo – finansowego oraz podpisanego przez K. K. (2)sprawozdania z realizacji projektu w ramach Sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i Modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006”, obejmującego okres sprawozdawczy od 28 stycznia 2005r. do 25 czerwca 2008r. związanego z realizacją projektu nr (...)– „Zakup i montaż urządzeń cieniujących, zakup kotła wodnego z oprzyrządowaniem, zakup sortownicy z wagami”. Ze sprawozdania tego wynikało, że w ramach realizacji projektu K. K. (2)nabył w dniu 29 listopada 2007r. maszynę sortującą, jak też tego samego dnia zakupił kocioł wodny z oprzyrządowaniem, zaś w dniu 20 czerwca 2008r. nabył i zamontował system zasłon cieniujących. Ze sprawozdania tego wynikało, że całkowite poniesione wydatki w ramach programu zamknęły się sumą 884.814,76 złotych, w tym wydatki

kwalifikowane - 725.258 złotych, przy otrzymanej pomocy w wysokości 300.000 złotych. Tego samego dnia K. K. (2) złożył w (...) wyjaśnienie noszące datę 08.08.2008r., w którym wskazał, iż gdy w roku 2004 składał wniosek o dofinansowanie inwestycji, to zamierzał kupić inną sortownicę, lecz ostatecznie dokonał zakupu sortownicy (...) jako wydajniejszej a jednocześnie o porównywalnej cenie. Wraz z tym wyjaśnieniem złożył wycenę sortownicy (...) dokonaną przez rzeczoznawcę w dniu 23 czerwca 2008r., zaś w listopadzie 2008r. została przedłożona w ARiMR faktura zakupu urządzenia od belgijskiego dostawcy wraz z potwierdzeniami przyjęcia kwot tytułem płatności należności za to urządzenie.

(dowód: pismo z ARiMR wraz z załącznikami – k. 1863 – 1968 w tym kopią wniosku beneficjenta o płatność wraz z zestawieniem rzeczowo – finansowym oraz sprawozdaniem z realizacji projektu w ramach Sektorowego Programu operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” - k. 1918 – 1939 i kopią opinii rzeczoznawcy – k. 1951 – 1956, wyjaśnieniem K. K. (2) – k. 1957, kopią zlecenia płatności – k. 1967 – 1968, kopią faktury VAT oraz oświadczeniami oświadczenia o przyjęciu wpłat w gotówce od K. K. (1) – k. 1959 – 1966, zeznania H. D. – k. 2182 – 2183, 2015 odwrót)

T. D. od 1998r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą (...) zajmującą się pośrednictwem finansowym, w tym pośrednictwem przy zawieraniu umów leasingowych. W oparciu o uzgodnienia K. D. i T. D. została w dniu 05 września 2007r. zarejestrowana w ewidencji działalności gospodarczej firma pod nazwą N., a jako przedsiębiorcę wskazano w ewidencji oskarżoną K. D.. Firma ta miała zajmować się sprzedażą pojazdów mechanicznych, maszyn i urządzeń, jak też być dostawcą przedmiotu leasingu w sytuacjach, w których nie wchodziło w rachubę zawarcie umowy leasingu zwrotnego. Faktycznie to T. D. zajmował się prowadzeniem tej firmy w oparciu o pełnomocnictwo wystawione dla niego przez jego żonę. To on zajmował się ustalaniem wartości przedmiotu transakcji, rozmawiał na temat rozliczeń, zaś K. D. opierała się na jego wiedzy i zajmowała się w ramach tej firmy głównie kontrolowaniem dokumentów oraz wystawianiem faktur i śledzeniem cen na rynku. Gdy określony klient szukał urządzenia na rynku wtórnym, a T. D. znalazł takie urządzenie, to negocjował wartość kontraktu i jeżeli klient się zgadzał, to zarobek firmy (...) stanowiła różnica między ceną kupna i sprzedaży. Gdy firma (...) uczestniczyła w zawieraniu umowy leasingu jako dostawca przedmiotu leasingu, a T. D. był pośrednikiem przy zawarciu takiej umowy, to nie pobierał on oddzielnej prowizji, lecz jego zarobek stanowiła różnica pomiędzy ceną zakupu a ceną sprzedaży, czyli marża handlowa, jaką pobierała N. K. D.. Firma (...) została wykreślona z ewidencji działalności gospodarczej w dniu 23 grudnia 2008r. z powodu spadającej liczby zamówień wynikającej z kryzysu na rynkach finansowych.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrót, 2165 – 2166,

dokumentacja dot. N.K. D. – k. 1855 – 1859)

A. P. (1), którego oskarżony T. D. zna od kilkunastu lat i który zajmuje się pozyskiwaniem funduszy dla firm związanych z rolnictwem i ogrodnictwem, skontaktował się z oskarżonym T. D. i poinformował go, że klient, z którym współpracuje od wielu lat, chciałby sfinansować na zasadzie leasingu zwrotnego maszynę do sortowania owoców, którą zakupił za własne środki, a chce odzyskać zaangażowane środki. Według słów A. P. (1) właścicielem urządzenia była K. K. (1), a jej wartość wynosi około 300.000 złotych. T. D. w trakcie wcześniejszej współpracy z A. P. (1) nie miał z nim żadnych problemów, miał do niego zaufanie. T. D. do tego momentu nie znał nikogo z rodziny K. i nie słyszał nic na temat Gospodarstwa (...). T. D. odpowiedział A. P. (1), że skontaktuje się w tej sprawie z firmami leasingowymi, z którymi współpracuje, po czym zadzwonił do J. K. (1).

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrót, 2165, 2166,

zeznania A. P. (1) – k. 2183 – 2183 odwrót, 1975 odwrót,

2185 odwrót)

J. K. (1) od 2008r. był kierownikiem Zachodniego Regionu Sprzedaży w firmie (...) Sp. z o.o. i zajmuje to stanowisko do chwili obecnej. Do jego zadań należało podpisywanie umów leasingowych oraz nadzorowanie pracowników podpisujących umowę. J. K. (1) poznał T. D. w maju 2001r. Od tego czasu współpracowali ze sobą. Od momentu, w którym J. K. (1) objął stanowisko w (...) Spółka z o.o. ich współpraca układała się dobrze i polegała na tym, że T. D. był pośrednikiem wskazującym J. K. (1) potencjalnego leasingobiorcę i który w razie podpisania umowy otrzymywał z tego tytułu prowizję. W okresie ich współpracy T. D. pośredniczył w zawarciu wielu umów, które dotyczyły majątku o wartości 30 – 40 mln złotych. W sprawach, w których pośredniczył T. D. do windykacji trafiało 3 - 4 % z nich przy czym najlepszy pośrednik miał wskaźnik 1,5 %, a ci gorsi od 12 do 15 %, zaś przy wskaźniku 20 % umowa była zrywana.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2176 – 2176 odwrót, 1971 odwrót, 2180,

wyjaśnienia T. D. – k. 2164 odwrót)

T. D. zadzwonił do J. K. (1) i zgłosił mu, że od A. P. (1) uzyskał informację o producencie pomidorów, który chciałby zawrzeć umowę leasingu dotyczącą maszyny do sortowania pomidorów.

(dowód: zeznania J. K. (1)– 2177,

wyjaśnienia T. D. – k. 2163 - 2163 odwrót)

Po kilku dniach J. K. (1) oddzwonił do T. D. wskazując, że (...) Spółka z o.o. jest zainteresowana tą transakcją.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrót)

J. K. (1), T. D. i A. P. (1) w dniu 20 maja 2008r. udali się do W.. Po drodze A. P. (1) mówił, że udziela kredytów gotówkowych dla rolników, a ten klient dostał już kredyt i jeszcze chciałby zawrzeć umowę leasingu, a ponieważ A. P. (1) znał T. D., to do niego się zgłosił.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2177, 2484, 1971 odwrót, 2180,

wyjaśnienia T. D. – k. 2163, 2164 odwrót,

zeznania A. P. (1) – k. 2183 – 2183 odwrót, 1972 odwrót, (...) odwrót)

Gdy zajechali na miejsce zastali w gospodarstwie (...) oraz R. K. (1). Osobą, która miała zawrzeć umowę leasingu była K. K. (1), lecz tak naprawdę wszystko w tym gospodarstwie pokazywał J. K. (1), T. D. i A. P. (1) R. K. (1). To on oprowadzał osoby, które przyjechały do W. po szklarniach. Pokazał sortownicę (...). Zademonstrował sposób jej działania oraz pokazał skrzynki ze świeżo posortowanymi pomidorami. Sortownica ta była technicznie sprawna.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2177 – 2177 odwrót,

wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrót, 2164 odwrót)

R. K. (1) opowiadał T. D. o gospodarstwie wskazując, iż prowadzi je od lat 70 – tych, jego kondycja jest stabilna a kierowanie tym gospodarstwem przekazuje młodszym. Uwzględniając ilość osób tam pracujących można było odnieść wrażenie, że firma prowadzi normalną działalność. K. K. (1) poinformowała T. D., że sortownicę (...) zakupiła rok wcześniej, iż stanowi ona jej własność oraz wskazała, że żałowała, iż od razu nie została zawarta umowa leasingu zwrotnego, ponieważ na jej zakup została wyłożona gotówka. Nikt nie mówił wówczas T. D. o jakimkolwiek dofinansowaniu na zakup tego urządzenia oraz że miałyby ono zostać sprzedane przez K. K. (1) K. K. (2). W związku

z informacjami uzyskanymi od K. K. (1) T. D. poinformował ją i R. K. (1), że jedyną możliwością uzyskania leasingu jest sprzedaż sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz N. K. D. i to ta firma byłaby dostawcą urządzenia na rzecz S. (...). Wiązało się to z tym, że (...) spółka z o.o. finansowała w ramach leasingu zwrotnego tylko te urządzenia, które zostały zakupione przez klienta w ciągu ostatnich trzech miesięcy, a w tym wypadku w związku z tym, że urządzenie zostało zakupione w roku 2007, ten okres został przekroczony. T. D. przekazał K. K. (1), że opłata wstępna, której domaga się firma leasingowa będzie w przedziale między 20 a 30 procent wartości początkowej urządzenia, zaś jego prowizja za pomoc przy załatwieniu formalności związanych z leasingiem wyniesie 10 procent wartości sortownicy. Przy tych rozmowach oprócz T. D. i K. K. (1) byli obecni również R. K. (1) i A. P. (1). Gdyby to inna firma niż NT K. D. miałaby być dostawcą urządzenia, to T. D. nie pośredniczyłby w zawarciu umowy leasingu dotyczącej sortownicy (...), ponieważ nie otrzymałby za to wynagrodzenia.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrot, 2165, 2166 – 2166 odwrot)

Procedury obowiązujące w firmie (...) Spółka z o.o. faktycznie przewidywały możliwość zawarcia umowy leasingu zwrotnego, polegającej na zakupie urządzenia przez (...) Spółkę z o.o. od właściciela tego przedmiotu, a następnie wyleasingowaniu tego urządzenia temu podmiotowi, od którego firma (...) zakupiła to urządzenie, a zatem przyszły leasingobiorca mógłby być dostawcą przedmiotu leasingu, ale takie urządzenie musiałoby zostać zakupione przez przyszłego leasingobiorcę nie później niż 3 miesiące przed zawarciem umowy leasingowej pomiędzy przyszłym leasingobiorcą a S. (...). W innych przypadkach konieczny był pośrednik, który najpierw zakupi urządzenie od właściciela, a następnie sprzeda je (...) Spółka z o.o., która to spółka odda ją w leasing owemu pierwszemu właścicielowi.

(dowód: zeznania J. K. (1) – 2177 odwrot - 2181)

R. K. (1) demonstrując jak pracuje sortownica przekazał J. K. (1), że sortownica ta jest w tym gospodarstwie od niedawna i jest testowana, czy dobrze sortuje. Na tej podstawie oraz biorąc pod uwagę porządek wokół urządzenia J. K. (1) wnioskował, że maszyna ta jest w gospodarstwie od około miesiąca. R. K. (1) powiedział również J. K. (1), że dostawcą urządzenia jest T. D., przy czym R. K. (1) mógł nie wiedzieć, iż firma (...) jest na nazwisko K. D.. Słowa R. K. (1) J. K. (1) odbierał w taki sposób, że N. K. D. jest właścicielem tego urządzenia. T. D. był wtedy obecny przy maszynie, gdy R. K. (1) rozmawiał na jego temat z J. K. (1), ale sortownica wówczas pracowała, w związku z czym był hałas, więc J. K. (1) nie wiedział, czy T. D. słyszał słowa R. K. (1).

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2177 - 2178, 2180 odwrot, 2484 odwrot)

Sam T. D. poinformował J. K. (1), że dostawcą tego urządzenia dla S. (...) będzie firma (...), a przekazanie przez niego informacji w tym zakresie wynikało z tego, że według wiedzy tego oskarżonego uzyskanej od K. K. (1) upłynęły ponad 3 miesiące od momentu zakupu przez nią tej sortownicy. T. D. nie słyszał w trakcie tego spotkania, że sortownica (...) miałaby być w tym gospodarstwie od miesiąca i aby była w tym czasie testowana.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2164 odwrot – 2165 odwrot)

Po zaprezentowaniu urządzenia wszyscy uczestnicy spotkania udali się do domu. Tam były już przygotowane kserokopie dokumentów, których wymagał J. K. (1), a mianowicie kserokopie dokumentów rejestracyjnych w tym o nadaniu NIP i REGON, a także zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej oraz kserokopie dowodów osobistych K. K. (1) i K. K. (2), jak też oświadczenie z urzędu skarbowego o działach specjalnych produkcji roślinnej i kserokopie księgi wieczystej tej nieruchomości. Wówczas też K. K. (1) oświadczyła, że akceptuje to urządzenie i chciałaby zawrzeć umowę leasingu dotyczącą sortownicy. Następnie J. K. (1) i K. K. (1) sporządzili wniosek o udzielenie leasingu w ten sposób, że J. K. (1) wypełnił go wpisując w nim to, co przekazała

mu K. K. (1), przy czym K. K. (1) wszystkie dane do wniosku przedstawiała w obecności A. P. (1), T. D. i R. K. (1), a ci nie zaprzeczali jej słowom. We wniosku tym jako osoby reprezentujące Gospodarstwo (...) zostali wpisani K. K. (1) jako właściciel oraz K. K. (2) jako współwłaściciel. Jako przedmiot leasingu wpisana została we wniosku maszyna do sortowania. J. K. (1) został wówczas poinformowany przez K. K. (1), że dostawcą przedmiotu leasingu będzie firma (...). Dlatego też w rubryce „dostawca” przedmiotu leasingu J. K. (1) dokonał wpisu: (...). Wpis ten oraz informacja, że dostawcą przedmiotu leasingu będzie ta właśnie firma nie oznaczał, iż w tym momencie firma ta była już właścicielem tego urządzenia, jak też że to ona to urządzenie do Gospodarstwa (...) fizycznie dostarczyła. Wskazanie tej firmy we wniosku jako dostawcy przedmiotu leasingu oznaczało jedynie, że firma ta będzie dostawcą przedmiotu leasingu do (...) Spółka z o.o., a więc to właśnie ta firma – wskazana przez klienta - sprzeda S.(...) to urządzenie, które następnie w oparciu o umowę leasingu zostanie oddane klientowi do użytkowania. N.K. D. nie musiała być właścicielem urządzenia w momencie składania wniosku, ani nawet w momencie podpisywania umowy leasingu, natomiast musiała być jej właścicielem w momencie wystawiania faktury na S.(...) jako nabywcę. W oparciu o wpis, że dostawcą jest N.K. D. J. K. (1) nie wnioskował również, że należność za sortownicę została przez N. K. D. zapłacona. Informacja, iż dostawcą przedmiotu leasingu będzie N.K. D. oznaczała dla J. K. (1), że jeżeli wyśle on wniosek wraz z dokumentami do S.(...) i zawarcie umowy zostanie w centrali tej firmy zaakceptowane, to wówczas dostawcą urządzenia będzie NT K. D.. Skoro we wniosku została wskazana firma (...) jako „dostawca”, to na tej podstawie J. K. (1) przypuszczał jedynie, że N.K. D. bądź już jest albo też dopiero będzie właścicielem tego urządzenia. Praktyka przy zawieraniu umów leasingowych jest taka, że pośrednicy czekają na zgodę firmy leasingowej na zawarcie umowy leasingu i wtedy dopiero kupują maszynę, aby nie pozostać z urządzeniem, które nie zostanie od niego zakupione. We wniosku tym J. K. (1) wpisał również podane przez K. K. (1) dane, iż wartość netto przedmiotu umowy wynosi 300.00 złotych oraz że wpłacone zaliczki do dostawcy wynoszą 10 procent. We wniosku tym jako datę jego sporządzenia wpisano datę wizyty w gospodarstwie, czyli 20 maja 2008r. Wniosek ten został podpisany przez K. K. (1) jako prowadzącą Gospodarstwo (...).

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2177 - 2180 odwrot, 1971 odwrot, 2484,

wniosek o zawarcie umowy leasingu – k. 4)

J. K. (1) w trakcie tej wizyty nie żądał dokumentów stwierdzających, kto jest właścicielem urządzenia i nikt mu takich dokumentów nie okazywał. Ani do sporządzenia wniosku ani też późniejszego zawarcia umowy nie była mu potrzebna faktura, z której wynikałoby, od kogo miała nabyć sortownicę N.K. D.. To leasingobiorca wybierał dostawcę przedmiotu leasingu na swoją odpowiedzialność, a (...) Spółka z o.o. nie interesowała się dokonany wybozem, a istotne było jedynie, aby maszyna faktycznie znalazła się u leasingobiorcy.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2176 odwrot, 2177 odwrot, 2178 odwrot)

Wniosek o zawarcie umowy leasingu oraz dokumenty uzyskane od K. K. (1) J. K. (1) przesłał do działu ryzyka spółki z o.o. (...), do W.. Tam dokonano wprowadzenia danych do systemu. Ponieważ według systemu przychody z Gospodarstwa (...) powinny wynosić 1,5 mln złotych a ponadto działało ono co najmniej 2 lata, to dział ryzyka wyraził zgodę na zawarcie umowy leasingu.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2178 odwrot, 2179 – 2179 odwrot, 2484, 1971 odwrot, 2180)

Po kilkunastu dniach od podpisania wniosku T. D. otrzymał informację od J. K. (1), że klient został wstępnie zaakceptowany pod warunkiem weryfikacji ceny przedmiotu leasingu przez rzeczoznawcę.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrot)

Po otrzymaniu informacji, iż wycena jest gotowa T. D. poinformował A. P. (1), aby ten skontaktował się z klientem i mu przekazał, że umowa jest gotowa do podpisania, przy założeniu, że opłata wstępna będzie wynosiła 25 procent, a kwota wynagrodzenia za pomoc w pozyskaniu funduszy S.(...) dla firmy (...) wyniesie 30.000 złotych. Po kilku dniach A. P. (1) przekazał T. D., że K. K. (1) wystawi fakturę sprzedaży urządzenia na rzecz N.K. D. na kwotę 270.000 zł netto, a następnie fakturę tą A. P. (1) przywiózł do miejsca zamieszkania oskarżonego.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2163 odwrot – (...), (...)
odwrot)

Była to faktura nr (...), na której jako datę jej wystawienia wpisano 19 maja 2008r. Z faktury tej wynikało, że maszyna do sortowania (...)/16-R nr fabryczny (...), rok produkcji 2001, została sprzedana za kwotę netto 270.000 złotych, a brutto 329.400 złotych, przez gospodarstwo (...), a jej nabywcą została N.K. D., C.(...)(...)-(...) C.. Na fakturze tej swój podpis jako sprzedawca złożyła K. K. (1), zaś jako odbiorca faktury podpisała się K. D..

(dowód: faktura VAT z 19.05.2008 r. nr (...) – k. 1853,

wyjaśnienia T. D. – k. 2164, 2165 odwrot)

wyjaśnienia K. K. (1) – k. 2048, 2331 odwrot)

Wraz z fakturą A. P. (1) przekazał T. D. noszące datę 19 maja 2008r. i podpisane przez K. K. (1) oświadczenie, że na dzień 19 maja 2008r. nie posiada ona zaległości w stosunku do ZUS, KRUS i Urzędu Skarbowego oraz że maszyna do sortowania (...) nr fabryczny (...) jest jej własnością i nie ciąży na niej zastawy ani obciążenia osób trzecich. Dla T. D. było wiążące oświadczenie klienta, że jest właścicielem urządzenia, a w tym wypadku dodatkowo K. K. (1) dołączyła do faktury oświadczenie, iż jest właścicielką tego urządzenia. W związku z tym T. D. nie uznał za konieczne, by okazywano mu fakturę zakupu tego urządzenia.

(dowód: poświadczona notarialnie za zgodność kopia oświadczenia wystawionego przez K. K. (1) - k. 2160,

wyjaśnienia T. D.– k. 2164 – 2164 odwrot, 2166 odwrot)

Po otrzymaniu tej faktury K. D. wystawiła fakturę VAT nr (...), wpisując w niej datę 20 maja 2008r., a zgodnie z jej treścią N.K. D., (...)-(...) C., C.(...), dokonała sprzedaży na rzecz (...) Spółka z o.o. maszyny do sortowania (...) typ (...) nr fabryczny (...), rok produkcji 2011 za kwotę netto 300.000, a kwotę brutto 366.000 złotych. Jako sposób płatności wskazano przelew w terminie 14 dni. Na fakturze tej swój podpis złożyła N.K. D. oraz osoba upoważniona z S.(...), zaś jako miejsce wystawienia dokumentu wskazano C..

(dowód: faktura VAT (...) – k. 9,

pismo z (...) Spółka z o.o. wraz z załącznikami 2199 – 2270 w tym fakturą VAT z k. 2204,

wyjaśnienia T. D. – k. 2164)

T. D. poinformował J. K. (1) o wystawieniu tej faktury, zaś J. K. (1) przekazał mu, że w związku z tym uda się do K. K. (1), aby podpisała umowę leasingu.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2164)

J. K. (1) pojechał do W. z przygotowaną umową leasingu, by podpisała ją K. K. (1). Ponadto choć małżonkowie K. mieli rozdzielność majątkową, to w centrali (...) Spółki z o.o. uznano, iż K. K. (2) musi poręczyć weksel in blanco stanowiący zabezpieczenie umowy. K. K. (1) podpisała się na umowie leasingu jako osoba korzystająca przystawiając również firmową pieczęć Gospodarstwo (...) – K.. Na pierwszej stronie umowy, w górnym prawym rogu, widniał zapis „Sporządzona dnia 20/05/2008” a w rubryce „data” znajdującej się przy rubryce wskazującej na K. K. (1) jako korzystającego i przy pieczęcie Gospodarstwo (...) – K. oraz podpisie K. K. (1) widniał zapis: „20/05/2008”. W świetle tych zapisów mogło się wydawać, że datą podpisania umowy przez K. K. (1) był 20 maja 2008r., lecz tak naprawdę w tej rubryce z datą pojawiła się ta sama data, która była umieszczona na samej górze umowy i była to data sporządzenia umowy w systemie, odpowiadająca dacie na wniosku o zawarcie umowy leasingu. Na umowie widniała też data 18 czerwca 2008 roku przy rubrykach, w których znajdowały się podpisy osób z centrali S. (...) i była to faktyczna data podpisania umowy przez osoby z centrali. K. K. (1) podpisała także załącznik do umowy leasingu, z którego wynikało, że wystawia ona weksel in blanco jako zabezpieczenie umowy. Weksel ten został podpisany przez K. K. (1), a jako poręczyciel tego weksla pod zwrotem „poręczam” podpisał się na tym wekslu K. K. (2). K. K. (1) podpisała również z datą 20.05.2008r. protokół zdawczo odbiorczy, z którego wynikało, że oskarżona ta potwierdza odbiór przedmiotu leasingu od S. (...).

(dowód: zeznania świadka J. K. (1)– k. 2178 odwrot, 2484,
1971 odwrot, 2180,

kopia umowy leasingu zawartej przez K. K. (1) – k. 6,
2200,

załącznik do umowy leasingu – k. 7, 1989, 2201,

ogólne warunki leasingu – k. 83,

pismo z (...) spółka z o.o. wraz z załącznikami – k. 1985 – 1990

w tym kopią weksla z podpisem K. K. (1) oraz K. K. (2) jako poręczyciela – k. 1988 oraz kopią protokołu zdawczo – odbiorczego – k. 1990,

wyjaśnienia K. K. (1) – k. 2048 – 2049, 2331 odwrot,

wyjaśnienia K. K. (2) – k. 2058, 2175 odwrot)

Opłatę wstępną stanowiącą jakby udział własny leasingobiorcy można było wpłacić bądź do (...) Spółka z o.o. bądź do dostawcy urządzenia. Gdyby taka opłata wstępna została uiszczona na rzecz dostawcy, to w takim przypadku J. K. (1) do umowy leasingu dołączał oświadczenie leasingobiorcy, z którego wynikało, że ów leasingobiorca wpłacił do dostawcy określoną kwotę tytułem udziału własnego, a także oświadczenie dostawcy, iż taką kwotę przyjął i zgadza się, aby ją skompensować z fakturą, którą wystawi za urządzenie na (...) Spółka z o.o. Wówczas na rzecz dostawcy była wypłacana kwota będąca różnicą pomiędzy sumą wynikającą z faktury zakupu urządzenia przez (...) Sp. z o.o. od dostawcy, a sumą wynikającą z oświadczenia, a suma wynikająca z oświadczenia była kompensowana przy pierwszej racie leasingowej. Warunkiem wejścia w życie umowy było wniesienie opłaty wstępnej i ustanowienie zabezpieczenia. Czy faktycznie owa opłata wstępna została uiszczona do dostawcy nie było przedmiotem zainteresowania (...) spółka z o.o. Z takiej procedury skorzystała K. K. (1). Otóż w dniu 16 czerwca 2008r. w (...) Spółka z o.o. przyjęto zawiadomienie o przelew, noszące datę 20 maja 2008r., na którym podpisy złożyli K. K. (1) i K. D., z którego wynikało, że w związku umową leasingu sporządzoną w dniu 20 maja 2008r. Gospodarstwo (...) dokonało przelewu na rzecz N.K. D. kwoty 91.500 złotych (75.000 złotych netto) i podmioty te wnoszą o potraktowanie jej jako zaliczki na poczet sprzedaży urządzenia (...) 16/4 przez N.K. D. na rzecz S. (...). W oparciu o to oświadczenie miała zostać przez (...) Spółka z o.o. na rzecz N.K. D. wypłacona kwota wskazana na fakturze pomniejszona o sumę wynikającą z tego oświadczenia, a kwota wynikająca z oświadczenia miała zostać skompensowana przy pierwszej racie leasingowej. J. K. (1) nie wiedział, czy faktycznie taka

kwota została zapłacona przez (...), natomiast sporządzenie takiego oświadczenia nie oznaczało, że faktycznie musiał iść za tym przelew gotówkowy na tę kwotę, gdyż można to było skompensować w późniejszym czasie.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2179 odwrot – 2180, 1972, 2485
– 2485 odwrot,

pismo z (...) Spółka z o.o. z załącznikiem w postaci
zawiadomienia o przelewie – k. 2272 – 2273,

wyjaśnienia T. D. – k. 2181 – 2181 odwrot)

Faktycznie środki pieniężne opisane w tym oświadczeniu nie wpłynęły na konto N.K. D. ze strony K. K. (1), natomiast założenie było takie, że taka właśnie suma zostanie potrącona z kwoty widniejącej na fakturze wystawionej przez N.K. D. stwierdzającej zbycie sortownicy na rzecz (...) Spółka z o.o. jako właśnie opłata wstępna. Nie było potrzeby, aby K. K. (1) dokonywała na rzecz N.K. D. wpłaty sumy wynikającej z tego oświadczenia, skoro było wiadomym, że kwota ta zostanie rozliczona.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2181 – 2181 odwrot)

W dniu 16 czerwca 2008r. został dokonany przelew na kwotę 274.500 złotych z rachunku prowadzonego dla (...) Sp. z o.o. w W. na konto w M. w Ł. prowadzone dla N.K. C. (...) tytułem faktury (...).

(dowód: kopia wydruku potwierdzenia wykonania przelewu – k. 1862,

wyjaśnienia T. D. – k. 2164)

W dniu 17 czerwca 2008r. K. D. złożyła dyspozycję dokonania przelewu z rachunku prowadzonego dla N.K. C.K.43C kwoty 237.900 na rachunek K. K. (1) prowadzony w (...)10 Oddział w P. tytułem faktury (...). Suma przelana przez K. D. na konto K. K. (1) była pomniejszona o 30.000 złotych plus VAT w porównaniu z sumą przelaną przez (...) Spółka z o.o. na konto N.K. D., a owe 30.000 zł plus VAT to była prowizja T. D. za pośrednictwo w zawarciu umowy leasingu.

(dowód: kopia wydruku potwierdzenia wykonania przelewu – k. 1861,

wyjaśnienia T. D. – k. 2164)

Aby podpisać umowę leasingu konieczne było wystawienie faktury, z której wynikało, że N.K. D. dokonuje sprzedaży sortownicy firmie (...), natomiast nie była potrzebna faktura zakupu tego urządzenia przez N.K. D., nie była ona wymagana i nie interesowała (...) Spółki z o.o.. Nigdy takiej faktury pracownicy S. (...) nie żądali od żadnego dostawcy czy klienta. S. (...) nie wymagała także potwierdzenia, iż dostawca zapłacił za to urządzenie poprzedniemu właścicielowi i to samo dotyczyło N.K. D.. Co najmniej 95 % dostawców przedmiotów leasingu dla S. (...) działa na takiej zasadzie, że otrzymują pieniądze za określone urządzenie w związku z jej zakupem przez (...) spółka z o.o. i dopiero wówczas dokonują płatności podmiotowi, od którego dokonali zakupu.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2176 odwrot – 2177, 2179)

Gdyby J. K. (1) został poinformowany przed podpisaniem umowy, że K. D. prowadząca firmę pod nazwą N.K. D. dokonała zakupu sortownicy (...) od osoby, która nie była jej właścicielką, albowiem K. K. (1) w momencie dokonania sprzedaży sortownicy firmie na rzecz N.K. D. nie była faktycznie jej właścicielem, gdyż stanowiła ona własność K. K. (2), który w dodatku otrzymał dotację z ARiMR na zakup tej sortownicy, to nie doszłoby do zawarcia umowy leasingu przez (...) spółka z o.o. z K. K. (1), gdyż (...) Spółka z o.o. nie dokonałaby zakupu tego sortownicy wiedząc, że zbywca tego urządzenia na rzecz S. (...), a więc K. D. nie jest jego faktycznym właścicielem. J. K. (1) nie został jednak o tym poinformowany ani w trakcie wizyty w tym gospodarstwie w dniu 20 maja 2008r. ani przy podpisywaniu umowy. W trakcie spotkania 20 maja 2008r. nie było też jakichkolwiek rozmów z J. K. (1) na temat jakichkolwiek dopłat z Unii

Europejskiej, które miałyby otrzymać K., a które wiązałyby się z tą sortownicą. Nic w zachowaniu ani wypowiedziach T. D., które miały miejsce w obecności J. K. (1) nie wskazywało, że mógłby on mieć wiedzę na temat tego, iż K. K. (1) nie była właścicielką sortownicy (...) w momencie dokonywania jej sprzedaży na rzecz firmy (...). J. K. (1) podejrzewał, że również K. D. dokonując zakupu sortownicy (...) od K. K. (1) nie wiedziała, że dokonuje jej sprzedaży ktoś inny niż jej właściciel. Gdyby K. K. (1) była prawowitą właścicielką sortownicy (...) w momencie jej sprzedaży na rzecz N.K. D., a sprzedaż ta nastąpiłaby po to, aby następnie N.K. D. dokonała jej sprzedaży na rzecz S.(...), zaś celem tych wszystkich działań byłoby zawarcie umowy leasingu przez (...) Sp. z o.o. z K. K. (1), to S.(...) do tych kroków nie miałaby żadnych zastrzeżeń.

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2178 odwrót, 2180 odwrót - 2181, 2494 odwrót - 2485)

(...) spółka z o.o. dopuszczała możliwość, że dostawcą przedmiotu leasingu może być firma powiązana rodzinnie z pośrednikiem w zawarciu umowy.

(dowód: pismo z (...) Spółka z o.o. – k. 2272)

W związku z tym normalną praktyką w firmie (...) Spółka z o.o. było, iż firma związana z pośrednikiem przy zawarciu umowy była dostawcą przedmiotu leasingu. Jeden z pośredników przez powiązaną z nim spółkę dostarczył nawet 80 % przedmiotów leasingu, jeżeli chodzi o umowy, w których pośredniczył J. K. (1). Dlatego też w okresie współpracy J. K. (1) z T. D. zdarzały się sytuacje, w których dostawcą przedmiotu leasingu, czyli sprzedającym urządzenia firmie (...) spółka z o.o., które następnie były przez S.(...) oddawane w leasing, była firma żony T. D. - N.K. D..

(dowód: zeznania J. K. (1) – k. 2176 odwrót – 2177, 2179)

W dniu 10 lipca 2008r. S.(...) zawarła umowę leasingu operacyjnego z Zakładem Produkcji (...) dotyczącą linii do produkcji folii, a jej dostawcą, od którego S.(...) nabyła ją za kwotę 585.600 złotych była firma (...). W dniu 24 lipca 2008r. (...) Spółka z o.o. zawarła umowę leasingu operacyjnego z Zakładem (...) dotyczącą maszyny poligraficznej (...), a jej dostawcą, od którego S.(...) ją nabyła za kwotę 158.600 złotych była firma (...). W dniu 17 sierpnia 2008r. (...) Spółka z o.o. zawarła umowę leasingu operacyjnego z (...) spółka z o.o. dotyczącą linii technologicznej do lakierowania proszkowego, a dostawcą tej linii, od którego firma (...) nabyła ją za kwotę 976.000 złotych była firma (...). W dniu 08 września 2008r. S.(...) zawarła umowę leasingu operacyjnego z (...) dotyczącą linii do cięcia wzdłużnego blachy, a jego dostawcą, od którego S.(...) ją nabyła za kwotę 610.000 złotych była firma (...). W dniu 11 września 2008r. (...) spółka z o.o. zawarła umowę leasingu operacyjnego z firmą (...) dotyczącą automatu do sitodruku, a dostawcą tego automatu, od którego (...) spółka z o.o. nabyła go za kwotę 1.220.000 złotych była firma (...). W dniu 27 października 2008r. S.(...) zawarła umowę leasingu operacyjnego z (...) spółka z o.o. dotyczącą 13 urządzeń, a ich dostawcą od którego firma (...) nabyła je za kwotę 866.041,40 złotych była firma (...). S.(...) nie jest w posiadaniu faktur dokumentujących wcześniejszy zakup tych przedmiotów przez N.K. D..

(dowód: pismo z (...) spółka z o.o. wraz z załącznikami – k. 2199 – 2270)

K. D. nie zna ani K. K. (1) ani K. K. (2), nigdy się z nimi nie spotkała.

(dowód: wyjaśnienia K. D. – k. 2163)

N.K. D. figurowała w ewidencji Urzędu Skarbowego w K. z tytułu działalności gospodarczej prowadzonej od 19 listopada 2007r. do 23 grudnia 2008r. W zeznaniu podatkowym PIT 36 złożonym przez K. D. za rok 2007 w Urzędzie Skarbowym w K. wykazała ona przychód w wysokości 424.458,49 złotych, a w zeznaniu podatkowym za rok 2008 przychód w wysokości 4.600.327,26 złotych. W deklaracjach VAT za poszczególne miesiące w roku 2008 K. D. wykazała jako podstawę opodatkowania wynikającą z dostawy towarów oraz świadczenia usług następujące kwoty: w styczniu - 8197 złotych, w lutym - 353.506 złotych, w marcu - 82.000 złotych, w kwietniu - 0 złotych, w maju -

389.000 złotych, w czerwcu – 81.000 złotych, w lipcu – 1.357.000 złotych, w sierpniu – 130.000 złotych, we wrześniu – 500.000 złotych, w październiku – 1.000.000 złotych, w listopadzie – 709.870 złotych i w grudniu – 0 złotych.

(dowód: pismo z Urzędu Skarbowego w K. z załącznikami w postaci zeznań podatkowych i deklaracji VAT - k. 2275 – 2298)

W deklaracji VAT za maj 2008r. wskazano po stronie kosztowej zakup sortownicy, a po stronie przychodów kwotę 300.000 złotych.

(dowód: wyjaśnienia T. D. – k. 2165 odwrót)

W związku z zawartą umową leasingu dotyczącą sortownicy (...) K. K. (1) prowadząca Gospodarstwo (...) uściła na rzecz (...) Spółka z o.o. następujące kwoty: w dniu 27 sierpnia 2008r. - 2013 złotych i 5192,26 złotych, w dniu 19 września 2008r. - 5.435,36 złotych, w dniu 12 listopada 2008r. - 2000 złotych, w dniu 18 listopada 2008r. - 2000 złotych, w dniu 27 listopada 2008r. - 1983,11 złotych i 1016,89 zł, w dniu 01 grudnia 2008r. - 2870 złotych, 2998,36 złotych oraz 1,64 złotych, w dniu 15 stycznia 2009r. - 345 złotych i 7625 złotych, w dniu 02 lutego 2009r. - 8660,62 złotych i 612,38 złotych, w dniu 04 lutego 2009r. - 1100 złotych, w dniu 09 lutego 2009r. - 9580,03 złotych, w dniu 24 lutego 2009r. - 10.490,71 złotych, w dniu 24 kwietnia 2009r. - 9445,87 złotych, w dniu 24 kwietnia 2009r. - 61 złotych, w dniu 20 maja 2009r. - 8.603,73 złotych, w dniu 03 czerwca 2009r. - 9.097,76 złotych i 30,05 złotych, w dniu 29 czerwca 2009r. - 8834,26 złotych, w dniu 17 lipca 2009r. - 2013 złotych, w dniu 13 sierpnia 2009r. - 4148,88 złotych, w dniu 20 sierpnia 2009r. - 4400 złotych, w dniu 18 września 2009r. - 8.089,45 złotych i 61 złotych, w dniu 12 października 2009r. - 8.230,78 złotych, w dniu 09 listopada 2009r. - 8189,61 złotych, w dniu 11 lutego 2010r. - 8145,68 złotych i 488,74 złotych, w dniu 15 lutego 2010r. - 4.272,85 złotych, w dniu 26 marca 2010r. - 3711,26 złotych, 8.108,10 złotych oraz 0,64 złote, w dniu 17 maja 2010r. - 8.627,91 złotych, w dniu 07 czerwca 2010r. - 8.212,97 złotych oraz 17887,03 złotych, w dniu 05 lipca 2010r. - 3200,98 złotych, w dniu 12 lipca 2010r. - 3.000 złotych i 1.000 złotych, w dniu 09 sierpnia 2010r. - 8120,15 złotych, w dniu 25 sierpnia 2010r. - 1.500 złotych, w dniu 20 września 2010r. - 8.057,85 złotych, 2.013 złotych oraz 0,15 złotych, w dniu 12 października 2010r. - 2.122,86 złotych i 1.877,14 złotych, w dniu 18 października 2010r. - 7.618,10 złotych, 745,20 złotych i 3.254,80 złotych, w dniu 10 listopada 2010r. - 3680 złotych, w dniu 18 listopada 2010r. - 2.662,93 złotych, 217,41 złotych i 462,59 złotych, w dniu 22 listopada 2010r. - 2.000 złotych, w dniu 29 listopada 2010r. - 0,36 złotych, w dniu 08 grudnia 2010r. - 2.000 złotych, w dniu 21 grudnia 2010r. - 1.000 złotych, w dniu 24 grudnia 2010r. - 3.891,50 złotych i 8,50 złotych, w dniu 15 lutego 2011r. - 9.008,93 złotych i 1.991,07 złotych, w dniu 21 lutego 2011r. - 7.185,61 złotych i 14,39 złotych, w dniu 25 lutego 2011r. - 250,86 złotych, 9.316,04 złotych i 2633,10 złotych, w dniu 03 marca 2011r. - 6670,35 złotych, 442,86 złotych, 442,86 złotych i 1,07 złotych, w dniu 15 marca 2011r. - 613,93 złotych i 1,07 złotych, w dniu 21 czerwca 2011r. - 369 złotych, 490,93 złotych, 140,07 złotych i trzykrotnie po 1.000 złotych, w dniu 29 czerwca 2011r. czterotonie sumy po 1.000 złotych, w dniu 01 lipca 2011r. dwukrotnie po 1.000 złotych, w dniu 06 lipca 2011r. - 997,62 złotych i 2,38 złotych a w dniu 08 lipca 2011r. - 1000 złotych. Dokonane wpłaty wyniosły łącznie 287.933,45 złotych. Były to wpłaty z tytułu rat leasingowych, a także kosztów windykacji, ubezpieczenia i opłat dodatkowych. Ponadto w dniu 23 czerwca 2008r. dokonano kompensaty w wysokości 91.500 złotych.

(dowód: raport windykacyjny – k. 10,

aneks do umowy leasingu – k. 75,

pismo z (...) Spółka z o.o. z załącznikami – k. 2199 – 2270)

Już w 2008r. pojawiły się problemy z terminowym uiszczeniem rat leasingowych. W dniu 14 sierpnia 2008r. zostało wysłane wezwanie do uiszczenia kwot 5.192,26 złotych i 2.013 złotych, zaś w dniu 15 września 2008r. wezwanie do uiszczenia sumy 5.435,36 złotych, a w dniu 15 października 2008r. wezwanie do uiszczenia kwoty 5.983,11 złotych. Wezwania te zostały odebrane przez K. K. (1). Czynnościami windykacyjnymi zajmował się L. M.. Kontaktował się on w sprawie problemów z płatnościami rat leasingowych z R. K. (1) i nawet raz był w W.. R. K. (1) przekazał L. M., że wprawdzie umowa jest na K. K. (1), ale to on wszystkim kieruje i rządzi. Tłumaczył opóźnienia problemami z

eksportem do Rosji. R. K. (1) dotrzymywał porozumień zawartych z L. M. i spłacał zadłużenie. Po śmierci R. K. (1) w roku 2010 sprawę spłaty rat leasingowych przejął K. K. (2) i L. M. z nim kontaktował się w tej sprawie, jednak nie udawało mu się spłacić zadłużenia. W styczniu 2011r. umowa została wypowiedziana przez S. (...), lecz w marcu 2011r. zostało zawarte porozumienie, w ramach którego cofnięte zostało wypowiedzenie ze stycznia 2011r. Podczas wizyty L. M. u K. K. (2) w czerwcu 2011r. oskarżony wpłacił część zadłużenia i obiecał, że utrzyma kontakty telefoniczne z L. M., które to uzgodnienia wynikały z tego, że L. M. miał problemy z telefonicznym skontaktowaniem się z K. K. (2), gdyż nie odbierał on telefonów. Ponieważ doszło do zadłużenia z tytułu rat jeszcze za maj 2011r., a K. K. (2) nie odbierał telefonów, jak też nie odpowiadał na informacje przesłane drogą elektroniczną oraz na sms – y, w dniu 23 sierpnia 2011r. umowa ponownie została wypowiedziana. Przed udaniem się do W. w celu odbioru sortownicy powołany został przez S. (...) biegły w celu dokonania jej wyceny, jednak biegły ten nie mógł się skontaktować z małżonkami K. w celu udostępnienia mu urządzenia, w związku z czym została podjęta decyzja o jego odbiorze. Próby powiadomienia małżonków K. o terminie odbioru sortownicy wyznaczonym na 11 października 2011r. nie powiodły się, w związku z czym L. M. wysłał w tej sprawie wiadomość drogą elektroniczną oraz kilka sms – ów. W dniu 11 października 2011r. L. M. pojawił się w W. przy ul. (...) w celu odbioru sortownicy (...). Brama wjazdowa na teren posesji była zamknięta na kłódkę. Po długim oczekiwaniu pod posesję podszedł od strony miasta K. K. (2) niosąc w ręce zakupy. L. M. powiedział do niego, że się spóźnił i poprosił o otwarcie bram, aby można było wjechać na teren posesji i odebrać sortownicę. K. K. (2) oświadczył, iż nic nie wie na temat windykacji, że SMS – ów nie czyta, bo zepsuł mu się wyświetlacz w telefonie a wiadomości przesłanych drogą elektroniczną, bo zepsuł mu się ekran komputera. Oświadczył, że sortownicy nie odda bez orzeczenia sądowego i że on nic nie wie o żadnej umowie z S. (...), bo żadnej umowy nie podpisywał. Następnie K. K. (2) dostał się na teren swojej posesji przeskakując przez bramę wjazdową i przerzucając nad nią siatki z zakupami. Następnie K. K. (2) wypuścił na teren posesji owczarki niemieckie i powiedział do L. M., żeby teraz spróbował dostać się po urządzenie. Jeszcze przed przybyciem K. K. (2) przed posesję podjechał listonosz, który powiedział, że K. K. (2) nikomu nie otwiera o z nikim się nie kontaktuje, bo ma duże problemy finansowe. W związku z przebiegiem wypadków w dniu 11 października 2011r. L. M. złożył zawiadomienie o przestępstwie przywłaszczenia sortownicy (...).

(dowód: zeznania świadka L. M. – k. 2407 – 2409, 1992 – 1993,

zawiadomienie o przestępstwie – k. 1 – 2,

wypowiedzenie – k. 73,

porozumienie z (...) Sp. z o.o. – k. 74,

aneks do umowy leasingu – k. 75

wezwania do zapłaty – k. 76 – 81,

pismo z (...) Spółka z o.o. wraz z załącznikami – k. 2199 – 2270)

Według stanu na dzień 20 sierpnia 2012r. należności zafakturowane, a nie zapłacone w związku z umową leasingu zawartą przez K. K. (1) z S. (...) wynosiły 61.942,97 złotych, zaś suma wszystkich przewidzianych w umowie, a niezapłaconych rat leasingowych pomniejszonych o dyskonto na dzień rozliczenia wynosiła 93.744,28 złotych.

(dowód: pismo z (...) Spółka z o.o. wraz z załącznikami – k. 2199 – 2270)

Gospodarstwo (...) w roku 2008 nie zalegało z należnościami podatkowymi z tytułu podatków lokalnych, natomiast zaległości z tytułu podatków odprowadzanych do urzędu skarbowego pojawiły się dopiero od marca 2010r.

(dowód: zaświadczenie – k. 264 – 265,

kopia pisma z US wraz z deklaracjami podatkowymi – k. 281 - 350)

Przeciwko K. K. (2) według stanu na dzień 21 lutego 2012r. prowadzonych jest przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu 7 postępowań egzekucyjnych:

- postępowanie o sygnaturze KM 355/07 wszczęte w dniu 21 lutego 2007r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 19 marca 2001r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 1.780.231 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 336/07 wszczęte w dniu 21 lutego 2007r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 26 listopada 2004r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 738.983 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3086/08 w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 27 stycznia 2005r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 508.449 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3247/11 wszczęte w dniu 14 września 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 28.791 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3321/11 wszczęte w dniu 26 września 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 24 czerwca 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 114.037 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 167/12 wszczęte w dniu 12 stycznia 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 13 października 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 2.302 złote,
- postępowanie o sygnaturze KM 264/12 wszczęte w dniu 24 stycznia 2012r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 13 października 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 199.867 złotych.

W latach 2004 – 2005 przeciwko K. K. (2) toczyło się jeszcze pięć postępowań egzekucyjnych, spośród których trzy zostały zakończone wskutek spłaty zadłużenia, a w jednej postępowanie umorzono w efekcie wniosków wierzycieli.

Przeciwko K. K. (1) według stanu na dzień 21 lutego 2012r. prowadzonych jest przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu o postępowań egzekucyjnych:

- postępowanie o sygnaturze KM 3444/10 wszczęte w dniu 19 listopada 2010r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 27 maja 2010r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 30.229 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 1281/11 wszczęte w dniu 08 listopada 2010r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 22 lipca 2010r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 29.200 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3321/11 wszczęte w dniu 26 września 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 24 czerwca 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 114.037 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3323/11 wszczęte w dniu 19 września 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 20 lipca 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 573 złote,
- postępowanie o sygnaturze KM 3379/11 wszczęte w dniu 26 września 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 30 września 2010r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 96.728 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 3437/11 wszczęte w dniu 03 października 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 19 lipca 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 31.924 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 4363/11 wszczęte w dniu 16 grudnia 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 16 czerwca 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 52.105 złotych,
- postępowanie o sygnaturze KM 264/12 wszczęte w dniu 24 stycznia 2011r. w oparciu o tytuł egzekucyjny z dnia 13 października 2011r., w której to sprawie stan zaległości wynosi 199.867 złotych.

W dniu 4 stycznia 2012r. dokonano zajęcia ruchomości dłużników K. K. (1) i K. K. (2). Zajęto między innymi maszynę do sortowania owoców i warzyw (...) tym (...), rok produkcji 2002 oddając ją pod dozór dłużników.

(dowód: pismo komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu wraz z załącznikami – k. 1630 – 1847)

A. P. (1) zgłosił M. N., który do 2010r. pracował w (...) spółka z o.o. z siedzibą w W., iż znalazł klienta zainteresowanego zawarciem umowy leasingu operacyjnego. Razem złożyli wizytę w Gospodarstwie (...) w W., gdzie M. N. przedstawione zostało działanie sortownicy (...). M. N. nie uzyskał ani od K. K. (1) ani oraz K. K. (2) ani też od R. K. (1) informacji, iż sortownica ta jest przedmiotem innej, wcześniej zawartej, umowy leasingowej. M. N. nie zna T. D.. W oparciu o wnioski o zawarcie umowy leasingu operacyjnego z (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. podpisany w dniu 19 stycznia 2009r. przez K. K. (1) prowadzącą Gospodarstwo (...), a zaakceptowany w dniu 28 stycznia 2009r., została zawarta umowa leasingu operacyjnego, na mocy której (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. przekazał w leasing sortownicę do owoców (...) 4/16-R nr serii (...), którą w świetle faktury z dnia 21 stycznia 2009r. (...) spółka z o.o. z siedzibą w W. nabyła od PPHU (...) za kwotę 366.000 złotych, a za którą spółka (...) uiściła faktycznie 292.800 złotych. Opłata wstępna według dokumentów została uiszczona przez K. K. (1) do rąk zbywcy urządzenia na rzecz (...) F.. To A. P. (1) zwrócił się do L. Z. (1) i P. Z., aby firma (...), którą faktycznie prowadziła L. Z. (1), została dostawcą sortownicy (...). L. Z. (1) i P. Z. nie znają ani T. D. ani K. D.. Wcześniej, bo w dniu 19 stycznia 2009r. rzeczoznawca A. K. na zamówienie K. K. (1) dokonał wyceny sortownicy (...). W tym celu udał się do Gospodarstwa (...). Tam R. K. (1) okazał mu dokumentację techniczną dotyczącą sortownicy (...) oraz zaprezentował działanie urządzenia, natomiast nie informował go, kto jest właścicielem urządzenia, a A. K. nie wymagał żadnych dokumentów związanych z zakupem urządzenia, bo dla wyceny nie ma to żadnego znaczenia. W domu przebywał w tym czasie K. K. (2), który wyglądał na osobę zorientowaną w celu wizyty A. K.. A. K. sporządził dokumentację fotograficzną urządzenia i wycenił je na 314.000 złotych netto.

(dowód: zeznania świadka M. N. – k. 2403 odwrot – 2404 odwrot, 1219 - 1220

zeznania L. Z. (1) – k. 2356 – 2357 odwrot,

zeznania P. Z. – k. 2357 odwrot,

wniosek o finansowanie skierowany do B. – k. 156 - 157,

kopia faktury VAT – k. 355,

wniosek o zawarcie umowy leasingu wraz załącznikami w postaci ogólnych warunków leasingu operacyjnego oraz protokołu zdawczo odbiorczego przedmiot leasingu - k. 357 - 366,

kopia faktury VAT – k. 367, 1498,

zeznania A. K. – k. 2400 – 2401 odwrot, 272 odwrot – 273,

kopia opinii rzeczoznawcy – k. 369 – 377,

wyjaśnienia K. K. (1) – 1172 – 1173, 2049, 2331 odwrot - 2332)

R. K. (1) skontaktował się z A. S. (1), który jest doradcą do spraw leasingu w (...) S.A. i poinformował go, że chce zakupić sortownicę do owoców oraz warzyw i szuka ją finansowania. A. S. (1) sporządził wstępną ofertę umowy leasingowej i kontaktował się w tej sprawie z K. K. (2) i jego ojcem wskazując, jakie dokumenty są potrzebne do zawarcia umowy. A. S. (1) nie zna ani T. D. ani K. D.. W dniu zawarcia umowy A. S. (1) był w gospodarstwie w W. i K. K. (2) pokazał tę sortownicę. W dniu 17 marca 2010r. K. K. (1) zawarła umowę leasingu operacyjnego z (...) S.A. z siedzibą w W., na mocy

której otrzymała do korzystania w ramach leasingu operacyjnego sortownicę do owoców (...) (...)nr serii (...). M.in. K. K. (2)poręczył weksel in blanco stanowiący zabezpieczenie tej umowy. Sortownicę tą w świetle faktury z dnia 11 marca 2010r. (...) S.A.nabyła od (...), przy czym wcześniej D.(...)przesłano drogą majlową dokument, z którego wynikało, że (...)zakupił to urządzenie od kontrahenta niemieckiego. Opłata wstępna została uiszczona przez K. K. (1)na rzecz (...), co było dopuszczalną praktyką w D.(...). P. L.nie zajmował się faktycznie sprawami związanymi z tą umową. Udostępnił on wcześniej A. W.dokumenty, na podstawie których wyrobione zostały dokumenty i pieczętka firmy (...)zarejestrowanej na P. L.. Z inicjatywy A. W.P. L.otworzył konto firmy (...), z którego na polecenie A. W.wypłacał pieniądze otrzymując z nich określoną działkę, zaś w niektórych sytuacjach był przy tym obecny A. P. (2), a w jednym przypadku A. W.przekazał mu pieniądze w biurze A. P. (1)w jego obecności, mówiąc, że są to pieniądze za założenie konta.

(dowód: zeznania A. S. (1)– k. 2401 odwrót – 2403 odwrót, 482 – 483,

zeznania i wyjaśnienia P. L.– k. 2405 – 2406 odwrót,
625 - 630, 1402 odwrót – 1403,

dokumentacja leasingowa z D. (...) na sortownicę (...) k. 411 - 445,

pismo z D. (...) wraz z załącznikami dostarczone przez A. S. – k. 521 – 617,

wyjaśnienia K. K. (1)– 1172 – 1173, 2049, 2331 odwrót
- 2332)

K. K. (2) nie zna K. D. ani T. D..

(dowód: wyjaśnienia K. K. (2) – k. 2058, 2175 odwrót)

Oskarżona **K. K. (1)** ma 37 lat. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest ogrodnikiem. Prowadzi działalność gospodarczą uzyskując dochody w wysokości około 2.000 zł miesięcznie. Za rok 2010 zgłosiła dochód w wysokości 36.657,87 złotych a za rok 2011 – 37.333 złotych. Nie posiada majątku. Jest mężatką, ma dwoje dzieci w wieku 6 i 3 lat. Jest zdrowia, nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo. Nie była karana za przestępstwa.

(dowód: dane K. K. (1) – k. 2162 – 2162 odwrót,

pismo z Urzędu Skarbowego w S. dot. K. K. (1)
– k. 2012,

zapytanie o karalność – k. 2442)

Oskarżony **K. K. (2)** ma 33 lata. Posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest rolnikiem. Prowadzi własne gospodarstwo rolne o powierzchni 1,88 ha uzyskując miesięczne dochody w wysokości 400 zł. Za 2010r. zgłosił on dochód w wysokości 2.447,34 złotych, a za 2011 rok – 788 złotych. Jest żonaty, ma dwoje dzieci w wieku 6 i 3 lat. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany za przestępstwa.

(dowód: dane K. K. (2) – k. 2162 odwrót,

pismo z Urzędu Skarbowego w S. to. K. K. (2) – k. 2013

zapytanie o karalność – k. 2443)

Oskarżony **T. D.** ma 41 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem mechanikiem. Jest żonaty, ma troje dzieci w wieku 16, 13 i 2 lat. Jest współwłaścicielem w ramach małżeńskiej wspólności ustawowej domu o powierzchni 160 m². Prowadzi działalność gospodarczą – pośrednictwo finansowe, uzyskując dochody w wysokości około 5.000 miesięcznie. Jest radnym w gminie C. pobierając z tego tytułu dietę wysokości 300 zł. Za rok 2010r. zgłosił

dochód wysokości 84.189,82 złotych, a za rok 2011 – 176.699,68 złotych. Jest zdrowy, nie był leczony psychiatrycznie ani odwykowo. Nie był karany za przestępstwa.

(dowód: dane T. D. – k. 2162,

pismo z Urzędu Skarbowego w K. dotyczące T. D. – k. 2006.

zapytanie o karalność – k. 2444)

Oskarżona **K. D.** ma 39 lat. Posiada wykształcenie średnie, z zawodu jest technikiem ekonomistą. Jest mężatką, ma troje dzieci w wieku 16, 13 i 2 lat. Jest współwłaścicielem w ramach małżeńskiej wspólności ustawowej domu o powierzchni 160 m². Nie posiada własnych źródeł dochodu, pozostaje na utrzymaniu męża. Jest zdrowa, nie była leczona psychiatrycznie ani odwykowo. Nie była karana za przestępstwa.

(dowód: dane K. D. – k. 2162,

pismo z Urzędu Skarbowego w K. dot. K. D. – k. 2007,

zapytanie o karalność – k. 2445)

Oskarżona **K. K. (1)** zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do zarzucanego jej czynu.

W trakcie postępowania przygotowawczego złożyła wyjaśnienia, w których wskazała, że Gospodarstwem (...)zajmował się jej teść, on był jego założycielem. Ona zajęła się gospodarstwem od 2005 r., tzn. po konsultacji z teściem zajmowała się podpisywaniem wszelkich dokumentów. Formalnie od 2005r właścicielem gospodarstwa (...)jest jej mąż a ona na podstawie umowy dzierżawy to gospodarstwo dzierżawi. Jej mąż zajmuje się również doświadczeniami, bo pisze pracę doktorską. Jej teść nie żyje od 2010r. Zakupiła maszynę A.do sortowania owoców i warzyw od firmy (...). Maszyna była sprowadzona a ona podpisała umowę w kraju. Nie pamięta ile zapłaciła za tę maszynę. Podpisała umowę a wszelkimi formalnościami zajmował się wówczas jej teść. Użytkowali tę maszynę. Nikomu tej maszyny nie sprzedawała. Po okazaniu oskarżonej faktury nr (...)wyjaśniła, że nie wie, po co ten dokument został sporządzony. Widniejący na fakturze podpis sprzedawcy jest jej podpisem, a podpis kupującego wygląda na podpis jej męża. Nie pamięta okoliczności sporządzenia tej faktury. Następnie K. K. (1)okazano polecenia przelewów z 17.12.2007r., 24.12.2007r., 10.12.2007r. i 13.12.2007r. oraz oświadczenie z dnia 25.06.2008r, a po okazaniu tych dokumentów wyjaśniła, że nie wie za co są przelewy, nie pamięta tego. Oświadczenie podpisała, możliwe że składała takie oświadczenie, nie neguje tego. Skoro z dokumentacji wynika, że sprzedała maszynę A.mężowi, to możliwe że tak było. Nie kojarzy firmy o nazwie N.K. D., nazwisko D.nic jej nie mówi. Zawarła umowę leasingu z dnia 20 maja 2008r., na umowie jest jej podpis. Po okazaniu faktury z dnia z dnia 19.05.2008r. oskarżona wskazała, że na tej fakturze także jest jej podpis. Nie pamięta okoliczności sporządzenia tej faktury. Mimo tej faktury maszyna nadal pozostaje u niej w gospodarstwie, a właścicielem jest firma leasingowa. Być może było spotkanie z przedstawicielem firmy leasingowej, nie pamięta tego, nie przypomina sobie, kto był wtedy obecny. Jej mąż jest poręczycielem tej umowy. Nie pamięta czy wyjaśniali, dlaczego maszyna jest u nich. Nie pamięta także, czy informowali przedstawiciela firmy leasingowej, że maszyna jest własnością firmy (...)a u nich jest testowana. Nie pamięta również, czy otrzymała jakiegokolwiek pieniądze od firmy (...)za maszynę A.. Nie wie, czy jej mąż ubiegał się o dotację z (...)u na zakup tej maszyny. Do 2010r. raty leasingowe były spłacane a później był zastój na rynku i nie mieli pieniędzy na spłatę rat. Nie było takich sytuacji, aby z mężem nie wpuszczali przedstawicieli firmy leasingu do domu. Odbierała korespondencję od S., nie pamięta, czy były pisma o zwrot maszyny. Nie pamięta spotkania z przedstawicielami firmy leasingowej. Są wobec niej prowadzone postępowania komornicze, być może są również prowadzone wobec jej męża. Z tego co pamięta postępowania były prowadzone po 2010r. Obecnie toczy się postępowanie przed sądem w Koninie, w którym jest oskarżona o wyłudzenie leasingów na różne maszyny i na tę maszynę (...)także. Nie odpowie na pytanie, czy faktura dotycząca sprzedaży maszyny w dniu 19.05.2008r. firmie (...)jest fałszywa, nie pamięta tej transakcji. Możliwe, że

maszyna A. była przedmiotem i innych umów leasingowych. Zdaje sobie sprawę z tego, że takie postępowanie jest niezgodne z prawem. Maszyna do sortowania owoców i warzyw była w ich gospodarstwie zanim zawarła umowę leasingową, czyli ta maszyna musiała zostać sprzedana firmie leasingowej. Rozumie to w ten sposób, że sprzedała maszynę firmie leasingowej a ona jej ją oddała w leasing. Nadal nie pamięta, w którym momencie i czy w ogóle sprzedała tę maszynę firmie (...). Nie pamięta nazw firm z jakimi zawarła umowę leasingową na maszynę A. oprócz S.(...). Maszyna nadal stoi w gospodarstwie.

W toku postępowania sądowego oskarżona odmówiła składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania. Po odczytaniu poprzednich wyjaśnień potwierdziła je.

Oskarżony **K. K. (2)** zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu.

W trakcie postępowania przygotowawczego złożył wyjaśnienia, w których wskazał, że nie neguje, iż podpisał weksel, ale jego zamiarem nie było doprowadzenie firmy (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Nie pamięta okoliczności, w jakich maszyna A. do sortowania owoców i warzyw znalazła się w ich gospodarstwie. Zajmował się tym jego ojciec. Mogło być tak, że ta maszyna stanowiła jego własność. Po okazaniu faktury VAT z 29 listopada 2007r. wyjaśnił, że na tej fakturze widnieje jego podpis, iż on kupił maszynę A. od swojej żony. Z okazanych mu dokumentów wynika, że została przelana na rzecz jego żony kwota 154.940 zł za maszynę A.. Zwrócił się do ARMiRu o dotację na zakup tej maszyny, ale nie pamięta kiedy to było. Nie pamięta, czy w umowie z (...) było zastrzeżenie o niezbywaniu przez 5 lat maszyny będącej przedmiotem dotacji. Nie zna osób o nazwisku K. D. i T. D.. Nie pamięta okoliczności zawarcia umowy leasingu na maszynę A., nie potrafi wyjaśnić, w jaki sposób doszło do zawarcia tej umowy, skoro żona sprzedała urządzenie jemu. Nie pamięta okoliczności zawarcia umowy leasingu i podpisywania przez niego poręczenia. Wechodził i wychodził. Maszyna cały czas była w gospodarstwie. Nie wie jak było, gdy przebywał za granicą. Wyjeżdżał chyba w 2007r. lub 2008r. na tygodniowe wyjazdy. Nic mu nie wiadomo na temat sprzedania przez jego żonę maszyny A. firmie (...). Nie potrafi określić czy on wtedy był właścicielem tej maszyny. Wobec niego toczy się inne postępowanie sądowe, przed Sądem w Koninie. Nie pamięta, o co toczy się to postępowanie. Toczy się wobec niego postępowania komornicze, nie pamięta od jak dawna toczy się te postępowania. Z tego co wie to żona regulowała należności z tytułu rat leasingowych, tak wynika z dokumentów. Możliwe, że S. zwracał się do niego o regulowanie rat leasingu, jako do poręczyciela, ale on tego nie pamięta. Dostał wezwanie do wykupu weksla, było wysłane jakieś pismo, ale nie pamięta jakie. Było tak, że spotkał jakiegoś mężczyznę, który przyjechał z ramienia firmy leasingowej po maszynę, ale on mu jej nie wydał, bo nie była jego własnością. Ta maszyna nadal stoi w gospodarstwie. On mieszka w mieszkaniu siostry na ulicy (...) a czasami mieszka w W. przy ulicy (...), w budynku, który stanowi element gospodarstwa, należy do niego, ale został – jak całe gospodarstwo - zajęty przez komornika. Chyba to było w 2010r. Nie wie, czy jego żona korzystała z pomocy firmy pośredniczącej w zawarciu umowy leasingowej. Z chwilą zawarcia umowy leasingowej kondycja finansowa Gospodarstwa (...) jego żony – z tego co jest mu wiadome – była dobra.

W toku postępowania sądowego K. K. (2) odmówił składania wyjaśnień i udzielania odpowiedzi na pytania. Po odczytaniu poprzednich wyjaśnień potwierdziła je.

T. D. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznał się do dokonania zarzucanego mu czynu.

W trakcie postępowania przygotowawczego oskarżony odmówił składania wyjaśnień.

W toku postępowania sądowego T. D. złożył bardzo obszerne wyjaśnienia, których nie ma potrzeby przytaczać, albowiem w całości stanowiły one podstawę ustaleń faktycznych, a tym samym ich zacytowanie stanowiłoby powtórzenie ustaleń faktycznych.

K. D. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na rozprawie przed Sądem nie przyznała się do dokonania zarzucanego mu czynu.

Zarówno w trakcie dochodzenia jak i rozprawy odmówiła składania wyjaśnień. Na rozprawie wyraziła zgodę jedynie na udzielenie odpowiedzi na pytania jej obrońcy. Na jego pytanie wskazała, że przed sprawą nie znała K. K. (1) i K. K. (2), nie widziała ich wcześniej.

Analizując wyjaśnienia oskarżonych w konfrontacji z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami oraz uwzględniając zasady logiki i doświadczenia życiowego za w pełni wiarygodne należy uznać wyjaśnienia złożone na rozprawie przez T. D., jak również brak jest podstaw do kwestionowania słów K. D., zaprzeczającej zasadności postawionego jej zarzutu, natomiast nie można natomiast dać wiary wyjaśnieniom K. K. (1) i K. K. (2) w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby działali z zamiarem oszukania S.(...) przy transakcji, w ramach której (...) Spółka z o.o. dokonała zakupu sortownicy (...), zasłaniając się niepamięcią odnośnie okoliczności sprzedaży urządzenia przez K. K. (1) K. K. (2) oraz zawarcia umowy leasingu z S.(...), której podpisanie zostało poprzedzone sprzedażą tego samego urządzenia przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. i nie potrafiąc wytłumaczyć (w przypadku K. K. (1)) bądź też tłumacząc się brakiem jakiegokolwiek wiedzy (w odniesieniu do K. K. (2)), jak mogło dojść do sprzedaży sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. w sytuacji, gdy urządzenie to było wcześniej sprzedane przez K. K. (1) K. K. (2). Jednocześnie Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary wyjaśnieniom tych oskarżonych w pozostałym zakresie, a zwłaszcza w zakresie, w jakim nie kwestionowali, iż K. K. (1) dokonała wcześniej sprzedaży sortownicy (...) na rzecz K. K. (2) w związku z jego wnioskiem o dofinansowanie m.in. tego zakupu oraz wskazywali, iż faktycznie prowadzeniem działalności zajmował się R. K. (1), jak też że na dokumentach istotnych dla sprawy znajdują się ich podpisy a także w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby w momencie podpisywania umowy leasingu nie mieli zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych.

Wersji K. K. (1) i K. K. (2) w opisanym wyżej zakresie, w jakim ich wyjaśnieniom nie można dać wiary, zaprzeczają przede wszystkim zgromadzone w sprawie dokumenty oraz ich dogłębna analiza w kontekście również innych dowodów oraz ich ocena przy uwzględnieniu zasad logiki i doświadczenia życiowego. Otóż nie podlega dyskusji w świetle wyjaśnień nie tylko tych oskarżonych, ale i zeznań świadków J. K. (1), A. P. (1) i L. M., że w maju i czerwcu 2008r., kiedy to K. K. (1) zawarła umowę leasingu z (...) Finanse spółka z o.o., to R. K. (1) był osobą, która miała najwięcej do powiedzenia przy prowadzeniu Gospodarstwa (...) zarejestrowanego na K. K. (1), jak i Gospodarstwa (...) zarejestrowanego na K. K. (2). To on w zasadzie zajmował się prowadzeniem tych gospodarstw, zaś oskarżeni ograniczali się do podpisywania dokumentów. Niemniej okoliczność ta w żadnym wypadku nie może tłumaczyć podnoszonej przez K. K. (1) i K. K. (2) niewiedzy w zakresie treści podpisywanych przez K. K. (1) i K. K. (2) dokumentów i zasłaniania się przez nich niepamięcią odnośnie okoliczności zawarcia przez K. K. (1) umowy leasingu z (...) Spółka z o.o., której przedmiotem była sortownica (...), w tym zwłaszcza w kwestiach związanych zarówno z nabyciem sortownicy (...) przez K. K. (2) od K. K. (1), jak i dokonaniem jej sprzedaży przez K. K. (1) na rzecz NT K. D.. Nie można przecież zapominać, że nie chodzi w tym wypadku o jakiś przedmiot o niewielkiej wartości i o niewielkim znaczeniu dla gospodarstwa, ale o sortownicę do owoców i warzyw, która według faktury została sprowadzona z B.za cenę aż 52.000 euro. Co również istotne, a może jeszcze ważniejsze, to sortownica ta została sprzedana przez K. K. (1) K. K. (2) w ściśle określonym i to bardzo poważnym celu. Chodziło mianowicie o uzyskanie przez K. K. (2) dofinansowania z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa na zakup sortownicy oraz innych jeszcze urządzeń i to w niebagatelnej wysokości aż 300.000 złotych. Podkreślić również należy, że K. K. (1) i K. K. (2) złożyli swoje podpisy na szeregu dokumentów, które miały na celu potwierdzenie, iż właścicielem sortownicy został K. K. (2), bez których to dokumentów nie byłoby mowy o uzyskaniu dofinansowania. Otóż K. K. (2) podpisał się nie tylko na wniosku o dofinansowanie oraz umowie z ARiMR, ale przede wszystkim na fakturze z 29 listopada 2007r., z której wynikało, że dokonuje on zakupu sortownicy (...) od K. K. (1). Ponadto jego podpis znalazł się na wniosku o płatność kwoty 300.000 zł złożonym w dniu 14 sierpnia 2008r. do ARiMR (...) wraz z załącznikami w postaci zestawienia rzeczowo – finansowego oraz sprawozdania z realizacji projektu obejmującego również zakup sortownicy z wagami, z którego to sprawozdania wynikało,

że w ramach realizacji projektu K. K. (2) nabył m.in. w dniu 29 listopada 2007r. maszynę sortującą, przy czym pod sprawozdaniem tym również znalazł się jego podpis. Mało tego w tym samym dniu K. K. (2) złożył w ARMIR wyjaśnienie noszące datę 08.08.2008r., w którym wskazał, iż gdy w roku 2004 składał wniosek o dofinansowanie inwestycji, to zamierzał kupić inną sortownicę, lecz ostatecznie dokonał zakupu sortownicy (...) jako wydajniejszej a jednocześnie o porównywalnej cenie. W tym miejscu należy zwrócić uwagę nie tylko na to, na jakich dokumentach zostały złożone podpisy przez K. K. (2), ale też kiedy te dokumenty zostały złożone w ARiMR i jaką datę nosi wyjaśnienie K. K. (2). Otóż faktura VAT z dnia 29 listopada 2007r. została złożona w (...) w dniu 25 czerwca 2008r., a więc krótko po sprzedaży sortownicy przez K. K. (1) na rzecz N.K. D., zaś wniosek o wypłacenie dofinansowania w związku m.in. z zakupem sortownicy i sprawozdanie, w którym wskazano na jej zakup przez K. K. (2), jak również wyjaśnienie K. K. (2), zostały złożone w sierpniu 2008r., a więc około 2 miesiące po dokonaniu sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N.K. D., a przy tym wyjaśnienie, w którym K. K. (2) tłumaczył, dlaczego kupił sortownicę (...) a nie inną, o której wcześniej wspominał we wniosku, nosiło datę 8 sierpnia 2008r. Trzeba też zauważyć, że wraz z tym wyjaśnieniem została złożona wycena sortownicy (...) dokonana przez rzeczoznawcę w dniu 23 czerwca 2008r., a więc bardzo krótko po sprzedaży urządzenia przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. i podpisaniu przez K. K. (1) umowy leasingu oraz podpisaniu przez K. K. (2) weksla in blanco w charakterze poręczyciela. K. K. (2) podpisał się również na bardzo istotnym dokumencie, bez którego umowa leasingu zawarta pomiędzy (...) Spółka z o.o. a jego żoną nie weszłaby w życie i nie doszłoby do wypłacenia przez S.(...) na rzecz N.K. D. kwoty ponad 274.500 złotych, z której ostatecznie na konto K. K. (1) trafiło 237.900 złotych, a jednocześnie dokumencie, który w kontekście pozostałych wymienionych wyżej dokumentów, nie pozostawia wątpliwości, że oskarżony ten miał pełną świadomość, że K. K. (1) sprzedała urządzenie, które wcześniej zostało przez niego zakupione. Otóż złożył on swój podpis na wekslu in blanco wpisując również własnoręcznie zwrot: „poręczam”, a weksel ten stanowił zabezpieczenie umowy leasingu zawartej pomiędzy K. K. (1). Jeżeli zaś chodzi o K. K. (1), to złożyła ona podpis na tak istotnym dokumencie jak faktura z dnia 29 listopada 2007r., dokumentująca dokonaną przez nią sprzedaż sortownicy (...) na rzecz K. K. (2), jak też podpisała się na oświadczeniu, w którym znalazło się stwierdzenie, że otrzymała ona od K. K. (2) płatności tytułem faktury (...) wystawionej w dniu 29 listopada 2007r.: przelew w wys. 40.000 zł wystawiony w dniu 10.12.2007r., przelew w wys. 40.000 zł wystawiony w dniu 13.12.2007r., przelew w wys. 41.000 zł wystawiony w dniu 17.12. 2007r. i przelew w wys. 33.940 złotych wystawiony w dniu 24.12.2007r. Co przy tym bardzo ważne wskazane wyżej oświadczenie nosi datę 25 czerwca 2008r., a zostało złożone w ARiMR w dniu 30 czerwca 2008r. a więc zostało ono sporządzone i złożone już po sprzedaży tego urządzenia przez nią firmie (...) i zawarciu przez nią umowy leasingu, a przy tym wszystkie te wydarzenia dziełły wyjątkowo krótki okres. Poza tym K. K. (1) złożyła swoje podpisy na tak ważnym dokumencie, jak faktura sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N.K. D. z ceną sprzedaży wynoszącą aż netto 270.000 złotych, a brutto 329.400 złotych, a następnie również na umowie leasingu dotyczącej tej właśnie sortownicy (...). Podkreślić w tym miejscu należy, że ani K. K. (1) jak i K. K. (2) nie kwestionowali w toku postępowania żadnego ze swoich podpisów na opisanych wyżej dokumentach i nie wystąpiły jakiegokolwiek okoliczności, które podważałyby autentyczność tychże podpisów. A zatem już choćby opisane wyżej okoliczności, w tym zwłaszcza złożone przez K. K. (1) i K. K. (2) podpisy na niezwykle ważnych dokumentach i daty ich sporządzenia bądź posłużenia się nimi, nie pozostawiają cienia wątpliwości, że w dacie wizyt J. K. (1) w gospodarstwie w W., w trakcie których został złożony wniosek o leasing a następnie podpisana przez K. K. (1) a (...) spółka z o.o. umowa leasingu dotycząca sortownicy (...), której zabezpieczeniem był weksel in blanco podpisany przez K. K. (2) jako poręczyciela, jak i w momencie podpisywania przez K. K. (1) faktury noszącej datę 19 maja 2008r., oskarżeni ci nie tylko mieli pełną świadomość wagi składanych na tych dokumentach podpisów i konsekwencji związanych z ich złożeniem, ale przede wszystkim tego, że K. K. (1) dokonała sprzedaży sortownicy na rzecz N.K. D. a następnie zawarła umowę leasingu dotyczącą tego właśnie urządzenia w efekcie dokonania

jego sprzedaży przez N.K. D. na rzecz S.(...), choć wcześniej dokonała jego sprzedaży na rzecz K. K. (2) w celu uzyskania przez niego dofinansowania na jej zakup z ARiMR. Tym samym nie podlega również dyskusji, że w pełni świadomie nie poinformowali o powyższym J. K. (1) w obawie, jak najbardziej zresztą słusznej, że zakup urządzenia przez S.(...) i oddanie go w leasing K. K. (1) nie doszedłby do skutku. W związku z tym nawet tylko w świetle powyższych rozważań nie można dać wiary wyjaśnieniom K. K. (1) i K. K. (2) w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby mieli działać z zamiarem oszukania S.(...) jeżeli chodzi o kwestię uzyskania pieniędzy za sortownicę w związku z jej zakupem przez S.(...) (zupełnie odmienną kwestią jest czy chcieli oni oszukać S.(...) w ten sposób, że zawierając umowę leasingu nie mieli zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych, o czym będzie mowa w dalszej części oceny dowodów). Owe zaprzeczenia a przy tym zastrzeżenia się niepamięcią odnośnie istotnych dla sprawy okoliczności, zwłaszcza w zakresie związanym ze sprzedażą sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. w sytuacji, gdy urządzenie to było wcześniej sprzedane przez nią K. K. (2) i zawarcia przez K. K. (1) umowy leasingu dotyczącej urządzenia, które zostało przez nią wcześniej sprzedane mężowi, należało uznać za przyjęte przez nich linię obrony przyjętą w obawie przed groźącą im odpowiedzialnością karną.

Jednocześnie należy zauważyć, że nie tylko opisane wyżej okoliczności przemawiają przeciwko uznaniu za wiarygodne wersji K. K. (1) i K. K. (2) o braku zamiaru oszukania (...) Spółka z o.o. poprzez niepoinformowanie przedstawiciela tej firmy, iż sortownica stanowi własność K. K. (2), zaś N.K. D., która dokonała jej sprzedaży na rzecz S.(...), nabyła ją od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem, w celu uzyskania pieniędzy za to urządzenie. Otóż nie można dać wiary ich relacjom w tym zakresie uwzględniając także działania podejmowane przez tych oskarżonych w późniejszym czasie, którym nie zaprzeczała sama K. K. (1), przyznając nawet, że były to działania całkowicie niezgodne z prawem. Otóż latach 2009 – 2010 to samo urządzenie zostało „sprzedane” przez PPHU (...) firmom leasingowym (...) spółka z o.o. z siedzibą w (...) S.A., a firmy te zawarły umowy z K.– J.– K., na mocy których cały czas tę samą sortownicę oddały jej w leasing, a przynajmniej w tym drugim przypadku poręczycielem weksla in blanco stanowiącego zabezpieczenie tych umów był K. K. (2). Tych działań oskarżeni bez wątplenia nie mogą wytłumaczyć tym, że oni jedynie podpisywali dokumenty i nie wiedzieli, o co w tym wszystkim chodzi. Zresztą w tym przynajmniej zakresie K. K. (1) nie zaprzeczała, iż uczestniczyła w pełni świadomie w działaniach niezgodnych z prawem. Choć opisane sytuacje dotyczą wydarzeń, które miały miejsce później niż zdarzenia, których dotyczy przedmiotowa sprawa, to jednak także nie pozwalają uznać za wiarygodne wyjaśnień oskarżonych w opisanym wyżej zakresie. Skoro bowiem K. K. (1) potrafiła na przestrzeni niecałych 2 lat w sumie trzykrotnie zawrzeć umowy leasingu dotyczące tego samego urządzenia, w których za każdym razem urządzenie to wcześniej „nabywała” inna firma leasingowa a K. K. (2) przynajmniej w dwóch sytuacjach poręczył weksle stanowiące zabezpieczenie tychże umów, to niewątpliwie okoliczności te dodatkowo wskazują, iż wbrew relacjom oskarżonych, byli w pełni świadomi, że K. K. (1) nie była faktycznym właścicielem sortownicy w momencie jej sprzedaży na rzecz N.K. D. i z pełną świadomością nie poinformowali o tym J. K. (1), chcąc uzyskać pieniądze od S.(...) za to urządzenie.

Analizując wyjaśnienia K. K. (1) i K. K. (2) we wskazanym wyżej zakresie pod kątem ich wiarygodności należy sobie odpowiedzieć na pytanie, jaki cel mogliby mieć oskarżeni, aby podjąć działania polegające na sprzedaży sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. i wprowadzeniu w błąd J. K. (1) poprzez niepoinformowanie go o wcześniejszej sprzedaży tej sortownicy przez K. K. (1) K. K. (2), by doprowadzić do zakupu urządzenia przez (...) Sp. z o.o. i uiszczenia za nie pieniędzy. Teoretycznie bowiem nic nie stało na przeszkodzie, aby faktyczny właściciel sortownicy (...), czyli K. K. (2), dokonał sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N.K. D., a wówczas nie byłoby żadnych zastrzeżeń do postępowania oskarżonych. Nie można jednak zapominać, że taki krok ze strony K. K. (2) spowodowałby, że niemożliwe byłoby uzyskanie przez niego dofinansowania z ARiMR w

związku z zakupem sortownicy (...), a na uzyskaniu tego dofinansowania niewątpliwie małżonkom K. i R. K. (1) bardzo zależało, skoro nawet po sprzedaży urządzenia przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. zostały złożone w (...) dokumenty, w tym sprawozdania, oświadczenia i wyjaśnienia, z których wynikało, że właścicielem tego urządzenia jest K. K. (2), a przy tym część tych dokumentów jak wyjaśnienie K. K. (2) i oświadczenie K. K. (1) nosiły daty odpowiednio 08.08.2008r. i 25.06.2008r., a więc już po sprzedaży sortownicy przez K. K. (1) na rzecz N.K. D.. Co również istotne zgodnie z umową zawartą z (...) K. K. (2) nie mógł sprzedać tej sortownicy w ciągu 5 lat, gdyż w przeciwnym razie musiałyby zwrócić uzyskane dofinansowanie. Nie można też zapominać, że sytuacja Gospodarstwa (...) była w tamtym czasie bardzo zła, o czym świadczyły toczące się przeciwko K. K. (2) postępowania egzekucyjne, w związku z czym mógłby on mieć problemy z zawarciem umowy leasingu dotyczącej sortownicy (...). A zatem opisane wyżej oszukańcze działania ze strony oskarżonych znajdują również pełne logiczne uzasadnienie i tym bardziej dowodzą nieprawdziwości relacji oskarżonych we wskazanym wyżej zakresie.

Wersji K. K. (1) i K. K. (2) w opisanej wcześniej części przeczą również zeznania J. K. (1) i wyjaśnienia T. D.. Otóż osoby te wskazały, a ich relacje w tym zakresie zostały uznane za wiarygodne, o czym będzie jeszcze mowa w dalszej części oceny dowodów, że choć główną część rozmów na temat sortownicy (...) i zawarcia umowy leasingu prowadził R. K. (1), to jednak K. K. (1) też wypowiadała się w tej kwestii, przedstawiając T. D., że to ona jest właścicielką urządzenia i zakupiła je rok wcześniej, zaś J. K. (1) mówiła, że dostawcą sortownicy będzie N.K. D., a jednocześnie w żadnym momencie nie wspomniała, że to ona będzie tą osobą, która sprzeda (stan na dzień 20 maja 2008r.) bądź sprzedała (stan na dzień podpisywania umowy) N. K. D. sortownicę (...) mimo, że wcześniej dokonała jej sprzedaży na rzecz swojego męża, zaś w momencie podpisywania weksla in blanco nie wspomniał o tym J. K. (1) również K. K. (2).

Reasumując w świetle powyższych rozważań nie podlega dyskusji, iż nie można uznać za wiarygodne wyjaśnień K. K. (1) i K. K. (2) w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby działali z zamiarem oszukania (...) Spółki z o.o. poprzez zatajenie informacji, iż K. K. (1) nie była faktycznym właścicielem sortownicy (...) w momencie dokonania jej sprzedaży na rzecz N.K. D., od której nabyła to urządzenie pokrzywdzona spółka uiszczając za nią należność. Zastanianie się przez tych oskarżonych niepamięcią odnośnie okoliczności sprzedaży urządzenia przez K. K. (1) K. K. (2) oraz zawarcia umowy leasingu z S.(...), której podpisanie zostało poprzedzone sprzedażą tego samego urządzenia przez K. K. (1) na rzecz N.K. D., jak też wskazywanie na brak wiedzy czy też niemożność wytłumaczenia, jak mogło dojść do sprzedaży sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz N.K. D. w sytuacji, gdy urządzenie to było wcześniej sprzedane przez K. K. (1) K. K. (2), należało uznać jedynie za przyjętą przez nich linię obrony ukierunkowaną na uniknięcie odpowiedzialności za ich niezgodne z prawem postępowanie.

Jednocześnie brak jest podstaw do zakwestionowania relacji K. K. (1) i K. K. (2) w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby w momencie zawierania umowy leasingu przez K. K. (1) i podpisywania weksla in blanco przez K. K. (2) nie mieli oni zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych zwracając zwłaszcza uwagę, że do 2010r. raty leasingowe były spłacane. W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że w momencie zawierania tej umowy faktycznie zła była tylko sytuacja Gospodarstwa (...). Toczyły się już w tym czasie postępowania egzekucyjne dotyczące tego podmiotu, a dochodzone należności były faktycznie bardzo wysokie. Tego samego nie można jednak powiedzieć o Gospodarstwie (...) – K.. Pierwsze postępowanie egzekucyjne przeciwko K. K. (1) zostało wszczęte przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu dopiero w listopadzie 2010r., a więc po upływie 2 lat i 6 miesięcy od zawarcia umowy leasingu z firmą (...). Trzeba też zauważyć, że w roku 2008 Gospodarstwo (...) nie zalegało z podatkami lokalnymi, zaś pierwsze zaległości wobec urzędu skarbowego pojawiły się dopiero w roku 2010. Przede

wszystkim jednak za stanowiskiem, iż w momencie zawierania umowy K. K. (1) miała możliwości i zamiar uiszczania rat leasingowych określonych w umowie świadczą bardzo duże środki pieniężne przekazane (...) Spółka z o.o. w związku z umową leasingu dotyczącą sortownicy (...), jak również fakt, iż choć wpłaty z tego tytułu nie były dokonywane regularnie i w równych kwotach oraz w każdym miesiącu, to jednak było to naprawdę wiele wpłat, dokonywanych w relatywnie niedużych odstępach czasu, a część z nich dotyczyła bardzo dużych sum. Pierwsze wpłaty miały miejsce w dniu 27 sierpnia 2008r. na łączną sumę ponad 7.000 zł, a kolejne znaczące sumy, które zostały wpłacone to: w dniu 19 września 2008r. - 5.435,36 złotych, w dniu 12 listopada 2008r. - 2000 złotych, w dniu 18 listopada 2008r. - 2000 złotych, w dniu 27 listopada 2008r. w sumie 3000 złotych, w dniu 01 grudnia 2008r. łącznie niemal 6000 złotych, w dniu 15 stycznia 2009r. - 7625 złotych, w dniu 02 lutego 2009r. - 8660,62 złotych, w dniu 04 lutego 2009r. - 1100 złotych, w dniu 09 lutego 2009r. - 9580,03 złotych, w dniu 24 lutego 2009r. - 10.490,71 złotych, w dniu 24 kwietnia 2009r. - 9445,87 złotych, w dniu 20 maja 2009r. - 8.603,73 złotych, w dniu 03 czerwca 2009r. - 9.097,76 złotych, w dniu 29 czerwca 2009r. - 8834,26 złotych, w dniu 17 lipca 2009r. - 2013 złotych, w dniu 13 sierpnia 2009r. - 4148,88 złotych, w dniu 20 sierpnia 2009r. - 4400 złotych, w dniu 18 września 2009r. - 8.089,45 złotych, w dniu 12 października 2009r. - 8.230,78 złotych, w dniu 09 listopada 2009r. - 8189,61 złotych, w dniu 11 lutego 2010r. - 8145,68 złotych, w dniu 15 lutego 2010r., - 4.272,85 złotych, w dniu 26 marca 2010r. – łącznie niemal 12.000 złotych, w dniu 17 maja 2010r. - 8.627,91 złotych, w dniu 07 czerwca 2010r. – łącznie 26.000 złotych, w dniu 05 lipca 2010r. - 3200,98 złotych, w dniu 12 lipca 2010r. łącznie 4000 złotych, w dniu 09 sierpnia 2010r. - 8120,15 złotych, w dniu 25 sierpnia 2010r. - 1500 złotych, w dniu 20 września 2010r. – łącznie ponad 10.000 złotych, w dniu 12 października 2010r. łącznie 4.000 złotych, w dniu 18 października 2010r. – ponad 11.500 złotych, w dniu 10 listopada 2010r. - 3680 złotych, w dniu 18 listopada 2010r. łącznie ponad 3300 złotych, w dniu 22 listopada 2010r. - 2.000 złotych, w dniu 08 grudnia 2010r. - 2000 złotych, w dniu 21 grudnia 2010r. 1000 złotych, w dniu 24 grudnia 2010r. - 3891,50 złotych, w dniu 15 lutego 2011r. łącznie 11.000 złotych, w dniu 21 lutego 2011r. - 7.185,61 złotych, w dniu 22 lutego 2011 roku łącznie ponad 12.000 złotych, w dniu 03 marca 2011r. łącznie ponad 7.500 złotych, w dniu 15 marca 2011r. - 613,93 złotych, w dniu 21 czerwca 2011r. łącznie 4000 złotych, w dniu 29 czerwca 2011r. łącznie 4000 złotych, w dniu 01 lipca 2011r. łącznie 2000 złotych, w dniu 06 lipca 2011r. 997,62 złotych i w dniu 08 lipca 2011r. 1000 złotych. Brak jest podstaw do przypisania komukolwiek braku zamiaru uiszczania rat leasingowych i braku możliwości ich uiszczania, gdy na przestrzeni ponad 3 lat wpłaty związane z zawartą umową wyniosły aż 287.933,45 złotych. Choć część z tych wpłat to koszty windykacji i opłaty dodatkowe związane z opóźnieniami w płatnościach, niemniej bez wątpienia osoba, która w momencie zawarcia umowy nie chciałaby wywiązać się z rat leasingowych, nie dokonywałaby w miarę regularnie wpłat znaczących kwot, a łącznie nawet sumy, która była wyższa od pieniędzy, które (...) Spółka z o.o. wypłaciła N.K. D.za sortownicę (...). Trzeba też zauważyć, że choć już w 2008 roku pojawiły się „poślizgi”, jeżeli chodzi o terminowość uiszczenia rat leasingowych, to jednak L. M., prowadzący czynności windykacyjne, nie miał problemów z kontaktowaniem się z R. K. (1) w sprawie uiszczania należności wynikającym z umowy leasingu, a porozumienia zawierane pomiędzy nimi były dotrzymywane. Wprawdzie nie można nie zwrócić uwagi na zachowanie K. K. (2) po śmierci R. K. (1), gdy to na niego spadło płacenie rat leasingowych, polegające na unikaniu kontaktów z L. M. oraz uniemożliwieniu mu odebrania sortownicy (...) w październiku 2011r. i to w sposób wyjątkowo źle świadczący o tym oskarżonym, niemniej chodziło o sytuację zaistniałą już w 2011r., kiedy to kłopoty finansowe przytłoczyły go i nie był w stanie ich udźwignąć, a sytuacji tej nie można odnosić do maja i czerwca 2008r., kiedy to gospodarstwem faktycznie zajmował się R. K. (1). Trzeba również podkreślić, że w maju i czerwcu 2008r. gospodarstwo faktycznie prowadził R. K. (1), w związku z czym K. K. (1) i K. K. (2) mogli nie być w pełni zorientowani w sytuacji finansowej Gospodarstwa (...) i polegać w

tym zakresie na R. K. (1), który zresztą – choć z kłopotami – to jednak radził sobie z płaceniem rat leasingowych.

Tak więc choć nie podlega dyskusji, że wbrew zapewnieniom K. K. (1) i K. K. (2) oskarżeni ci w pełni świadomie wprowadzili w błąd J. K. (1) nie informując go, że N.K. D. nabyła sortownicę, którą następnie sprzedała S.(...), od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem, a chodziło o dokonanie zakupu tej sortownicy przez S.(...) i przekazanie za nią środków finansowych, o tyle nie ma podstaw do uznania, że K. K. (1) i K. K. (2) w momencie zawierania umowy nie mieli zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych wynikających z umowy leasingu zawartej przez K. K. (1) z (...) spółka z o.o.

Także w pozostałym zakresie Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia tych oskarżonych, jako korelujące z pozostałymi dowodami, w tym zwłaszcza z dokumentami zgromadzonymi w aktach sprawy, a mającymi znaczenie dla jej rozstrzygnięcia.

Niezwykle istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy w kontekście zarzutów postawionych T. D. i K. D. ma ocena wyjaśnień T. D.. Oskarżony ten złożył na rozprawie bardzo obszerne wyjaśnienia, w których szczegółowo opisał swój udział jako pośrednika w zawarciu umowy leasingu, w tym opisał swoją wizytę w Gospodarstwie (...), a także wypowiedział się na temat procedur i zwyczajów panujących przy zawieraniu umów leasingowych, w tym zwłaszcza tych, w których pojawiała się firma nabywająca urządzenie od właściciela, a następnie sprzedająca je firmie leasingowej, która następnie oddaje ją w leasing temu właścicielowi, od którego nabyła je firma pośrednicząca. Kluczowe znaczenie dla tej sprawy ma jednak przede wszystkim kwestia oceny twierdzeń tego oskarżonego, iż nie miał on ani w dniu wizyty w Gospodarstwie (...) ani też w terminie późniejszym, w tym nawet po zawarciu umowy leasingu, świadomości, że sortownica (...) w dacie jej sprzedaży na rzecz N.K. D. przez K. K. (1) nie stanowiła własności tej oskarżonej, lecz K. K. (2), który nabył ją od K. K. (1) w dniu 29 listopada 2007r. w związku ze staraniami o dofinansowanie tego zakupu ze środków unijnych wypłacanych przez ARiMR. Uznanie więc za wiarygodne wyjaśnień tego oskarżonego faktycznie musiało więc skutkować uwolnieniem go od postawionego mu zarzutu, a w tym wypadku również K. D. od zarzutu, który został jej postawiony. Tymczasem wnikliwa analiza wyjaśnień tego oskarżonego w konfrontacji z pozostałymi zgromadzonymi w sprawie dowodami oraz ich ocena z uwzględnieniem zasad logiki i doświadczenia życiowego nie daje podstaw, aby odmówić wiary jego relacji.

W pierwszej kolejności należy podkreślić, że wersja T. D. jest w pełni logiczna, kolejne opisywane przez niego zdarzenia tworzą logiczny ciąg, a przy tym za wiarygodnością jego wyjaśnień przemawia sposób zrelacjonowania przez niego posiadanej przez niego wiedzy na temat okoliczności mających dla tej sprawy znaczenie. Poza tym jego wyjaśnienia korelują w pełni ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami, a jednocześnie żaden tak naprawdę dowód osobowy nie zaprzecza wersji T. D., w tym nawet wbrew pozorom również zeznania J. K. (1) czy to z postępowania przygotowawczego czy z rozprawy, które to zeznania zostaną szczegółowo omówione w dalszej części oceny dowodów.

Przede wszystkim podkreślenia wymaga, że T. D. nie uchylał się od odpowiedzi na żadne z zadanych mu pytań, w tym również na pytania, które można uznać za niezbyt dla niego wygodne, bo odpowiedzi na nie ukazywały sposób działania czy jego jako pośrednika, czy innych osób uczestniczących w zawieraniu umów leasingowych poprzedzonych zakupem urządzenia przez firmę leasingową, w nie do końca korzystnym świetle. Chodzi chociażby o stwierdzenie przez oskarżonego, że nie doszło do faktycznego przekazania na rzecz N.K. D. przez K. K. (1) pieniędzy tytułem opłaty wstępnej, choć z dokumentu w postaci oświadczenia z karty 2273 wynikało co innego, czy obchodzenie zakazu zawierania umów leasingu zwrotnego w przypadku urządzeń zakupionych później niż 3 miesiące przed datą złożenia wniosku poprzez pośrednictwo firmy kupującej urządzenie od przyszłego leasingobiorcy i natychmiast je sprzedającej firmie leasingowej, a następnie przekazywanie przez tą firmę pośredniczącą środków uzyskanych za to urządzenie na rzecz leasingobiorcy. T. D. nie ukrywał również, że ową firmą pośredniczącą była w tym wypadku firma zarejestrowana

na jego żonę i to w dodatku zarejestrowana m.in. właśnie celu pośredniczenia w zakupie urządzeń przez firmę leasingową od przyszłego leasingobiorcy, a przy tym tak naprawdę faktycznie to on ją prowadził, zaś K. D. zajmowała się przede wszystkim podpisywaniem dokumentów. Oskarżony nie ukrywał także, że jego zarobek jako pośrednika nie polegał na bezpośrednim przekazaniu mu pieniędzy przez K. K. (1) jako przyszłego leasingobiorcę, lecz na tym, że po przelaniu określonej sumy na konto firmy (...) przez S.(...), następnie na konto K. K. (1) została przelana kwota o 10 procent mniejsza niż wynikająca z wcześniejszej faktury wystawionej na (...) Spółkę z o.o. i to ta suma stanowiła jego zarobek jako pośrednika. Z jego wyjaśnień wynikało również dość luźne podejście do dat wpisywanych na dokumentach. Otóż z dowodów zgromadzonych w sprawie wynikało, że wizyta T. D., J. K. (1) i A. P. (1) w Gospodarstwie (...) miała miejsce w dniu 20 maja 2008r., a tymczasem z relacji oskarżonego wynikało, że po jakimś czasie od tej wizyty J. K. (1) poinformował go o zgodzie z centrali i wtedy dopiero zostały wystawione faktury stwierdzające sprzedaż urządzenia najpierw na rzecz N.K. D. a następnie na rzecz S.(...), co wskazuje, że daty na tych dokumentach, a więc 19.05.2008r. i 20.05.2008r. nie odpowiadają faktycznemu stanowi rzeczy. A zatem T. D. przedstawił szczerze cały szereg okoliczności, które teoretycznie nie ukazywały go w korzystnym świetle w kontekście pośrednictwa przy zawarciu umowy leasingu pomiędzy K. K. (1) a (...) Spółką z o.o. i teoretycznie mogły wskazywać na jego świadomy udział w oszustwie na szkodę (...) Sp. z o.o.. Trzeba przy tym zauważyć, że nie było to z jego strony jedynie potwierdzenie okoliczności wynikających z innych dowodów, lecz to T. D. jako pierwszy je przedstawił, odpowiadając na pytania na temat dokumentów nasuwających szereg pytań rozwiewając wszelkie wątpliwości pojawiające się na ich tle, nie zważając, czy odpowiedzi na nie mogłyby się obrócić przeciwko niemu. Co również ważne dokumenty zgromadzone po złożeniu przez T. D. wyjaśnień na rozprawie oraz zeznania przesłuchanych w toku postępowania sądowego świadków potwierdziły każdą z przedstawionych przez niego okoliczności, a przy tym wykazały, że praktyki przy zawieraniu umów leasingowych, które budziły wątpliwości i teoretycznie mogły dodatkowo świadczyć o tym, że T. D. był osobą zaangażowaną w oszustwo na szkodę S.(...), okazały się normalnymi praktykami przy tego typu transakcjach. Zwłaszcza z zeznań J. K. (1) oraz z pisma przesłanego z (...) Spółki z o.o. wynikało, że dopuszczalna była praktyka, w której firma powiązana rodzinie z pośrednikiem dokonuje zakupu urządzenia i następnie je sprzedaje spółce (...), gdy nie można zawrzeć umowy leasingu zwrotnego. Mało tego okazało się, że nie była to jedyna sytuacja, w której N.K. D. była „dostawcą” przedmiotu leasingu, czyli faktycznie nabywcą urządzenia od przyszłego leasingobiorcy, a następnie jego sprzedawcą na rzecz (...) spółki z o.o. Takich sytuacji było w sumie jeszcze 6 od lipca do października 2008r., a dotyczyły przedmiotów o łącznej wartości ponad 4 mln złotych. Poza tym J. K. (1) będący przedstawicielem spółki z o.o. (...) przyznał, że opłata wstępna wcale nie musiała zostać faktycznie uiszczona do dostawcy urządzenia, aby doszło do zawarcia umowy leasingu, a co jeszcze ważniejsze S.(...) ta kwestia w ogóle nie interesowała. Ten sam świadek potwierdził także, że normalną praktyką było wystawianie faktur sprzedaży urządzenia na rzecz dostawcy, a następnie przed dostawcą na rzecz S.(...) dopiero po zaakceptowaniu wniosku o leasing, tłumacząc to jak najbardziej logicznie, że przecież ów pośrednik nie będzie ryzykował, iż pozostanie z zakupionym urządzeniem, którego następnie nie kupi firma leasingowa. Podkreślił on również na rozprawie, że wskazane we wniosku określonego podmiotu jako dostawcy nie oznaczało, że był on już w tym momencie właścicielem tego urządzenia. Stwierdził także, że fakt, iż określony podmiot jest dostawcą urządzenia, wcale nie musi oznaczać, że fizycznie dostarczył to urządzenie do gospodarstwa, iż mogło być tak, że urządzenie to w tym gospodarstwie znajdowało się cały czas, zaś „dostawca” pojawił się tylko dlatego, że musiała być firma, która formalnie nabyła urządzenie od przyszłego leasingobiorcy a następnie sprzedaje je (...) spółka z o.o. w związku z niemożnością zawarcia umowy leasingu zwrotnego. J. K. (1) wskazał również, że normalną praktyką było, iż S.(...) dokonywała przelewu należności za urządzenie i dopiero wówczas z tych środków „dostawca” wypłacał właścicielowi, od którego je nabył, należność za to urządzenie. Trzeba także zauważyć, że transakcje zakupu i sprzedaży sortownic (...), znalazły potwierdzenie w dokumentacji skarbowej z Urzędu Skarbowego w K.. A zatem nie dość, że T. D. wyjaśnił i to w sposób logiczny wszystkie wątpliwości pojawiające się na tle zgromadzonych dokumentów nie ukrywając przy tym okoliczności dla siebie niekorzystnych, to wszystkie jego twierdzenia znalazły odzwierciedlenie w materiale dowodowym zgromadzonym po złożeniu przez niego wyjaśnień. Opisane wyżej okoliczności niewątpliwie przemawiają za uznaniem za wiarygodne wyjaśnień T. D..

Oceniając wyjaśnienia T. D. należy także podkreślić, że jego wersja w zakresie, w jakim podnosił, że podczas wizyty w gospodarstwie w W. dniu 20 maja 2008r. został poinformowany przez K. K. (1), iż to ona jest właścicielką sortownicy (...) i w żadnym momencie nie uzyskał informacji, iż sortownica ta przed jej nabyciem przez N.K. D. stanowiła własność

K. K. (2), znajduje pełne logiczne uzasadnienie, uwzględniając również zakres współpracy T. D.z (...) Spółką z o.o.. Otóż wskazać trzeba, że w okresie współpracy T. D.z J. K. (1)oskarżony był pośrednikiem w wielu umowach, które dotyczyły majątku o wartości 30 – 40 mln złotych. Nawet z dokumentów nadesłanych przez S.(...)wynikało, że w samym okresie od sierpnia do października 2008r. pośredniczył on przy zawarciu umów leasingowych dotyczących przedmiotów o wartości ponad 4 mln złotych. Nielogiczne byłoby w związku z tym jego zachowanie, polegające na podjęciu przez niego ryzyka świadomego wprowadzenia w błąd J. K. (1)odnośnie sortownicy (...)i to w sytuacji, gdy chodziło o urządzenie o wartości około 300.000 złotych, a więc relatywnie niezbyt dużej biorąc pod uwagę wartość wszystkich urządzeń, co do których pojawił się on jako pośrednik przy zawieraniu umów przez (...) spółkę z o.o.T. D.ryzykowałby w takiej sytuacji szybkim zakończeniem bardzo dobrej współpracy przynoszącej mu duży zysk.

Za wiarygodnością wersji T. D.przemawia w pośredni sposób również cały szereg zgromadzonych w sprawie dokumentów, nie dotyczących bezpośrednio transakcji z maja i czerwca 2008r., ocenionych przy uwzględnieniu zasad logiki i doświadczenia życiowego. W pierwszej kolejności należy zauważyć, że gdyby oskarżony ten brał udział w transakcji wiążącej się z wprowadzeniem w błąd J. K. (1)na temat sortownicy (...), to zapewne nie miałby skrupułów, aby pośredniczyć przy zawarciu kolejnych umów leasingu dotyczących tej samej sortownicy, które zostały w latach 2009 – 2010 zostały zawarte przez K. K. (1)z (...) Spółka z o.o.i (...) S.A.Niewątpliwie wówczas wyjaśnienia oskarżonego budziłyby wątpliwości co do ich wiarygodności. Tymczasem T. D.i firma (...)w przypadku tej sortownicy pojawili się tylko raz, w maju i czerwcu 2008r. Mało tego zarówno oskarżony jak i firma jego żony nie pojawili się przy żadnej z wcześniejszych ani późniejszych transakcji, które wiązałyby się w jakikolwiek sposób z gospodarstwem (...), co wskazuje, że T. D.faktycznie nie znał rodziny K.i nie był zorientowany w sytuacji tego gospodarstwa – w przeciwieństwie choćby do A. P. (1), który znał K.od wielu lat – a tym samym również nie wiedział o wcześniejszej sprzedaży sortownicy przez K. K. (1)jej mężowi w celu uzyskania dofinansowania na jej zakup z ARiMR. Nie można też nie zauważyć, że transakcje, w których uczestniczyła firma (...)dotyczące sortownicy (...)zostały rozliczone w Urzędzie Skarbowym w K.w sposób nie budzący wątpliwości co do ich prawidłowości. Także analiza pozostałych udostępnionych przez S.(...)umów leasingu, w przypadku których dostawcą była firma (...)oraz dokumentacji z Urzędu Skarbowego w K.wskazuje na prawidłowość rozliczeń K. D.odnośnie tychże transakcji.

Analizując wyjaśnienia T. D. nie można również nie zauważyć, że każdy fragment wyjaśnień tego oskarżonego w pełni koreluje z pozostałymi nieomówionymi wcześniej dokumentami zgromadzonymi w sprawie, a mającymi znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, jego wyjaśnienia wraz z tymi dokumentami uzupełniają się, tworząc logiczną całość.

Niewątpliwie bardzo wnikliwej analizie wymagają zeznania J. K. (1). Analizując akta sprawy można stwierdzić, że zarzuty postawione T. D.i K. D.opierały się w głównej mierze na zeznaniach tego świadka z postępowania przygotowawczego, w których podał on, iż podczas wizyty w Gospodarstwie (...), R. K. (1), T. D.i A. P. (1)informowali go, że sortownica (...)została dostarczona przez firmę żony T. D.N.K. D.około miesiąca wcześniej i jest obecnie testowana, i w których to zeznaniach wskazywał on także, że od początku obsługiwania tego leasingu był informowany, że chodzi o udzielenie leasingu klientowi, gdzie firma (...)jest właścicielem i dostawcą sortownicy (...), a (...)tylko i wyłącznie leasingobiorcą, oraz że gdyby wiedział, iż urządzenie to jest własnością (...)w momencie ubiegania się o leasing, to firma ta nie mogłaby otrzymać finansowania, gdyż zgodnie z procedurą obowiązującą w S.(...)leasing zwrotny mogą otrzymać firmy, które zakupiły urządzenie będące przedmiotem leasingu najpóźniej trzy miesiące przed datą zawarcia umowy leasingowej. Podczas tego przesłuchania J. K. (1)podał również, że wizytując (...)był przekonany, że sortownica jest własnością firmy (...)a w firmie (...)jest tylko testowana, zaś po okazaniu faktury z 19 maja 2008r. stwierdził, że widzi ją po raz pierwszy, a gdyby wiedział o jej istnieniu przed udzieleniem leasingu firmie (...)to z pewnością leasing nie zostałby przyznany. Jednakże już choćby tylko dokładna analiza zeznania J. K. (1)z postępowania przygotowawczego, w kontekście również zgromadzonych do tego momentu dokumentów, wskazuje na brak podstaw do uznania w oparciu o nie, iż T. D.i K. D.działali w zмовie z małżonkami K.w celu oszukania S.(...), a w szczególności że wiedzieli o tym, iż urządzenie to przed jego zakupem przez N.K. D.nie stanowiło własności K. K. (1)lecz K. K. (2). Te zeznania mogły stanowić co najwyżej podstawę do dalszych czynności dowodowych, w tym zwłaszcza do dużo bardziej szczegółowego przesłuchania J. K. (1). Wtedy to zapewne dużo kwestii zostałoby wyjaśnionych, tak, jak nastąpiło to po odebraniu od J. K. (1)szczegółowych zeznań na rozprawie i zapewne T. D.i K. D.w ogóle nie znaleźliby

się na ławie oskarżonych. Przystępując do szczegółowej analizy zeznań J. K. (1) z postępowania przygotowawczego pierwszą okolicznością, która zwraca uwagę jest fakt, iż z żadnego fragmentu tych zeznań nie wynika, iż zarówno w trakcie wizyty w Gospodarstwie (...) w W. w dniu 20 maja 2008r., jak i w terminie późniejszym, T. D. dysponował informacjami, iż sortownica (...) została sprzedana przez K. K. (1) K. K. (2), a tym samym że N.K. D. nabywając ją od K. K. (1) kupuje ją od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem. Poza tym analizując konkretne zapisy znajdujące się w protokole przesłuchania tego świadka zwraca uwagę niezwykła ich ogólnikowość w zakresie informacji, które miały zostać przekazane J. K. (1) podczas jego wizyty w Gospodarstwie (...) w dniu 20 maja 2008r. Skoro już J. K. (1) miał wówczas powiedzieć, że R. K. (1), T. D. i A. P. (1) informowali go, że sortownica (...) została dostarczona przez firmę żony T. D. N.K. D. około miesiąca wcześniej i jest obecnie testowana, to należało dopytać go, jak wyglądało to informowanie, kto i co konkretnie mówił na ten temat, w jakich okolicznościach się to odbywało, a zwłaszcza co konkretnie mówił na ten temat T. D. i ewentualnie czy słyszał on, co na ten temat powiedzieli A. P. (1) i R. K. (1). Tymczasem dopiero po szczegółowych pytaniach zadanych J. K. (1) w tym zakresie na rozprawie okazało się, że tak naprawdę, to R. K. (1) mówił o tym, że urządzenie jest w gospodarstwie od niedawna, jest testowane i na tej podstawie J. K. (1) wywnioskował, że to urządzenie jest tam od około miesiąca. W dodatku świadek zeznał na rozprawie, że nie był pewny, czy T. D. słyszał te słowa, gdyż odbywało się to przy sortownicy (...), która w tym czasie pracowała i był w związku z tym hałas, natomiast według świadka T. D. mówił wówczas jedynie, iż dostawcą przedmiotu leasingu będzie N.K. D.. Na marginesie budzi zdziwienie, że skoro w oparciu o ten fragment zeznań J. K. (1) postawiono zarzut T. D., to nie postawiono również zarzutu A. P. (1), w przypadku którego były przynajmniej inne jeszcze okoliczności wskazujące na to, że faktycznie był on zorientowany w całej sytuacji, bo przecież znał od wielu lat R. K. (1), był zorientowany w sprawach związanych z tym gospodarstwem, a później – w przeciwieństwie do T. D. – uczestniczył w zawarciu kolejnych umów leasingowych dotyczących tej samej sortownicy (...). Należy też zauważyć, że informowanie niezgodnie z prawdą przez T. D., iż sortownica (...) została dostarczona do gospodarstwa miesiąc wcześniej przez N.K. D. byłoby z jego strony zupełnie nielogiczne. Przecież w sytuacji, gdy nie było możliwości zawarcia umowy leasingu zwrotnego, obowiązujące zwyczajnie przy zawieraniu umów leasingowych, w tym również przy zawieraniu umów przez (...) Spółka z o.o., nie przewidywały konieczności fizycznego dostarczenia urządzenia przed podmiot określony jako „dostawca” urządzenia. Chodziło w takich sytuacjach tylko o to, aby pojawił się pośrednik, który formalnie stanie się właścicielem tego urządzenia kupując je od przyszłego leasingobiorcy, a następnie sprzeda je firmie leasingowej, albowiem przyszły leasingobiorca nie mógł sam sprzedać tego urządzenia firmie leasingowej, ponieważ nabył je później niż trzy miesiące przed datą złożenia wniosku o leasing czy zawarcia umowy leasingowej. Należy zauważyć, że w taki sposób, jak w tym przypadku, załatwiono sprawę w przypadku 6 innych umów, a mianowicie formalnie jako „dostawca” urządzeń, które miały być przedmiotem leasingu, figurowała N.K. D.. Pojawia się niewątpliwie w tym miejscu pytanie, że skoro nielogicznym było wskazanie przez T. D. w rozmowie z J. K. (1), iż firma (...) dostarczyła fizycznie urządzenie do Gospodarstwa (...), to po co miałby o tym mówić R. K. (1) – jak ostatecznie stwierdził J. K. (1) na rozprawie. Nie można jednak zapominać, że R. K. (1) mógł nie być wprowadzony w procedury przyjęte przy zawieraniu umów leasingowych i mogło mu się wydawać, że skoro dostawcą urządzenia ma być N.K. D. to przedstawicielowi firmy leasingowej należy przedstawić sytuację w taki sposób, że sortownica (...) dopiero niedawno faktycznie trafiła do gospodarstwa przywieziona przez kogoś działającego na polecenie T. D. bądź K. D.. Jeżeli chodzi o pozostałe zapisy z protokołu przesłuchania J. K. (1) z postępowania przygotowawczego, to należy zauważyć, że wypowiedzi świadka brały się z błędnego przyjęcia przez śledczych, że wizyta J. K. (1) w Gospodarstwie (...) miała miejsce przed 19 maja 2008r. i że w związku z tym w dacie tej wizyty sortownica nie została jeszcze sprzedana N.K. D.. O takim błędzie ze strony śledczych świadczą dobitnie niektóre odpowiedzi świadka bezwzględnie świadczące o tym, jakie w tej kwestii zadano mu pytania. Tymczasem należy zauważyć, że na wniosku o leasing sporządzonym w dacie wizyty J. K. (1) w Gospodarstwie (...) widnieje data „20.05.2008r.”. Brak jest przy tym jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia, że data ta nie była faktyczną datą wizyty J. K. (1) w tym gospodarstwie. Przede wszystkim nie było jakiegokolwiek powodu, aby wpisać we wniosku inną datę niż data faktycznej wizyty J. K. (1) w gospodarstwie w W.. Po drugie zaś J. K. (1) w sposób przekonujący wyjaśnił na rozprawie, dlaczego na wniosku i umowie widnieje data 20 maja 2008r., podkreślając, że na umowie jest wybijana data wpisania umowy do systemu, która odpowiada dacie sporządzenia wniosku. A zatem nie ma wątpliwości, iż wizyta J. K. (1) w Gospodarstwie (...) miała miejsce w dniu 20 maja 2008r. Tym samym skoro data na fakturze wystawionej przez K. K. (1) stwierdzającej sprzedaż sortownicy (...) na rzecz N.K. D., to 19 maja 2008r., to tym samym w dniu 20 maja 2008r. z formalnego punktu widzenia NT K. D. była już

właścicielem tego urządzenia, a tym samym gdyby faktycznie przed datą sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N.K. D. jej właścicielem była K. K. (1) a nie K. K. (2), to tak naprawdę nie można byłoby mieć najmniejszych zastrzeżeń do postępowania T. D., a tym samym zeznania J. K. (1) z postępowania przygotowawczego w żadnym wypadku nie przemawiałaby na jego niekorzyść. Gdyby bowiem w dniu 20 maja 2008r. J. K. (1) okazano fakturę sprzedaży sortownicy (...) przez K. K. (1) na rzecz NT K. D., to przy założeniu, że urządzenie to faktycznie przed sprzedażą na rzecz NT K. D. stanowiłoby własność K. K. (1) nic nie stałoby na przeszkodzie, aby S.(...) nabyła sortownicę od N.K. D., a następnie oddała ją w leasing K. K. (1), a informacja, iż właścicielem urządzenia według stanu na dzień 20 maja 2008r. jest N.K. D. byłaby prawdziwa. W tym miejscu należy zauważyć, że ostatecznie w toku rozprawy okazało się, że data na tej fakturze nie jest faktyczną datą jej sporządzenia, iż w dacie wizyty J. K. (1) w Gospodarstwie (...) faktura ta nie była jeszcze wystawiona. Jednakże J. K. (1) wyjaśnił w toku rozprawy, że normalną praktyką było wystawianie faktur sprzedaży urządzenia na rzecz dostawcy, a następnie przez dostawcę fakturę jego sprzedaży na rzecz S.(...), dopiero po zaakceptowaniu wniosku o leasing, tłumacząc to jak najbardziej logicznie, że przecież ów pośrednik nie będzie ryzykował, iż pozostanie z zakupionym urządzeniem, którego następnie nie kupi firma leasingowa, a przy tym daty na fakturach były wpisywane przy uwzględnieniu daty złożenia wniosku. Generalnie należy zauważyć, że choć ostatecznie zeznania J. K. (1) z postępowania przygotowawczego ze wskazanych wyżej powodów nie mogłyby stanowić podstawy do podważania wiarygodności wyjaśnień T. D., to jednocześnie nie można nie zauważyć, że relacja tego świadka z rozprawy była dla tego oskarżonego zdecydowanie korzystniejsza. Otóż świadek ten na rozprawie potwierdził praktycznie w całości wersję T. D.. Odpowiadając na pytania ze szczegółami opisał przebieg swojej wizyty w gospodarstwie w W. w dniu 20 maja 2008r. jak też procedury przyjęte w (...) Sp. z o.o., a jego zeznania w każdym szczególe korelowały z wyjaśnieniami tego oskarżonego. Co bardzo ważne J. K. (1) wyjaśnił w toku rozprawy wszystkie wątpliwości związane z jego zeznaniami z postępowania przygotowawczego i to w sposób korzystny dla T. D., a do tego przedstawił w logiczny sposób przyczyny, dla których złożył wcześniej zeznania takiej a nie innej treści. W pierwszej kolejności nie podlega dyskusji, że pewne zwyczaje panujące przy zawieraniu umów leasingowych, w tym również przy zawieraniu umów przez (...) Sp. z o.o., budzą wątpliwości. Okazuje się bowiem, że w wypadku niemożności zawarcia umowy leasingu zwrotnego korzysta się z pośrednictwa firmy, która tylko z formalnego punktu widzenia staje się właścicielem urządzenia, które ma być przedmiotem leasingu, a następnie sprzedaje je S.(...), zaś urządzenie to w ogóle nie opuszcza gospodarstwa przyszłego leasingobiorcy i nie jest obejmowane w posiadanie przez pośrednika, a wszystko to jest czynione po to, aby pojawiła się firma pośrednicząca w celu obejścia zakazu zawarcia umowy leasingu zwrotnego obowiązującego w sytuacji, w której urządzenie zostało dostarczone do gospodarstwa leasingobiorcy później niż 3 miesiące przed zawarciem umowy. Okazuje się też – jak już zresztą wcześniej wskazano – że we wniosku o leasing wskazuje się tę firmę pośredniczącą jako dostawcę i wystawia faktury stwierdzające nabycie przez nią urządzenia i następnie jej sprzedaż z datą sporządzenia wniosku lub wcześniejszą, choć faktycznie dopiero po zaakceptowaniu takiego wniosku takie dokumenty z datami wcześniejszymi są wystawiane (jak to miało miejsce w tej sprawie). Poza tym w zasadzie praktyką jest, że faktycznie nie jest uiszczana żadna opłata wstępna do dostawcy, a oświadczenia w tym zakresie nie odzwierciedlają faktycznego stanu rzeczy, a stanowią obejście procedur wymagających uiszczenia opłaty wstępnej. Okazuje się też, że firmy leasingowej nie interesuje tak naprawdę faktura zakupu urządzenia przez firmę pośredniczącą i nie jest sprawdzane czy owa firma pośrednicząca faktycznie zapłaciła za to urządzenie, a nawet praktyką jest, że za takie urządzenie ów dostawca w rzeczywistości nie płaci, lecz po otrzymaniu pieniędzy od firmy leasingowej przekazuje ich część leasingobiorcy pozostawiając sobie kwotę odpowiadającą prowizji pośrednika (jak również miało miejsce w tej sprawie). Zeznania J. K. (1) z rozprawy, w których szczerze opisał te praktyki, nie tylko są korzystne dla T. D., ale zarazem same w sobie wskazują przyczyny, z powodu których złożył on zeznania takiej a nie innej treści w postępowaniu przygotowawczym. Chodziło mianowicie o obawę z jego strony, aby wobec takich a nie innych praktyk, jego postępowaniu w tej sprawie nic nie można było zarzucić. Taka postawa J. K. (1) była tym bardziej uzasadniona w sytuacji, w której przesłuchanie to poprzedziły niezbyt przyjemne rozmowy z funkcjonariuszem policji, który miał go przesłuchiwać. Z uwagi na podnoszone przez J. K. (1) w tym zakresie okoliczności został przesłuchany świadek J. K. (2). Analizując zeznania obu świadków odnośnie okoliczności, jakie towarzyszyły przesłuchaniu J. K. (1), Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary zeznaniom funkcjonariusza policji, który przesłuchiwał J. K. (1). Tak naprawdę bowiem relacje jego oraz J. K. (1) nie zawierały istotnych różnic, natomiast mieliśmy w tym wypadku do czynienia pewnym wyolbrzymianiem przez J. K. (1) słów J. K. (2) i ich nadinterpretacją, co powodowało, że niemal każde słowo wypowiedziane przez funkcjonariusza policji interpretował on jako wywieranie na niego swego rodzaju

presji i próbę wywołania poczucia zagrożenia, że i on może mieć w tej sprawie postawione zarzuty, w sytuacji, w której po bliższym przyjrzeniu się temu, co faktycznie mówił w rozmowie z nim J. K. (2), taki wniosek nie był uprawniony. Owa tendencja do nadinterpretacji rzeczywistości przez J. K. (1) w taki sposób, że świadek ten widzi zagrożenie dla siebie w sytuacji teoretycznie dla niego niegroźnej, była zresztą widoczna na rozprawie, zwłaszcza przy odpowiedziach na pytania prokuratora. Niemniej jednak takie a nie inne cechy osobowościowe świadka powodują, że pierwsze zeznania tego świadka należy traktować z jeszcze większą ostrożnością jako element obrony własnej osoby. Nie można przy tym nie zauważyć, że analizując protokół przesłuchania tego świadka z postępowania przygotowawczego można wyczuć pewne nastawienie przesłuchującego, iż w sprawie tej nie wszystko jest w porządku, a które wynikało choćby z błędnego przyjęcia, że wizyta J. K. (1) w gospodarstwie (...) miała miejsce przed 19 maja 2008r., a które to nastawienie niewątpliwie mogło się udzielić J. K. (1) i spowodować udzielanie przez niego takich odpowiedzi, aby nie padł na niego jakikolwiek cień podejrzenia, że mógł brać udział w jakimkolwiek oszustwie. A zatem nie tylko sama treść zeznań J. K. (1) z postępowania przygotowawczego ale i opisane wyżej okoliczności nie pozwalają ich uznać za wiarygodny dowód zaprzeczający wersji T. D.. Nie można też nie zwrócić uwagi na zeznania J. K. (1) z rozprawy, w których w logiczny sposób wyjaśnił on dlaczego wówczas złożył takie a nie inne zeznania. W szczególności przyznał, że tamte jego zeznania wynikały ze stresu i obawy, iż sam może być pociągnięty do odpowiedzialności, jak też wskazał, a co znajduje odzwierciedlenie w protokole z jego przesłuchania, iż tylko ogólnie został zapytany czy był informowany, od kiedy to urządzenie było w gospodarstwie i kto jest dostarczył i tak też ogólnie odpowiedział. Jednocześnie złożył on na rozprawie bardzo szczegółowe zeznania, które tworzyły zamknięty logiczny ciąg z dokumentami zgromadzonymi w sprawie. Poza tym żaden dowód osobowy nie zaprzeczał jego wersji, a o ich prawdziwości dodatkowo świadczy fakt, że J. K. (1) nie ukrywał pewnych niezbyt dobrych zwyczajów panujących przy zawieraniu umów leasingowych. W związku z tym Sąd uznał jego zeznania z rozprawy za wiarygodne. Tymczasem J. K. (1) w swojej relacji z rozprawy w pełni potwierdził wersję T. D.. Przede wszystkim świadek ten szczegółowo opisał procedury towarzyszące zawieraniu umów leasingowych, w tym również umowy S. (...) z K. K. (1), a w szczególności podkreślił, że wskazanie jako dostawcy N. K. D. we wniosku o leasing wcale nie oznaczało, iż fizycznie oskarżona dostarczyła to urządzenie do gospodarstwa, iż urządzenie to mogło w nim cały czas być i go nie opuszczać oraz że w momencie sporządzania wniosku N. K. D. wcale nie musiała być właścicielem tego urządzenia, a on był informowany bądź że w tym momencie już jest albo dopiero będzie właścicielem sortownicy (...) i że wręcz było przyjęte, iż dopiero po akceptacji wniosku przez centralę firmy leasingowej pośrednik nabywał formalnie urządzenie, aby nie pozostał z tym urządzeniem w razie braku zgody na zawarcie umowy. Przede wszystkim jednak J. K. (1) został na rozprawie wypytany o to, co w kwestii tej sortownicy mówił mu T. D. i jaka była wiedza tego oskarżonego na temat tej sprawy. Tymczasem zeznania tego świadka w pełni potwierdziły relację T. D., jego wyjaśnienia i zeznania J. K. (1) z rozprawy w pełni ze sobą korelowały. W szczególności J. K. (1) opowiedział szczegółowo, jak wyglądała kwestia rozmów na temat sortownicy (...) podczas wizyty w dniu 20 maja 2008r., a z jego relacji nie wynikało, aby T. D. mówił, iż firma (...) miała fizycznie dostarczyć sortownicę (...) do tego gospodarstwa, zaś słów R. K. (1) w tym zakresie mógł nie słyszeć z uwagi na hałas wytwarzany przez sortownicę. Przede wszystkim zaś J. K. (1) podkreślał, że w żadnym momencie T. D. nie mówił, iż ma jakiegokolwiek informacje, iż K. K. (1) nie była właścicielem sortownicy w momencie wizyty J. K. (1) i w momencie jej sprzedaży na rzecz N. K. D. i że nic nie wskazywało, aby miał w tym zakresie jakiegokolwiek wiedzę. Świadek podkreślił nawet, że podejrzewa, iż K. D. nie wiedziała, iż nabywa urządzenie od osoby nie będącej jej właścicielem. A zatem zeznania J. K. (1) ostatecznie nie tylko nie zaprzeczyły wersji T. D., ale wręcz potwierdziły ją, tym bardziej czyniąc jego wyjaśnienia wiarygodnymi.

Jeżeli chodzi o zeznania A. P. (1), to niewątpliwie do relacji tego świadka należy podejść z dużą ostrożnością. Świadek ten pojawił się bowiem również przy okazji kolejnych umów leasingowych dotyczących sortownicy (...) i nie podlega dyskusji, że miał wówczas świadomość, że sortownica ta była już wcześniej przedmiotem umowy leasingu. Poza tym znał on wcześniej bardzo dobrze R. K. (1) i był zorientowany w sytuacji Gospodarstwa (...). Istnieje więc bardzo duże prawdopodobieństwo, że A. P. (1) był zorientowany w tym, że sortownicę (...) nabyła K. K. (1) od K. K. (2). Także postawa A. P. (1) w toku tego postępowania, w tym niezrealizowanie zobowiązania do przedstawienia określonego dokumentu (który nie miał tak naprawdę znaczenia dla sprawy, lecz chodziło bardziej o sprawdzenie wiarygodności tego świadka) również może świadczyć o takiej świadomości z jego strony. Niemniej jednak to nie świadomość A. P. (1) w tym zakresie podlega ocenie w tej sprawie, ponieważ świadek ten nie znalazł się na ławie oskarżonych, lecz jego zeznania w kontekście zarzutów postawionych oskarżonym. Tymczasem świadek ten w swojej relacji nie zaprzeczył

zwłaszcza wersji T. D. w kwestii przebiegu wizyty w dniu 20 maja 2008r. i informacji uzyskanych wówczas przez tego oskarżonego. Ponieważ w tym zakresie jego zeznania są zgodne z wersją nie tylko T. D., ale i J. K. (1), Sąd uznał je w tej części za wiarygodne. Jest to przy tym kolejny dowód potwierdzający prawdziwość wersji T. D.. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom tego świadka w zakresie jego twierdzeń, że nie brał on udziału przy zawieraniu kolejnych umów leasingowych dotyczących sortownicy (...). W tej części pozostają one w sprzeczności z zeznaniami L. Z. (1) i P. L., które są logiczne i znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. A. P. (1) miał przy tym powód, aby nie powiedzieć w tym zakresie prawdy w obawie przed odpowiedzialnością karną, tym bardziej, że przed Sądem Okręgowym w Koninie toczy się przeciwko niemu postępowanie dotyczące właśnie tych umów leasingowych.

Podkreślić należy, że wersji T. D. nie zaprzeczyły także inne dowody w sprawie, w tym zeznania H. D., L. M., A. K., A. S. (1), T. N., L. Z. (2), L. Z. (1) i P. L.. Z zeznań tych świadków w żadnym razie nie wynikało, że T. D. miałby mieć świadomość, iż sortownica (...) nie była własnością K. K. (1) w momencie jej nabywania przez N.K. D.. Mało tego ich relacje dodatkowo przemawiają za wiarygodnością jego wyjaśnień. Świadkowie ci – poza L. M., który znał T. D. – nie znali tego oskarżonego i nie wskazywali, aby miał on mieć coś wspólnego z kolejnymi umowami leasingu dotyczącymi tej samej sortownicy, aby wziął udział w oszukańczych działaniach związanych z zawarciem tych umów. Niewątpliwie jego wyjaśnienia budziłyby wątpliwości, gdyby był on zamieszany w oszustwa związane z zawarciem kolejnych umów leasingowych dotyczących sortownicy (...). Sąd nie znalazł przy tym powodów, aby odmówić wiary zeznaniom tych świadków. Byli oni w swoich zeznaniach konsekwentni, a przy tym nie wykazywali tendencji do obciążania oskarżonych. Ich relacje korelowały ze sobą i wzajemnie się uzupełniały tworząc logiczną całość. Jeżeli chodzi o L. Z. (1) i P. L. dodatkowo zwraca uwagę, że nie zaprzeczali oni, że w sprawie sortownicy (...) mogło dojść do działań przestępczych.

Podkreślić również należy, że analizując także wyjaśnienia K. K. (1) i K. K. (2) nie można się w nich dopatrzeć fragmentów, które przeczyłyby wersji T. D.. Może wprawdzie dziwić, że K. K. (1) zaprzeczała, aby miała znać T. D., lecz może to wynikać z tego, że w zasadzie widziała go tylko raz, podczas wizyty w dniu 20 maja 2008r., a najistotniejszą osobą był wówczas J. K. (1).

Analizując wersję T. D. zdziwienie może budzić tylko ten ich fragment, w którym wskazał on, iż otrzymał oświadczenie od K. K. (1) noszące datę 19 maja 2008r. Okoliczność, że poświadczony notarialnie odpis tego oświadczenia przedstawił on dopiero na rozprawie, choć nic nie stało na przeszkodzie, aby uczynił to w toku postępowania przygotowawczego, może teoretycznie wskazywać, iż jest to dowód dokument stworzony w późniejszym czasie na potrzeby już toczącego się postępowania, a który w zamyśle w ostateczny sposób miał przesądzić o tym, iż T. D. nie wiedział, iż K. K. (1) nie była właścicielką sortownicy (...) w momencie dokonania jej sprzedaży na rzecz N.K. D.. Niemniej jednak w sytuacji, gdy żaden inny dowód nie zaprzeczył relacji T. D. w tym zakresie, a przede wszystkim sama K. K. (1) nie zaprzeczyła, aby podpisywała taki dokument i z taką datą, jaka na nim widnieje, bo skorzystała ona na rozprawie z prawa do odmowy składania wyjaśnień, Sąd nie znalazł podstaw, aby odmówić wiary temu dowodowi. Jednocześnie oświadczenie to niewątpliwie stanowi istotny dowód potwierdzający relację T. D., a tym samym tym bardziej przemawia za uznaniem jego wyjaśnień za wiarygodne.

W tym miejscu należy zauważyć, że brak jest podstaw do zakwestionowania wyjaśnień T. D. również w zakresie, w jakim twierdził on, że nie działał w uzgodnieniu z małżonkami K. w celu oszukania S. (...) mając świadomość, iż nie mają oni zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych. W tym wypadku poza faktem, iż w sprawie tej brak jest dowodów zaprzeczających jego wersję w tym zakresie, Sąd nie znalazł również podstaw, aby odmówić wiary wyjaśnieniom K. K. (2) i K. K. (1) w części, w jakiej zaprzeczali oni, aby nie mieli zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych. Ich wersję w tym zakresie potwierdza zwłaszcza sytuacja Gospodarstwa (...) w tamtym czasie, jak też duże sumy uiszczone w związku z umową leasingu na przestrzeni 3 lat, a także realizowanie przez R. K. (1) porozumień zawartych z L. M. odnośnie płatności rat leasingowych. Nie można też nie zauważyć, że T. D. nie znał wcześniej K., więc tak naprawdę nie znał sytuacji finansowej Gospodarstwa (...) – K..

Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd uznał wyjaśnienia T. D. za w pełni wiarygodne. Tym samym również brak jest podstaw do zakwestionowania stanowiska K. D. w zakresie, w jakim nie przyznała się do udziału

w jakichkolwiek oszukańczych zabiegach zarzucanych jej w akcie oskarżenia. Podkreślić należy, że rolą K. D. było czuwanie nad prawidłowością dokumentacji zarejestrowanej na niej firmy (...) jak też podpisywanie dokumentów związanych z prowadzeniem tej firmy, natomiast wszelkie działania faktyczne podejmował T. D.. K. D. nie złożyła jakiegokolwiek wizyty w Gospodarstwie (...), nigdy nie poznała ani K. K. (1) ani K. K. (2), nigdy się z nimi nie zetknęła, co potwierdzili również ci oskarżeni. Jej rola ograniczyła się do podpisania faktur, z których jedna została przywieziona do miejsca jej zamieszkania przez A. P. (1), a drugą wystawiła sama. Wszelkimi sprawami związanymi z pośrednictwem jej firmy przy zakupie sortownicy (...) przez S. (...) zajmowała się T. D.. Ona sama z nikim na ten temat nie rozmawiała. W tej sytuacji skoro wyjaśnienia T. D. twierdzącego, że nie zamierzał wprowadzić w błąd J. K. (1) i doprowadzić S. (...) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, a w szczególności nie miał świadomości, iż sortownica (...) stanowiła własność K. K. (2) przed jej sprzedażą przez K. K. (1) spółce (...), zostały uznane za wiarygodne, to tym bardziej brak jest podstaw do uznania, iż taką świadomość miała K. D., że miała ona jakąkolwiek wiedzę, iż w tej sprawie podejmowane są jakiegokolwiek oszukańcze zabiegi. W związku z powyższym Sąd uznał jej wyjaśnienia za w pełni wiarygodne.

Sąd uznał za wiarygodne dokumenty zgromadzone w sprawie w postaci: wniosku o zawarcie umowy leasingu (k. 4), faktury VAT z 19.05.2008 r. nr (...) (k. 1853), faktury VAT (...) (k. 9), pisma z (...) Spółka z o.o. wraz z załącznikami (2199 – 2270, w tym fakturą VAT z k. 2204), kopii umowy leasingu zawartej przez K. K. (1) (k. 6, 2200), załącznika do umowy leasingu (k. 7, 1989, 2201), ogólnych warunków leasingu (k. 83), pisma z (...) spółka z o.o. wraz z załącznikami (k. 1985 – 1990, w tym kopią weksla z podpisem K. K. (1) oraz K. K. (2) jako poręczyciela – k. 1988 oraz kopią protokołu zdawczo – odbiorczego – k. 1990), pisma z (...) Spółka z o.o. z załącznikiem w postaci zawiadomienia o przelewie (k. 2272 – 2273), kopii wydruków potwierdzeń wykonania przelewów (k. 1861, 1862), pisma z Urzędu Skarbowego w K. z załącznikami w postaci zeznań podatkowych i deklaracji VAT (k. 2275 – 2298), raportu windykacyjnego (k. 10), aneksu do umowy leasingu (k. 75), zawiadomienia o przestępstwie (k. 1 – 2), wypowiedzenia (k. 73), porozumienia z (...) Sp. z o.o. (k. 74), wezwań do zapłaty (k. 76 – 81), zaświadczenia (k. 264 – 265), kopii pisma z US wraz z deklaracjami podatkowymi (k. 281 – 350), pisma komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu wraz z załącznikami (k. 1630 – 1847), wniosku o finansowanie skierowanego do B. (k. 156 – 157), kopii faktury VAT (k. 355), wniosku o zawarcie umowy leasingu wraz załącznikami w postaci ogólnych warunków leasingu operacyjnego oraz protokołu zdawczo odbiorczego przedmiot leasingu (k. 357 – 366), kopii faktury VAT (k. 367, 1498), kopii opinii rzeczoznawcy (k. 369 – 377), dokumentacji leasingowej z D. (...) na sortownicę (...) (k. 411 – 445), pisma z D. (...) wraz z załącznikami dostarczone przez A. S. (k. 521 – 617), zapytań o karalność (k. 2442 – 2445), pism z Urzędów Skarbowych w S. i K. (k. 2006 – 2–7 i 2012 – 2013), zaświadczenia REGON (k. 193), umowy dzierżawy z aneksem (k. 228 – 232), dokumentacji dot. N. K. D. (k. 1855 – 1859) oraz pisma z (...) wraz z załącznikami (k. 1863 – 1968, w tym kopią wniosku o dofinansowanie - k. 1865 – 1892, umową o dofinansowanie projektu z załącznikami - k. 1893 – 1917, kopią faktury - k. 1958, kopiami oświadczeń o przyjęciu wpłat w gotówce od K. K. (1) - k. 1959 – 1966, kopią faktury VAT z 29.11.2007r. - k. 1944, kopiami potwierdzeń przelewów – k. 1945 – 1948, kopiami oświadczeń podpisanych przez K. K. (1) - k. 1949, 1950, kopią opinii rzeczoznawcy - k. 1951 – 1956, kopią wniosku beneficjenta o płatność wraz z zestawieniem rzeczowo – finansowym oraz sprawozdaniem z realizacji projektu w ramach Sektorowego Programu operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” - k. 1918 – 1939, kopią zlecenia płatności - k. 1967 – 1968 oraz, kopią faktury VAT oraz oświadczeniami oświadczenia o przyjęciu wpłat w gotówce od K. K. (1) - k. 1959 – 1966). Dokumenty te korelowały ze sobą i z wyjaśnieniami oskarżonych oraz zeznaniami świadków, a także wzajemnie się uzupełniały tworząc logiczną całość. Wiarygodność żadnego dokumentu nie została zakwestionowana, natomiast co najwyżej okazywało się w świetle dowodów osobowych, że daty na niektórych z nich nie są faktycznymi datami ich sporządzenia bądź że określone dokumenty stwierdzały przekazanie pieniędzy, które faktycznie nie miało miejsca. Niemniej sam fakt sporządzenia tych dokumentów i ich treść nie były kwestionowane. Podkreślić również należy, że nie były kwestionowane podpisy widniejące na dokumentach. W szczególności oskarżeni nie kwestionowali żadnego z podpisów, w tym K. K. (1) nie zaprzeczała, że złożyła swoje podpisy na określonych dokumentach złożonych w ARiMR, jak i na fakturach z dnia 29 listopada 2007r. i z dnia 19 maja 2008r. oraz na wniosku o leasing, umowie leasingowej i oświadczeniu z k. 2273, zaś K. K. (2) nie kwestionował swoich podpisów na dokumentach złożonych w ARiMR oraz na wekslu in blanco, zaś K.

D.nie zaprzeczała, że złożyła swoje podpisy na fakturach z 19 maja 2008r. i 20 maja 2008r. oraz na oświadczeniu z k. 2273. Z powyższych powodów wszystkim wskazanym wyżej dowodom Sąd dał wiarę.

Sąd pominął pozostałe, nieumówione wcześniej, dokumenty, jak też zeznania P. K. oraz świadków, którzy nie zostali przesłuchani bezpośrednio, a co do których prokurator wnosił o zaniechanie ich wzywania, albowiem dowody te nie miały żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia tej sprawy.

K. K. (1) zarzucono dokonanie przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk i z art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk polegającego na tym, że w dniach 19 i 20 maja 2008 roku w W., woj. (...) działając systematycznie i w podobny sposób z góry powziętym zamiarem, jako osoba prowadząca działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo (...) z/s w W.ul. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), T. D. i K. D. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd przedstawiciela firmy (...) co do zamiaru spłaty rat leasingowych jak i faktycznej własności maszyny (...) (...), której rzekomo była właścicielką wskazując przedstawicielowi firmy (...), podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy, iż znajdująca się na terenie Gospodarstwa (...) maszyna (...) typ (...), nr fabryczny (...), rok produkcji 2001 stanowi własność firmy (...) K. D. i podając, i że jest ona aktualnie testowana, chociaż faktycznie urządzenie to należało do K. K. (2) i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...) K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła je na rzecz firmy (...) Sp. z o. o., po czym tego samego dnia wymieniona firma (...) zawarła umowę leasingu na rzecz K. K. (1), nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z przedmiotowej umowy leasingu z dnia 20 maja 2008 roku nr (...), doprowadziła tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości S.(...) w kwocie 366.000 złotych, posługując się poświadczającą nieprawdę fakturą VAT nr (...) z dnia 19 maja 2008 roku wystawioną przez (...) W.K. K. (1) na rzecz (...) K. D., czym działała na szkodę (...) Sp. z o. o. z/ s w W..

K. K. (2) zarzucono natomiast dokonanie czynu wyczerpującego dyspozycję art. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk polegającego na tym, że w dniach 19 i 20 maja 2008 roku w W. działając systematycznie i w podobny sposób z góry powziętym zamiarem, działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (1) prowadząc działalność gospodarczą pod nazwą Gospodarstwo (...) z/s w W. ul (...) oraz z K. D. i T. D., a także działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o.o. w kwocie 366.000 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd firmy (...) co do faktycznej własności maszyny (...) 4/16-R, nr (...), wiedząc o tym, że przedmiotowa maszyna wskazana przedstawicielowi firmy (...) podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy leasingu, na terenie Gospodarstwa (...), stanowi własność firmy (...) K. D. i podając, że jest ona aktualnie testowana, chociaż faktycznie urządzenie to należało do niego i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...) K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła przedmiotową maszynę na rzecz firmy (...), po czym tego samego dnia wymieniona firma zawarła umowę leasingową nr (...) na rzecz K. K. (1), poręczając weksel in blanco zabezpieczający w/wym. umowę oraz podpisując deklarację wekslową, mając świadomość tego, że K. K. (1) nie ma zamiaru ani możliwości spłaty rat leasingowych, a celem zawarcia umowy było pozyskanie pieniędzy, czym działał na szkodę (...) Sp. z o. o. z/ s w W..

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych, analizując pod kątem przepisów karnych zachowania tych oskarżonych oraz stan ich wiedzy na temat sortownicy (...) będącej przedmiotem sprawy oraz odnośnie transakcji sprzedaży tego urządzenia i umowy leasingu zawartej pomiędzy K. K. (1) oraz (...) spółka z o.o., należy stwierdzić, że K. K. (1) i K. K. (2) wyczerpali swoimi zachowaniami znamiona przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk przy czym wystąpiła potrzeba dokonania istotnych zmian nie tylko w kwalifikacji prawnej ich czynów, ale przede wszystkim w ich opisach, nie wychodzących jednak poza granice oskarżenia. W przypadku tych oskarżonych nie podlega dyskusji, iż wprowadzili oni w błąd J. K. (1) – pracownika (...) Spółka z o.o. odnośnie niezwykle istotnej kwestii, związanej z własnością sortownicy (...) (...), nr (...), rok produkcji 2001, albowiem nie poinformowali go, iż K. D. prowadząca firmę (...), która dokonała sprzedaży tej sortownicy na rzecz S.(...), zakupiła ją od osoby nie będącej je faktycznym

właścicielem, a skutkiem tego było rozporządzenie mieniem przez (...) Spółka z o.o.polegające na uiszczeniu kwoty 274.500 zł na rzecz N.K. D.jako ceny zakupu tej maszyny, który to zakup nastąpił w celu oddania tego urządzenia w leasing K. K. (1). Dokonując szczegółowej analizy zachowań K. K. (1) oraz K. K. (2) w kontekście postawionego im zarzutu w pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że choć K. K. (1) i K. K. (2) jedynie figurowali w ewidencji jako prowadzący działalność gospodarczą pod nazwami: Gospodarstwo (...) oraz Gospodarstwo (...), zaś do czasu zgonu w 2010r. faktycznie wszystkimi sprawami związanymi z prowadzeniem tych firm zajmował się R. K. (1), to jednak okoliczności te nie mogły uznać za miarodajne tłumaczeń tych oskarżonych, iż nie byli zorientowani w działaniach podejmowanych przez R. K. (1) dotyczących sortownicy (...). Podkreślić należy, że Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonych, którzy zaprzeczali – zastaniając się niepamięcią bądź niewiedzą - aby mieli coś wspólnego z wprowadzeniem w błąd J. K. (1) poprzez niepoinformowanie go, iż sortownica (...) została w dniu 29 listopada 2007r. sprzedana przez K. K. (1) K. K. (2), co skutkowało tym, że (...) Sp. z o.o. wydatkowała środki pieniężne na zakup tego urządzenia od N.K. D., która to firma nabyła ją od K. K. (1), nie będącej w tym czasie jej faktycznym właścicielem. W ocenie dowodów Sąd zawarł szczegółowe rozważania odnośnie przyczyn odmowy uznania w tym zakresie za wiarygodne wyjaśnień K. K. (1) i K. K. (2), których nie ma potrzeby ponownie przytaczać. Można jedynie w tym miejscu zaznaczyć, że to przecież na nazwisko K. K. (1) urządzenie to zostało zakupione w roku 2006, a z pokwitowań zapłaty należności za sortownicę kontrahentowi z B. wynikało, iż to K. K. (1) uiściła ją w ratach. Przede wszystkim jednak to podpisy K. K. (1) jako sprzedającej sortownicę (...) oraz K. K. (2) jako kupującego to urządzenie znalazły się na fakturze nr (...) z dnia 29 listopada 2007r., w świetle której Gospodarstwo (...) dokonało sprzedaży tego urządzenia na rzecz Gospodarstwa (...) za kwotę brutto 154.940 złotych. Faktura ta została przy tym przedstawiona do refundacji w Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji (...) w związku z wnioskiem złożonym przez K. K. (2) o dofinansowanie w wysokości 300.000 złotych w ramach sektorowego Programu Operacyjnego „Restrukturyzacja i modernizacja sektora żywnościowego oraz rozwój obszarów wiejskich 2004 – 2006” na zakup między innymi sortownicy do owoców i warzyw, a także w związku z umową w tym zakresie podpisaną przez w roku 2005 przez K. K. (2) jako beneficjenta. Trzeba też podkreślić, że w ARiMR (...) złożone zostały potwierdzenia przelewów, zgodnie z którymi K. K. (2) przelał na konto K. K. (1) określone kwoty tytułem należności wynikającej z tej faktury. Już choćby w świetle opisanych wyżej dokumentów nie podlegało dyskusji, że według stanu na maj i czerwiec 2008r. sortownica do (...) stanowiła własność K. K. (2), a zarówno K. K. (1) jak i K. K. (2) mieli tego pełną świadomość. Dodatkowo należy zauważyć, że w świetle poczynionych ustaleń faktycznych w maju 2008r. K. K. (2) zlecił rzeczoznawcy W. W. sporządzenie opinii o wartości rynkowej maszyny do sortowania pomidorów A. zainstalowanej w obiekcie szklarniowym zlokalizowanym w miejscowości W. na potrzeby związane z jego wnioskiem o dofinansowanie z ARiMR, a owa opinia została sporządzona w dniu 23 czerwca 2008r., a więc już po wydarzeniach będących przedmiotem tej sprawy. Co jeszcze istotniejsze K. K. (1) podpisała oświadczenie z datą 25 czerwca 2008r., a więc już po wizycie J. K. (1) i wystawieniu faktury, z której wynikało, że K. K. (1) dokonała sprzedaży tej samej sortownicy AWETA na rzecz N.K. D., zaś z oświadczenia tego wynikało, iż otrzymała ona od K. K. (2) tytułem płatności faktury (...) wystawionej w dniu 29 listopada 2007r.: przelew w wys. 40.000 zł wystawiony w dniu 10.12.2007r., przelew w wys., 40./000 zł wystawiony w dniu 13.12.2007r. przelew w wys. 41.000 zł wystawiony w dniu 17.12.(...). i przelew w wys., 33.940 złotych wystawiony w dniu 24.12.2007r. Tym bardziej więc w świetle tego dokumentu nie podlegało dyskusji, że w maju i czerwcu 2008r. K. K. (1) miała pełną świadomość, że doszło do zbycia przez nią sortownicy (...) na rzecz K. K. (2). O świadomości zaś K. K. (2), iż został nabywcą tejże sortownicy świadczy dodatkowo fakt, iż w sierpniu 2008r. fakturę VAT nr (...) r. przedstawiono do refundacji w ARiMR Oddział w Ł., a dołączono do niej opisane wyżej polecenia przelewów oraz oświadczenia podpisane przez K. K. (1), a przede wszystkim za takim stanowiskiem przemawia okoliczność, że w dniu 14 sierpnia 2008r. K. K. (2) złożył w ARiMR wyjaśnienie, datowane na

08 sierpnia 2008r., w którym wskazał, iż gdy w roku 2004 składał wniosek o dofinansowanie inwestycji, to zamierzał kupić inną sortownicę, lecz ostatecznie dokonał zakupu sortownicy (...)jako wydajniejszej a jednocześnie o porównywalnej cenie. Skoro zatem według stanu rzeczy na maj i czerwiec 2008r. sortownica stanowiła własność K. K. (2), a zarówno K. K. (1)jak i K. K. (2)mieli tego pełną świadomość, to tym samym K. K. (1)nie miała jakiegokolwiek prawa dokonywać jej sprzedaży na rzecz N.K. D., lecz mógł to uczynić co najwyżej K. K. (2). Jednakże sprzedaż tego urządzenia przez K. K. (2)spowodowałaby, że nie uzyskałby on dofinansowania z ARiMR na jej zakup, a jeżeli by je dostał, to musiałby je zwrócić, ponieważ umowa z ARiMR zakazywała dokonywania sprzedaży urządzenia w ciągu 5 lat od daty uzyskania dofinansowania. Skoro zatem podczas wizyty J. K. (1)w dniu 20 maja 2008r. K. K. (1)poddała we wniosku, iż dostawcą sortownicy (...)jest N.K. D.podpisując się pod tym wnioskiem, a następnie złożyła podpis na umowie leasingu, z której wynikało, że dostawcą sortownicy jest N.K. D., nie informując J. K. (1)ani podczas wizyty w dniu 20 maja 2008r., ani w momencie podpisywania umowy (która została podpisana po 20 maja 2008r. a przed 18 czerwca 2008r., a mianowicie przed złożeniem podpisów przez osoby z centrali (...) Spółka z o.o.), iż N.K. D.dokonała zakupu sortownicy od osoby, która w momencie jej sprzedaży nie była jej faktycznym właścicielem, to niewątpliwie J. K. (1)został wprowadzony przez nią w błąd. W ramach realizacji planu K. K. (1)wystawiła fakturę noszącą datę 19 maja 2008r., z której wynikało, że sprzedaje sortownicę (...)na rzecz N.K. D., bez której to faktury, K. D.nie mogłaby wystawić faktury, z której wynikałoby, iż dokonuje sprzedaży tej sortownicy na rzecz (...) Spółka z o.o.J. K. (1)został przy tym wprowadzony w błąd odnośnie okoliczności mających podstawowe znaczenie dla działań ze strony (...) Spółka z o.o.Z poczynionych ustaleń wynika bowiem, że gdyby wiedział on o tym, że N.K. D.nabyła sortownicę od osoby nie będącej jej właścicielem, to nie doszłoby do zakupu tego urządzenia przez S.(...)za kwotę 274.500 zł przelaną na konto N.K. D., w celu oddania go w leasing K. K. (1)i odzyskania zainwestowanych pieniędzy w postaci rat leasingowych. Jest to zresztą kwestia oczywista. Żadna firma leasingowa nie podjęłaby przecież decyzji o zakupie danego urządzenia w celu oddania go w leasing, gdyby pracownicy tej firmy mieli jakiegokolwiek informacje, z których wynikałoby, iż osoba lub podmiot sprzedający urządzenie na rzecz tej firmy dokonała jego zakupu od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem, bo to narażałoby ją na kłopoty przy dochodzeniu praw do tego urządzenia w wypadku zgłoszenia się innych podmiotów roszcujących sobie do niego prawa. Podkreślić przy tym należy, że choć to K. K. (1)wprowadziła w błąd J. K. (1)nie informując go o tej okoliczności zarówno przy sporządzaniu wniosku o zawarcie umowy leasingu jak i podczas jego wizyty związanej z podpisaniem umowy leasingu, to jednak nie podlega dyskusji, że działania podejmowane w tym zakresie przez oskarżoną były uzgodnione z K. K. (2). To przecież właśnie K. K. (2)złożył swój podpis jako poręczyciel na wekslu in blanco, stanowiącym zabezpieczenie umowy leasingu, a umowa ta dotyczyła sortownicy (...), zaś jej właścicielem miała być (...) spółka z o.o.w związku z jej nabyciem od dostawcy - N.K. D.w sytuacji, w której jej właścicielem według stanu na dzień podpisania umowy był on sam w związku z tym, że po jej zakupie od K. K. (1)nikomu jej do tego czasu nie sprzedawał. Jego rola była istotna, bo bez jego podpisu umowa leasingu nie weszłaby w życie, a (...) Spółka z o.o.nie przelałaby należności za sortownicę na rzecz N.K. D.. Jednocześnie nie podlega dyskusji, że na skutek świadomego wprowadzenia w błąd J. K. (1)przez K. J.- (...) Spółka z o.o.S.(...)została doprowadzona do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającego na przelaniu na rzecz N.K. D.kwoty 274.500 zł w dniu 16 czerwca 2008r. jako ceny zakupu sortownicy (...)w sytuacji, w której firma ta w ogóle nie zaangażowałaby się w zakup tego urządzenia, gdyby J. K. (1)został poinformowany, iż N.K. D.nabyła tę sortownicę od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem. Jak już wyżej wspomniano żadna firma leasingowa nie zaangażowałaby się w zakup urządzenia w celu jej wyleasingowania w sytuacji, w której jej prawo własności mogłoby zostać w jakikolwiek sposób podważone. Tak naprawdę w chwili obecnej nie można zresztą ostatecznie rozstrzygnąć, komu przysługuje prawo własności tego urządzenia, czy właścicielem sortownicy (...)jest K. K. (2), czy też (...) spółka z o.o.w wypadku wykazania dobrej

wiary, czy też na przykład (...) Spółka z o.o.czy też (...) S.A., a więc firmy, które „nabyły” to urządzenie odpowiednio w roku 2009 i 2010 i wyleasingowały je K. K. (1). Mało tego sortownica ta w dodatku została zabezpieczona przez komornika sądowego na poczet należności, które są przez niego egzekwowane od oskarżonych. Okoliczność przy tym, że K. K. (1)zawarła jeszcze dwie umowy leasingu dotyczącej tej samej sortownicy, a mianowicie (...) Spółka z o.o.i (...) S.A., a K. K. (2)był poręczycielem weksla in blanco zabezpieczającego przynajmniej jedną z tych umów, dodatkowo świadczy o tym, że K. K. (1)i K. K. (2)w pełni świadomie wprowadzili w błąd (...) Spółka z o.o.doprowadzając w efekcie tych działań do niekorzystnego rozporządzenia mieniem polegającego na przelaniu kwoty 274.500 zł na rzecz N.K. D., z której to sumy na konto K. K. (1)została przelana suma 237.900 złotych stanowiąca zysk oskarżonych, którzy przede wszystkim dążyli właśnie do uzyskania tych pieniędzy. W świetle powyższych rozważań nie podlega więc dyskusji, że oskarżeni swoimi zachowaniami wyczerpali wszystkie znamiona czynu z art. 286 § 1 kk, a ponieważ suma wypłacona przez S.(...)wyniosła 274.000 zł, a więc przekroczyła 200.000 złotych, to tym samym w świetle art. 115 § 5 kk mamy w tym wypadku do czynienia z mieniem znacznej wartości (wprawdzie w dacie czynu przepis ten obowiązywał w nieco innym brzmieniu niż obecnie, lecz to obecnie obowiązujący przepis jest względniejszy), a w związku z tym czyn oskarżonych należy kwalifikować z art. 286 §1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk. W związku z tym, że chodziło w tym wypadku o kilka uzgodnionych zachowań zmierzających do wprowadzenia w błąd J. K. (1)i doprowadzenia S.(...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, to tym samym w świetle art. 12 kk mamy w tym wypadku do czynienia z jednym przestępstwem będącym czynem ciągłym. Ostatecznie więc oskarżeni wyczerpali swoimi zachowaniami dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Wprawdzie z ustaleń faktycznych wynika, że najistotniejszą rolę odgrywał przy tej transakcji R. K. (1), bo to on faktycznie zajmował się sprawami gospodarstwa i on też informował J. K. (1), że sortownica została sprowadzona niedawno i jest testowana, a dostawcą będzie N.K. D., to jednak – w świetle wcześniejszych rozważań – K. K. (1)i K. K. (2)byli w pełni świadomi działań, których pomysłodawcą był R. K. (1)i w pełni świadomie wzięli w nich udział.

Podkreślić w tym miejscu należy, że w opisach czynów zarzucanych K. K. (1)i K. K. (2)oskarżyciel publiczny wskazał, iż K. K. (1)wprowadziła w błąd J. K. (1)również co do zamiaru uiszczenia rat leasingowych, oraz że zawarła umowę leasingu nie mając zamiaru ani możliwości wywiązania się z tej umowy, natomiast K. K. (2)miał świadomość, że K. K. (1)nie ma zamiaru ani możliwości wywiązania się z umowy leasingu. Tymczasem choć nie podlega dyskusji, że oboje oskarżeni działając wspólnie i w porozumieniu wprowadzili w błąd J. K. (1)nie informując go, że N.K. D.nabyła sortownicę do (...)od K. K. (1)nie będącej faktycznie jej właścicielem, to jednocześnie zebrane dowody nie dały podstaw do tego, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonych w zakresie, w jakim twierdzili, iż nie wprowadzili w błąd J. K. (1)co do zamiaru i możliwości płacenia rat leasingowych. Szczegółowe rozważania w tym zakresie przedstawione zostały w ocenie dowodów i nie ma potrzeby ich ponownie przytaczać w najdrobniejszych szczegółach. Należy jedynie zaznaczyć, że same oszukańcze zabiegi mające na celu uiszczenie przez S.(...)kwoty 274.500 złotych tytułem ceny zakupu urządzenia (...)nie mogą automatycznie oznaczać, że K. K. (1)zawierając umowę leasingu nie miała zamiaru oraz możliwości uiszczenia rat leasingowych, a K. K. (2)miał tego świadomość. Przede wszystkim jednak cały szereg dowodów przemawiał za niemożnością uznania, iż oskarżeni nie mieli ani zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych. W pierwszej kolejności należy podkreślić, że w momencie zawarcia umowy leasingu sytuacja Gospodarstwa (...)– K.była dobra. Dopiero w listopadzie 2010r. zostało wszczęte przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu pierwsze postępowanie egzekucyjne przeciwko K. K. (1), a więc po upływie 2 lat i 6 miesięcy od zawarcia umowy leasingu z firmą (...). Ponadto w roku 2008 Gospodarstwo (...)nie zalegało z podatkami lokalnymi, zaś pierwsze zaległości wobec urzędu skarbowego pojawiły się dopiero w roku 2010. Przede wszystkim jednak podkreślić należy, że w związku z umową leasingu zawartą z (...) Spółka z o.o.zostało dokonanych

przez K. K. (1)wiele wpłat na przestrzeni ponad 3 lat i choć wpłaty z tego tytułu nie były dokonywane regularnie, w równych kwotach i w każdym miesiącu, to jednak było ich naprawdę wiele i były dokonywane w relatywnie niedużych odstępach czasowych. Jednego dnia wpłaty potrafiły wynieść w sumie ponad 10.000 złotych, a bardzo często były to wpłaty w granicach od 2000 do ponad 5.000 złotych. Na przestrzeni ponad 3 lat dokonano wpłat z tego tytułu na łączną kwotę aż 287.933,45 złotych, co wymaga szczególnego podkreślenia. Chociaż część z tych wpłat to koszty windykacji i opłaty dodatkowe, związane z opóźnieniami w płatnościach, niemniej bez wątpienia osoba, która w momencie zawarcia umowy nie chciała by wywiązać się z rat leasingowych i nie miała ku temu możliwości, nie dokonywałaby w miarę regularnie wpłat znaczących kwot, a łącznie nawet sumy, która była wyższa od pieniędzy, które (...) Spółka z o.o.wypłaciła N.K. D.za sortownicę (...). Trzeba też podkreślić, że pomimo pojawiających się problemów ze spłatą rat leasingowych R. K. (1)dotrzymywał porozumień zawartych w tym zakresie z L. M.. Wprawdzie nie można nie zauważyć postępowania K. K. (2), który po śmierci R. K. (1)uniknął kontaktów z L. M.i uniemożliwił mu odebranie sortownicy w dniu 11 października 2011r., to jednak wszystko to działo się w latach 2010 – 2011, a umowa leasingu została zawarta w roku 2008r., kiedy sytuacja była zupełnie inna. Reasumując należy stwierdzić, że brak jest podstaw do uznania, iż K. K. (1)wprowadziła w błąd J. K. (1)co do zamiaru płacenia rat leasingowych, jak też aby zawierając umowę leasingu nie miała zamiaru ani możliwości płacenia rat leasingowych, zaś K. K. (2)miął tego świadomość, a tym samym wystąpiła konieczność dokonania stosownych zmian w opisie czynów zarzucanych K. K. (1)i K. K. (2).

Niemniej jednak podkreślić należy, że tak czy inaczej doszło do wprowadzenia w błąd J. K. (1)przez K. K. (1)poprzez niepoinformowanie go, iż nie była ona faktycznym właścicielem sortownicy (...)w momencie jej sprzedaży na rzecz N.K. D., co skutkowało uiszczeniem przez (...) Spółka z o.o.kwoty 274.500 zł jako ceny zakupu tego urządzenia od N.K. D., co nie nastąpiłoby gdyby J. K. (1)wiedział, iż faktycznym właścicielem tego urządzenia był w tym czasie K. K. (2), zaś K. K. (2)miął tego świadomość w momencie poręczenia weksła in blanco stanowiącego zabezpieczenie umowy leasingu. Tak więc tak czy inaczej oskarżeni ci wyczerpali znamiona czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk. Jednocześnie nie podlega dyskusji, że przypisanie oskarżonym tak opisanego i zakwalifikowanego przestępstwa w żadnym wypadku nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia. Podkreślenia bowiem wymaga, że K. K. (1)zarzucono wprowadzenie w błąd przedstawiciela firmy (...)nie tylko co do zamiaru spłaty rat leasingowych, ale i faktycznej własności maszyny (...)4/16-R, nr (...), której rzekomo była właścicielką, a które faktycznie należało do K. K. (2), a według zarzutu konsekwencją również tego działania było doprowadzenie S(...)do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 366.000 złotych. Jeżeli natomiast chodzi o K. K. (2), to zarzucono mu doprowadzenie (...) Spółka z o.o.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości w kwocie 366.000 złotych, poprzez wprowadzenie w błąd co do faktycznej własności maszyny (...)(...)nr (...). Wprawdzie w dalszej części zarzutów postawionych K. K. (1)i K. K. (2)wskazano, iż podczas wizyty przedstawiciela firmy (...)przekazano informację, iż urządzenie to stanowi własnośćN.K. D., choć faktycznie należało do K. K. (2)i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...)K. D., a tymczasem wizyta J. K. (1)miała miejsce w dniu 20 maja 2008r. nie zaś przed 19 maja 2008r., lecz tak naprawdę to dopiero po zaakceptowaniu przez centralę S(...)warunków umowy, co miało miejsce po wizycie J. K. (1)w tym gospodarstwie, doszło do wystawienia faktury VAT stwierdzającej nabycie sortownicy (...)przez N.K. D.od K. K. (1)z datą 19 maja 2008r. oraz do wystawienia z datą 20 maja 2008r. faktury VAT stwierdzającej nabycie tej sortownicy przez (...) spółka z o.o.Tym samym w dacie wizyty J. K. (1)w W.właścicielem tego urządzenia był K. K. (2). Niemniej nawet gdyby faktura VAT stwierdzająca nabycie sortownicy przezN.K. D.została wystawiona faktycznie w dniu 19 maja 2008r., to i tak nie zmieniłoby to faktu, iż w świetle tej faktury nabycie sortownicy nastąpiło od K. K. (1), która faktycznie od dnia 29 listopada 2007r. nie była jej właścicielką, lecz jej właścicielem był K. K. (2). Reasumując należy stwierdzić, że przyjęcie, iż oskarżeni wprowadzili w błąd J. K. (1)poprzez niepoinformowanie go, iż N.K. D., której S(...)przekazało środki tytułem zakupu sortownicy (...), nabyła to urządzenie od K. K. (1), która nie była faktycznie jej właścicielem, lecz od 29 listopada 2007r. stanowiło ono własność K. K. (2), nie stanowi wyjścia poza granice oskarżenia.

Należy zauważyć, że K. K. (1) zarzucono oprócz dokonania czynu z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk, także wyczerpanie swoim zachowaniem dyspozycji art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk, zaś z opisu czynu można wywnioskować, że K. K. (1) miała wyczerpać dyspozycję tych przepisów posługując się poświadczającą nieprawdę fakturą VAT nr (...) z dnia 19 maja 2008 roku wystawioną przez (...) W. K. K. (1) na rzecz (...) K. D., a w domyśle również – bo nie wynika to z opisu czynu wprost – wystawiając poświadczającą nieprawdę fakturę. Jednakże w ramach zarzutu postawionego K. K. (1) nie można jej przypisać, iż wyczerpała ona również dyspozycję art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk. Otóż należy zwrócić uwagę, że czynu z art. 271 § 1 kk może dopuścić się tylko funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę. Tymczasem K. K. (1) wystawiając fakturę noszącą datę 19.05.2008r. nie była funkcjonariuszem publicznym. Poza tym w świetle utrwalonego w judykaturze i doktrynie stanowiska nie można jej również traktować jako inną osobę uprawnioną do wystawienia dokumentu, o której mowa w art. 271 § 1 kk. Otóż inną osobą uprawnioną do wystawiania dokumentu jest osoba fizyczna, która na mocy ściśle określonej, szczególnej delegacji o charakterze prawnym, istniejącej już w chwili popełnienia przez nią czynu zabronionego, jest upoważniona do wystawiania określonych dokumentów w imieniu lub na rzecz innej osoby (mocodawcy) (Zawłocki (w:) Wąsek II, s. 663). Uprawnienie "innej osoby" z art. 271 § 1 k.k. powinno stanowić uzupełnienie kompetencji funkcjonariusza publicznego i nie może być utożsamiane z ogólną kompetencją do udziału w obrocie prawnym, zaś dokument przez tę osobę wystawiony ma zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 sierpnia 2011 r., IV KK 190/11, LEX nr 950443). Ponadto jak zauważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 października 1998 r. (IV KKN 128/97, Prok. i Pr. 1999, nr 3, poz. 9) „inna osoba” wymieniona obok funkcjonariusza publicznego musi spełniać owe czynności jakby w uzupełnieniu kompetencji tego funkcjonariusza i dlatego musi być do tego upoważniona, a upoważnienie to musi odnosić się do "poświadczania" ("zaświadczenia", "potwierdzenia") jakichś okoliczności, mających znaczenie prawne, a nie do ich oświadczenia we własnym interesie. Trzeba też zwrócić uwagę na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2002 r. (V KKN 323/99, OSNKW 2002, nr 9-10, poz. 71), zgodnie z którym samo zawarcie (podpisanie) cywilnoprawnej umowy kupna - sprzedaży przez osoby uprawnione do działania w imieniu stron transakcji, z podaniem w swej treści niektórych nieprawdziwych okoliczności dotyczących kontraktu, nie stanowi wystawienia dokumentu z poświadczeniem w nim nieprawdy w rozumieniu art. 271 § 1 k.k. W świetle opisanego wyżej stanowiska doktryny i Sądu Najwyższego, z którym należy w pełni się zgodzić wystawienie przez K. K. (1) faktury noszącej datę 19.05.2008r., z której wynikało, że dokonuje ona sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N. K. D. nie może być potraktowane jako działanie „innej osoby”, o której mowa w art. 271 § 1 k.k., a tym samym wystawienie tej faktury i posłużenie się nią nie wyczerpało znamion czynów z art. art. 271 § 1 k.k. i z art. 273 kk. W związku z tym należała również w tym zakresie dokonać modyfikacji opisu czynu zarzucanego K. K. (1) a przede wszystkim wyeliminować z kwalifikacji prawnej opisane wyżej przepisy.

A zatem K. K. (1) i K. K. (2) w ramach postawionych im zarzutów można było jedynie przypisać dokonanie wspólnie i w porozumieniu i w wykonaniu z góry powziętego zamiaru przestępstwa oszustwa polegającego na wprowadzeniu w błąd J. K. (1) polegającego na niepoinformowaniu go, iż N. K. D. nabyła sortownicę (...) od osoby, która nie była faktycznie jego właścicielem, co skutkowało zakupem tego urządzenia przez S. (...) i wydaniem na ten cel 274.500 złotych, która to transakcja nie doszłaby do skutku, gdyby J. K. (1) miał informację o prawdziwym stanie prawnym dotyczącym tej sortownicy. Nie występują przy tym jakiegokolwiek okoliczność wyłączające winę tych oskarżonych, bezprawność ich czynu oraz jego karalność. W szczególności brak jest podstaw do uznania, iż wystąpiły jakiegokolwiek wątpliwości co do poczytalności K. K. (1) i K. K. (2) w chwili tego czynu.

Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd w miejsce czynów zarzucanych oskarżonym K. K. (1) i K. K. (2) uznał ich za winnych dokonania przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 12 kk polegającego na tym, że w maju i czerwcu 2008 roku w W., województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wprowadzili w błąd przedstawiciela firmy (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. – J. K. (1), w ten sposób, iż podczas jego wizyty w dniu 20 maja 2008r. w Gospodarstwie (...) w W. przy ul. (...) prowadzonym przez K. K. (1) nie ujawnili, iż przed 19 maja 2008r. właścicielem maszyny do sortowania owoców (...) 4/16-R, nr (...), rok produkcji 2001, był K. K. (2) prowadzący działalność gospodarczą również pod nazwą Gospodarstwo (...), który nabył ją w dniu 29 listopada 2007r. od K.-

J.K.uzyskując z Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji (...)dopłatę na jej zakup pochodzącą ze środków uzyskanych z Unii Europejskiej, a w związku z tym nie ujawnili, że firma (...)K. D.nabywając tę maszynę w dniu 19 maja 2008r. od K. K. (1)zakupiła ją od osoby nie będącej jej właścicielem, w następstwie czego w dniu 20 maja 2008r. firma (...)K. D.dokonała sprzedaży tego urządzenia na rzecz (...) Spółka z o.o.z siedzibą w W.oraz doszło do zawarcia pomiędzy (...) Spółka z o.o.a K. K. (1)umowy leasingu nr (...)dotyczącej tej właśnie maszyny, a K. K. (2)poręczył weksel in blanco zabezpieczający tę umowę oraz podpisał deklarację wekslową, przy czym nie doszłoby do zakupu tej maszyny przez (...) Spółka z o.o.i zawarcia umowy leasingu, gdyby J. K. (1)wiedział, iż K. D.prowadząca firmę (...)nabyła tę maszynę od osoby nie będącej jej właścicielem, a czynności te będące efektem wprowadzenia w błąd J. K. (1)skutkowały doprowadzeniem (...) Spółka z o.o.z siedzibą w W.do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości polegającego na przelaniu w dniu 16 czerwca 2008r. na konto bankowe firmy (...)kwoty 274.500 złotych jako ceny zakupu w/w maszyny, z której to sumy na konto bankowe K. K. (1)została w dniu 17 czerwca 2008r. przelana kwota 237.900 zł.

Jeżeli chodzi o **T. D.**to zarzucono mu dokonanie przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 i 3 kk w zw. z art. 273 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk polegającego na tym, że **w** dniu 19 i 20 maja 2008 roku w miejscowości C., działając systematycznie i w podobny sposób, z góry powziętym zamiarem uzyskania korzyści majątkowej, jako pełnomocnik w firmie (...)K. D.z/s w C.działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), K. K. (1)prowadzącą Gospodarstwo (...)z/s w W.oraz K. D.właścicielką firmy (...)K. D.z/s w C., działając w zamiarze osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd firmy (...)co do faktycznej własności maszyny (...) (...), nr (...)jak i co do zamiaru uiszczenia rat leasingu przez małżeństwo K., wynikających z umowy leasingowej z dnia 20 maja 2008 roku, doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o. o.w kwocie 366 000 złotych, w ten sposób, że jako osoba prowadząca dodatkową działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie finansowym i będącą osobiście zaangażowana, w załatwianie formalności związanych z umową leasingową z (...) Sp. z o.o.na rzecz Gospodarstwa (...)dotyczącą wyleasingowania sortownicy do (...) / (...), nr (...), rok produkcji 2001, uczestnicząc w czynnościach sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy, wskazał przedstawicielowi S.(...), że znajdująca się na terenie Gospodarstwa (...)maszyna (...) (...), nr (...)należąca do firmy (...)K. D., jest aktualnie testowana, wiedząc że urządzenie to należało do K. K. (2)i dopiero w dniu 19 maja 2008 roku zostało sprzedane przez osobę nieuprawnioną firmie (...)K. D., która następnie w dniu 20 maja 2008 roku zbyła je na rzecz firmy (...) Sp. z o. o.po czym tego samego dnia wymieniona firma zawarła umowę leasingu nr (...)na rzecz K. K. (1)wiedząc, że nie miała ona zamiaru ani możliwości wywiązania się z przedmiotowej umowy leasingu oraz wiedząc o tym, że firma (...)K. D.nie posiada maszyny (...)4/16-R, nr (...)nakłaniając K. D.do wystawienia poświadczającej nieprawdę faktury VAT nr (...)z dnia 20 maja 2008 roku, dokumentującej sprzedaż przedmiotu leasingu dla (...) Sp. z o.o.oraz podpisania poświadczającej nieprawdę faktury VAT z dnia 19 maja 2008 roku nr (...)dotyczącej nabycia maszyny (...)od osoby nieuprawnionej, tj. K. K. (1), po czym firma (...)K. D.przyjęła za rzekomą sprzedaż tego urządzenia pieniądze na swój rachunek bankowy, które następnie po potrąceniu kwoty 30.000 złotych przelała w kwocie 237.900 złotych na rachunek bankowy Gospodarstwa (...).

Osobą oskarżoną w tej sprawie była również **K. D.**, której zarzucono dokonanie przestępstwa z art. 286 § 1 kk i z art. 271 § 1 i 3 kk i z art. 273 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk polegającego na tym, że w dniach 19 i 20 maja 2008 roku w miejscowości C., działając systematycznie i w podobny sposób, z góry powziętym zamiarem, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, jako właściciel firmy (...) K. D. działając wspólnie i w porozumieniu z K. K. (2), K. K. (1) prowadzącą Gospodarstwo (...) z/s w W. oraz swoim pełnomocnikiem w firmie (...) K. D., T. D. prowadzącym dodatkowo działalność gospodarczą polegającą na pośrednictwie finansowym i będącym osobiście zaangażowanym, w załatwianiu formalności związanych z umową leasingową z (...) Sp. z o.o. na rzecz Gospodarstwa (...) dotyczącą wyleasingowania sortownicy do (...) / 16-R, nr (...), rok produkcji 2001, wprowadziła w błąd S. (...) co do faktycznej własności przedmiotowej maszyny (...), jak i co zamiaru spłaty rat leasingowych wiedząc o tym, że przedmiotowa maszyna wskazana przedstawicielowi firmy (...) podczas czynności sprawdzających na miejscu przed zawarciem umowy leasingu na terenie Gospodarstwa (...) w których uczestniczył jej pełnomocnik T. D., nie jest w tym gospodarstwie testowana a faktycznie w dniu 19 maja 2008 roku na skutek umowy zawartej z osobą nieuprawnioną została przez nią nabyta, podpisując na tą okoliczność poświadczającą nieprawdę fakturę VAT nr (...) wystawioną

przez (...) W. K. K. (1), po czym w dniu 20 maja 2008 roku zbyła maszynę (...) 4/16-R, nr (...) firmie (...) i posługując się poświadczającą nieprawdę faktura VAT FV 8/08 przyjmując z tego tytułu na rachunek firmy (...) nienależne jej pieniądze, które po potrąceniu kwoty 30.000 złotych przelała w kwocie 237.900 złotych na rachunek bankowy Gospodarstwa (...), a następnie w dniu 20 maja 2008 roku ta sama maszyna (...) stała się przedmiotem umowy leasingowej nr (...) zawartej z Gospodarstwem (...), doprowadzając tym samym do niekorzystnego rozporządzenia mieniem znacznej wartości (...) Sp. z o.o. w kwocie 366.000 złotych.

W świetle poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych brak jest podstaw do przyjęcia, że T. D. i K. D. dopuścili się zarzucanych im przestępstw, czy też jakiegokolwiek innego czynu, który w granicach postawionych im w akcie oskarżenia zarzutów można byłoby im przypisać. Kluczowe znaczenie dla rozstrzygnięcia tej sprawy w kontekście zarzutów postawionych tym oskarżonym miała kwestia, czy T. D. i K. D. przed zawarciem umowy leasingu pomiędzy K. J. – (...) Spółka z o.o., w momencie transakcji zakupu sortownicy (...) przez N. K. D. oraz w czasie dalszej odsprzedaży tego urządzenia przez N. K. D. na rzecz (...) Sp. z o.o. mieli świadomość, że K. K. (1) sprzedała na rzecz N. K. D. urządzenie, którego faktycznie nie należało do niej. Tymczasem Sąd uznał za wiarygodne ich wyjaśnienia w zakresie, w jakim zaprzeczali istnieniu z ich strony takiej świadomości i w głównej mierze na wyjaśnieniach T. D. oparł poczynione w sprawie ustalenia faktyczne. W ocenie dowodów zostały zawarte bardzo szczegółowe rozważania na temat przyczyn uznania za wiarygodne wyjaśnień T. D., a w konsekwencji także K. D., których nie ma potrzeby ponownie przytaczać. Należy jedynie zaznaczyć, że wyjaśnienia T. D. korelowały z dokumentami zgromadzonymi w sprawie oraz zeznaniami J. K. (1), a do tego za przyjęciem jego wersji za wiarygodną przemawiały także zasady logiki i doświadczenia życiowego oraz brak tak naprawdę jakichkolwiek dowodów, które zaprzeczałyby jego relacji. Tymczasem z ustaleń poczynionych w oparciu o uznane za wiarygodne wyjaśnienia T. D. wynika, że oskarżony ten został poinformowany przez A. P. (1) o kliencie, który chce zawrzeć umowę leasingu, przy czym wcześniej nie znał on nikogo z rodziny K.. W dniu 20 maja 2008r. udał się ze swoją pierwszą w życiu wizytą do Gospodarstwa (...) wraz z A. P. (1) i J. K. (1). W związku z tym nie miał wiedzy na temat stosunków własnościowych jeżeli chodzi o ziemię i maszyny. Z ustaleń Sądu wynikało również, że T. D. podczas tej wizyty został poinformowany przez K. K. (1), że około rok wcześniej kupiła sortownicę (...), która została sprowadzona z Belgii, natomiast podczas tego spotkania nie było mowy o tym, aby sortownicę tą miał nabyć od niej K. K. (2) w celu uzyskania dofinansowania na jej zakup z ARiMR. Z poczynionych ustaleń wynika również, że T. D. mówił wówczas J. K. (1) jedynie o tym, że N. K. D. będzie dostawcą tego urządzenia i że według tego świadka nic nie wskazywało w zachowaniu oskarżonego, iż miałby on mieć świadomość, że właścicielem sortownicy w momencie dokonywania jej sprzedaży na rzecz N. K. D. była nie K. K. (1) a K. K. (2). Z ustaleń Sądu wynika też, że T. D. nie miał takiej świadomości również w późniejszym czasie i w zasadzie nie miał już później kontaktu z rodziną K. nie uczestnicząc w żadnych czynnościach prawnych z ich udziałem. Przede wszystkim nie pojawił się on przy późniejszych umowach leasingowych dotyczących sortownicy, w przypadku których jego udział mógłby świadczyć o tym, iż jednak był on zorientowany w całej sytuacji, bo przecież kolejne umowy leasingowe dotyczyły tej samej sortownicy (...), którą „nabyły” firmy (...) Spółka z o.o. oraz (...) S.A. Trzeba również podkreślić, że T. D. nie ryzykowałby działań oszukańczych w stosunku do S. (...) dotyczących urządzenia o wartości zaledwie nieco ponad 300.000 zł, narażając się na utratę bardzo poważnego kontrahenta, jakim był S. (...), z którym pośredniczył w zawarciu umów dotyczących urządzeń o wartości 30 – 40 mln złotych. Skoro Sąd ustalił, że T. D. nie wiedział, iż sprzedaż sortownicy (...) na rzecz N. K. D. dokonała osoba nie będąca jej właścicielem, to tym samym nie podlegało dyskusji, że świadomości w opisanym wyżej zakresie nie posiadała również K. D., która zajmowała się jedynie prowadzeniem dokumentacji firmy (...) i podpisywaniem dokumentów, a wszelkimi czynnościami faktycznymi związanymi z prowadzeniem tej firmy zajmował się T. D.. Podkreślić należy, że K. D. w ogóle nie była w Gospodarstwie (...), w ogóle nie знаła ona ani K. K. (1) ani K. K. (2). Ograniczyła się w tym wypadku jedynie do podpisania jako nabywca na fakturze z 19 maja 2008r. i jako sprzedawca na fakturze z 20 maja 2008r., a wszelkimi działaniami w tym zakresie zajmował się jej mąż i tylko od niego czerpała wszelkie informacje na temat transakcji, przy których pośredniczył. Jednocześnie podkreślić należy, że gdyby K. K. (1) była faktycznym właścicielem sortownicy (...) w momencie dokonania jej sprzedaży na rzecz N. K. D., to ze strony (...) Spółki z o.o. nie byłoby jakichkolwiek zastrzeżeń do tej umowy i zastosowanej w tym wypadku procedury mimo nawet, że nie wszystkie dokumenty stwierdzały prawdziwe okoliczności a pewne elementy tej procedury budziły pewne wątpliwości. Otóż z poczynionych w sprawie ustaleń faktycznych wynikało, że (...) Spółka z o.o. dopuszczała możliwość, aby w nabyciu przez tę firmę określonego urządzenia w celu oddania go

w leasing pośredniczyła firma rodzinnie powiązana z pośrednikiem przy zawarciu umowy leasingu. Postępowanie, zgodnie z którym firma pośrednicząca nabywała urządzenie od przyszłego leasingobiorcy, aby sprzedać je firmie leasingowej, bez faktycznego przemieszczania urządzenia, które cały czas znajdowało się u przyszłego leasingobiorcy było również uznawane za w pełni dopuszczalne. Nie było też dla (...) Spółki z o.o. problemem, iż w momencie składania wniosku o leasing podmiot wskazany w nim jako dostawca nie był jeszcze właścicielem urządzenia, bo w firmie tej rozumiano, że może zdarzyć się sytuacja, w której wniosek nie zostanie uwzględniony, a firma pośrednicząca pozostanie z zakupionym urządzeniem. Nie było więc kłopotu dla tej firmy, że dopiero po zaakceptowaniu wniosku były wystawiane faktury i to z datami poprzedzającymi sporządzenie wniosku. (...) Spółka z o.o. nie interesowała również, czy dostawca faktycznie przełał należność za urządzenie na rzecz zbywcy, a nawet nie interesowała tej spółki faktura stwierdzająca nabycie urządzenia przez dostawcę. Jak wskazał J. K. (1) praktyką było, że dostawca przelewał pieniądze na rzecz przyszłego leasingobiorcy tytułem należności za urządzenie dopiero po otrzymaniu należności za nią od firmy leasingowej, a ponadto nie żądano faktur zakupu urządzenia przez dostawcę. Nie było również przedmiotem zainteresowania (...) Spółki z o.o., czy faktycznie przyszły leasingobiorca uiszczył opłatę wstępną do dostawcy, bo tak czy inaczej przelewana była na rzecz dostawcy cena pomniejszona o ową opłatę wstępną. Jeszcze raz należy podkreślić, że gdyby nie okoliczność, iż K. K. (1) nie była właścicielem urządzenia w momencie jego sprzedaży na rzecz N.K. D., to (...) Spółka z o.o. nie miałaby żadnych zastrzeżeń do kroków podjętych w sprawie sprzedaży tego urządzenia tej firmie w celu oddania jej w leasing K. K. (1). Wskazać przy tym trzeba, że zawiadomienie o przestępstwie złożone w tej sprawie dotyczyło tylko tego, że L. M. nie mógł odebrać sortownicy od małżonków K., natomiast nie dotyczyło ono ani T. D. ani też K. D.. Dopiero w toku postępowania przygotowawczego okazało się, że sortownica ta została najpierw sprzedana przez K. K. (1) K. K. (2), a następnie K. K. (1) ponownie sprzedała ją N.K. D., nie mówiąc już o tym, że później ta sama sortownica była przedmiotem jeszcze dwóch kolejnych umów leasingowych, przy czym przeprowadzone postępowanie nie dało podstaw do uznania, że T. D. i K. D. o tym wiedzieli. Generalnie choć nie można pochwalić wszystkich działań podjętych w tym przypadku przez T. D. i K. D., a mianowicie sporządzenia oświadczenia o wpłaceniu przez K. K. (1) opłaty wstępnej, która to należność nie została faktycznie uiszczona, czy choćby pobrania prowizji poprzez przelewanie na konto K. K. (1) kwoty odpowiednio mniejszej od otrzymanej przelewem od (...) spółka z o.o., czy też nieobjęcia w faktyczne posiadanie tej sortownicy przez N.K. D. a także wskazania na fakturach zakupu i sprzedaży sortownicy dat wcześniejszych niż faktyczne daty ich sporządzenia, to jednak były to działania w pełni akceptowane przez (...) Spółkę z o.o. i zgodne z powszechnie przyjętą praktyką przy zawieraniu umów leasingu operacyjnego, w związku z czym brak jest podstaw do uznania ich za wyczerpujące znamiona jakiegokolwiek przestępstwa. Jednocześnie należy również podkreślić, że Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych K. K. (1) i K. K. (5) w zakresie, w jakim zaprzeczali, aby w momencie zawierania umowy leasingu nie mieli zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych. Sąd wziął w tym przypadku pod uwagę przede wszystkim fakt, że K. K. (1) dokonywała na przestrzeni 3 lat w miarę regularnych i to niemałych kwot, które złożyły się na łączną sumę prawie 290.000 złotych, a przy tym dopiero w listopadzie 2010r. zostało wszczęte pierwsze postępowanie egzekucyjne przeciwko K. K. (1) zaś R. K. (1) dotrzymywał porozumień zawartych z L. M. odnośnie płatności rat leasingowych. Tym bardziej więc nie można było przypisać T. D. i K. D., że działali wspólnie i w porozumieniu z małżonkami K. w zakresie wprowadzenia w błąd S.(...)co do zamiaru i możliwości płacenia rat leasingowych. Dodatkowo należy zaznaczyć, że tak naprawdę T. D. miał jednorazowy kontakt i to tylko z K. K. (1). W zasadzie nie znał sytuacji gospodarstwa, a tym bardziej takiej wiedzy na jego temat nie miała K. D., która w ogóle nie знаła małżonków K. i nie była w Gospodarstwie (...). Podkreślić również należy, że ponieważ Sąd przyjął, iż T. D. i K. D. nie wiedzieli, że K. K. (1) wystawiając fakturę noszącą datę 19 maja 2008r. dokonała sprzedaży sortownicy (...) na rzecz N. K. D. nie będąc właścicielem tego urządzenia, to tym samym nie wchodziło w rachubę również przyjęcie, iż wyczerpali oni swoimi zachowaniami dyspozycję art. 271 § 1 i 3 kk oraz z art. 273 kk. Zresztą nawet gdyby taką świadomość mieli, to tak czy inaczej, jak już wskazano przy rozważaniach związanych z zarzutem postawionym K. K. (1), w przypadku faktury z 19 maja 2008r. nie można mówić o wyczerpaniu znamion przestępstwa z art. 271 § 1 i 3 kk, a w konsekwencji również z art. 273 kk.

Reasumując w świetle powyższych rozważań brak jest podstaw do przypisania **T. D. i K. D.** jakiegokolwiek przestępstwa w ramach postawionych im w tej sprawie zarzutów. W związku z powyższym Sąd uniewinnił tych oskarżonych od dokonania zarzucanych im czynów.

Wymierzając **K. K. (1)** i **K. K. (2)** kary za przypisane im przestępstwo w pierwszej kolejności należy wziąć pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścili. Jest to przestępstwo przeciwko jednemu z najważniejszych dóbr chronionych prawem, a mianowicie przeciwko mieniu, a przy tym dotyczące mienia znacznej wartości. Za czyn ten możliwe było wymierzenie kary nawet do 10 lat pozbawienia wolności. A zatem mamy w tym wypadku do czynienia z przestępstwem o bardzo wysokim stopniu społecznej szkodliwości, co uzasadnia wymierzenie oskarżonym za jego dokonanie surowych kar. Za okoliczność obciążającą, przemawiającą również za ich surowym ukaraniem, niewątpliwie należy uznać wysokość wyrządzonej szkody. Otóż na skutek ich działań (...) Spółka z o.o. dokonała wypłaty kwoty aż 274.500 złotych tytułem należności za sortownicę (...), co stanowi sumę wręcz zawrotną. Niewątpliwie na niekorzyść tych oskarżonych przemawia też zaplanowany sposób działania ukierunkowany na zdobycie maksymalnej ilości pieniędzy za sortownicę. Nie można też nie zauważyć, że sprzedaż sortownicy na rzecz N. K. D. nie była ostatnim z oszukańczych działań związanych z tym urządzeniem. K. K. (1) w późniejszym czasie jeszcze dwukrotnie zawarła umowy dotyczące tego samego urządzenia, a K. K. (2) poręczył weksel in blanco zabezpieczający przynajmniej jedną z tych umów. Jeżeli zaś chodzi o K. K. (2), to należy zwrócić uwagę na podejmowane przez niego wobec S.(...) działania ukierunkowane na uniemożliwienie przekazania tej firmie sortownicy, w tym nieodbieranie korespondencji, unikanie kontaktów telefonicznych, a przede wszystkim zachowanie K. K. (2) w dniu 11 października 2011r. wskazujące na nagromadzenie po jego stronie złej woli. Jeżeli zaś chodzi o występujące w sprawie okoliczności łagodzące, to w pierwszej kolejności należy mieć na względzie fakt, że K. K. (1) oraz K. K. (2) nie byli dotychczas karani za przestępstwa. A zatem postępowali oni dotąd w sposób zgodny z obowiązującym porządkiem prawnym. Niewątpliwie na korzyść oskarżonych przemawia także fakt, iż w zasadzie to zrealizowali oni jedynie plan nakreślony przez R. K. (1), będąc tak naprawdę narzędziami w jego rękach. Nie można też nie zauważyć, że w przypadku K. K. (2) jego rola ograniczyła się do poręczenia weksla in blanco. W istotnym stopniu na korzyść oskarżonych przemawia także fakt, że ostatecznie Sąd nie przyjął, iż w momencie zawierania umowy leasingu z (...) Spółką z o.o. nie mieli oni zamiaru ani możliwości uiszczenia rat leasingowych. Poza tym nie można nie zwrócić uwagi, że związku z zawartą umową na przestrzeni ponad 3 lat zostały dokonane wpłaty w łącznej wysokości prawie 290.000 zł, a więc w ogromnej wysokości. Nawet gdyby od tego odjąć koszty windykacji i opłaty dodatkowe, to i tak wpłacona należność tytułem samych rat leasingowych byłaby bardzo wysoka. Reasumując w świetle powyższych rozważań Sąd wymierzył K. K. (1) i K. K. (2) kary po 2 lat pozbawienia wolności uznając je za odpowiadające stopniowi społecznej szkodliwości ich czynu oraz występującym w sprawie okolicznościom obciążającym i łagodzącym. Kary te powinny także spełnić swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

W związku z tym, że K. K. (1) i K. K. (2) przypisanego im czynu dopuścili się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd postanowił skorzystać z przewidzianej w art. 33 § 2 kk możliwości orzeczenia wobec nich kar grzywny obok kar pozbawienia wolności tym bardziej, że kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania nie będą na tą chwilę stanowiły realnej dla nich dolegliwości. Biorąc pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonych oraz występujące w sprawie, a opisane wcześniej, okoliczności obciążające i łagodzące, Sąd wymierzył im kary grzywny w ilości po 200 stawek dziennych uznając, że kary te spełnią również cele w zakresie prewencji indywidualnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Biorąc pod uwagę niewielkie dochody uzyskiwane przez K. K. (1) i K. K. (2) (odpowiednio 2000 i 400 zł miesięcznie), brak majątku stanowiącego własność K. K. (1) i niewielki majątek znajdujący się w posiadaniu K. K. (2), a także mając na względzie okoliczność, że posiadają oni ogromne zadłużenie a na ich utrzymaniu pozostają dzieci w wieku 3 i 6 lat, Sąd określił wysokość jednej stawki dziennej orzeczonych wobec nich kar grzywny na kwoty po 15 złotych.

Wymiar orzeczonych wobec K. K. (1) oraz K. K. (2) kar pozbawienia wolności, obligował Sąd do rozważenia, czy w niniejszej sprawie zachodzą przesłanki uzasadniające skorzystanie z możliwości warunkowego zawieszenia orzeczonych wobec tych oskarżonych kar pozbawienia wolności. W świetle art. 69§1 i 2 kk Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary nie przekraczającej 2 lat pozbawienia wolności, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności zapobieżenia powrotowi na drogę przestępstwa. Rozstrzygając o zasadności warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności Sąd bierze pod uwagę okoliczności dotyczące bezpośrednio sprawcy, a w szczególności dotychczasowy sposób życia i zachowanie po popełnieniu przestępstwa. A zatem w rozważaniach odnośnie możliwości warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia

wolności najistotniejsze znaczenie ma prognoza kryminologiczna odnośnie postępowania oskarżonego. Tymczasem w przypadku K. K. (1) i K. K. (2) niewątpliwie owa dodatnia prognoza kryminologiczna znajduje pełne uzasadnienie. Otóż nie byli oni dotychczas karani za jakiegokolwiek przestępstwo. Postępowali dotychczas w sposób zgodny z obowiązującym porządkiem prawnym. Poza tym pomimo ogromnego zadłużenia starają się oni prowadzić normalne życie wychowując dwoje dzieci w wieku 3 i 6 lat. W tej sytuacji niewątpliwie występują w przedmiotowej sprawie przesłanki uzasadniające skorzystanie przez Sąd z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonych wobec tych oskarżonych kar pozbawienia wolności. Uwzględniając jednak charakter popełnionego przestępstwa, wysokość wyrządzonej szkody należy uznać, że względy prewencji indywidualnej i kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa wymagają skorzystania z możliwości warunkowego zawieszenia orzeczonych wobec nich kar na maksymalne okresy próby - 5 lat. Biorąc powyższe pod uwagę Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonych wobec K. K. (1) i K. K. (2) kar pozbawienia wolności na okresy próby po 5 lat.

Na podstawie art. 230§2 kpk Sąd nakazał zwrócenie K. K. (1) dokumentów w postaci: wypowiedzenia z dnia 23 sierpnia 2011 roku nr (...) porozumienia z 23 marca 2011 roku, aneksu nr (...) z 23 marca 2011 roku, wezwania do zapłaty z (...), pisma do (...) z 25 listopada 2010 roku oraz ogólnych warunków umowy leasingu (...), przechowywane na kartach 73 – 83, po uprzednim sporządzeniu kopii tych dokumentów i ich załączeniu do akt sprawy. Jednocześnie należy zauważyć, że w przedmiotowej sprawie została również zabezpieczona sortownica (...). Niemniej brak jest podstaw do podejmowania w tym momencie decyzji odnośnie dalszych losów tej sortownicy. Przede wszystkim należy zwrócić uwagę na skomplikowaną sytuację prawną związaną z tą sortownicą. Prawa do niej mogą bowiem sobie rościć zarówno (...) Spółka z o.o., jak i (...) Spółka z o.o. oraz (...) S.A., a teoretycznie nawet K. K. (2). Co również ważne sortownicę tą zajął komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sieradzu w związku z postępowaniami egzekucyjnymi prowadzonymi przeciwko K. K. (1) i K. K. (2). W tej sytuacji dopiero po prawomocnym zakończeniu postępowaniu i dodatkowym ustaleniu okoliczności związanych z sytuacją prawną tej sortownicy będzie możliwe podjęcie decyzji odnośnie zabezpieczonej sortownicy (...). Być może do tego czasu rozstrzygnie się ostatecznie kwestia własności tego urządzenia. Dodatkowo należy zaznaczyć, że żadnym rozwiązaniem nie będzie w tym wypadku oddanie tejże sortownicy do depozytu sądowego, lecz merytoryczną decyzję w tym zakresie będzie należało podjąć już po prawomocnym zakończeniu postępowania.

W ostatnim słowie przed wydaniem wyroku prokurator wniósł o orzeczenie wobec oskarżonych na rzecz (...) Spółka z o.o. obowiązku naprawienia szkody na podstawie art. 46§1 kk polegającego na zobowiązaniu ich do uiszczenia pozostałych do zapłacenia rat leasingowych. Ponieważ w toku postępowania sądowego nie została przesłuchana żadna osoba będąca przedstawicielem (...) Spółka z o.o., to należy stwierdzić, że wniosek o naprawienie szkody mógł zostać złożony nawet w ostatnim słowie przez prokuratora. Niemniej jednak tak czy inaczej wniosek ten nie zasługiwał na uwzględnienie. Otóż należy zauważyć, że Sąd ostatecznie nie przyjął, iż K. K. (1) i K. K. (2) wprowadzili w błąd J. K. (1) co do zamiaru spłaty rat leasingowych i możliwości ich uiszczenia. Sąd uwzględnił w tym zakresie fakt, że w ciągu 3 lat od zawarcia umowy uiszczono w związku z tą umową należności w łącznej wysokości aż prawie 290.000 zł, czyniąc to w miarę regularnie, a przy tym dopiero w listopadzie 2010r. zostało wszczęte pierwsze postępowanie egzekucyjne przeciwko K. K. (1). Poza tym w dacie podpisania umowy sytuacja Gospodarstwa (...) – K. była dobra, a ponadto R. K. (1) dotrzymywał porozumień zawartych z L. M. odnośnie płatności rat leasingowych. Sąd przyjął w tym wypadku, że oskarżeni wprowadzili w błąd J. K. (1) poprzez niepoinformowanie go, że N.K. D. nabyła sortownicę (...) i od osoby nie będącej jej faktycznym właścicielem, co skutkowało uiszczeniem za to urządzenie przez (...) Spółkę z o.o. kwoty 274.500 zł, której owa firma leasingowa nie wydałaby, gdyby była zorientowana w sytuacji prawnej związanej z tą sortownicą. A zatem brak jest jakichkolwiek podstaw do orzeczenia obowiązku naprawienia szkody polegającego na zobowiązaniu K. K. (1) i K. K. (2) do uiszczenia pozostałych do zapłacenia rat leasingowych. Podkreślić jednocześnie należy, że nawet gdyby został złożony wniosek o orzeczenie na podstawie art. 46§1 kk obowiązku naprawienia szkody w związku ze szkodą polegającą na uiszczeniu przez (...) Spółkę z o.o. należności za sortownicę (...), to i tak nie byłoby podstaw do jego uwzględnienia, a tym samym nie ma również podstaw, aby Sąd z urzędu zobowiązał oskarżonych do naprawienia szkody na podstawie art. 72§2 kk. Tak naprawdę bowiem w chwili obecnej nie można w sposób nie budzący wątpliwości określić, jaka kwota mogłaby wchodzić w rachubę. Być może uwzględniając sumę wpłat

tytułem rat leasingowych S.(...)nie ma roszczeń wobec oskarżonych. (...) Spółka z o.o.nie wykazała przecież żadnego zainteresowania tym postępowaniem, w związku z czym nie można wykluczyć takiej możliwości, zaś zawiadomienie o przestępstwie dotyczyło jedynie przywłaszczenia sortownicy. Przede wszystkim jednak nie można wykluczyć, że ostatecznie sortownica (...)znajdzie się we władaniu S.(...), gdy przykładowo w toku postępowania sądowego wykaże dobrą wiarę w momencie nabywania tego urządzenia.

Na podstawie art. 627 kpk i art. 633 kpk Sąd zasądził od K. K. (1) i K. K. (2) kwoty po 1296 zł tytułem kosztów sądowych nie znajdując podstaw do zwolnienia ich z obowiązku ich uiszczenia. Na kwoty te złożyły się wydatki związane z postępowaniem, w tym koszty doręczeń, koszty kart karnych oraz koszty stawiennictwa na rozprawę świadków, które zostały podzielone w równych częściach, jak również opłaty, które w przypadku każdego z oskarżonych wyniosły 900 złotych (w oparciu o art. 2 ust. 1 pkt 4 i 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych - tekst jednolity Dz.U. z 1983r., Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami). Jednocześnie w związku z uniewinnieniem T. D. oraz K. D. od zarzucanych im czynów Sąd – na podstawie art. 632 pkt 2 kpk – obciążył kosztami postępowania w tym zakresie Skarb Państwa.